

संस्कृतकलिका

प्रथमो भागः

षष्ठश्रेणी

संस्कृतपाठ्यपुस्तकम्

विद्यालयः गणशिक्षा विभागश्च
ओडिशा सर्वकारः

शिक्षक-शिक्षा-निर्देशालयः तथा राज्य-शैक्षिक -
अनुसन्धान -प्रशिक्षण - परिषद् ।
ओडिशा, भुवनेश्वरम् ।

ओडिशा विद्यालय शिक्षा
कार्यक्रम प्राधिकरणम्,
भुवनेश्वरम् ।

संस्कृतकलिका (प्रथमो भागः)

षष्ठ श्रेणी - संस्कृतपाठ्यपुस्तकम्
(परीक्षामूलकं-संस्करणम्)

संपादक मण्डली :

ड. रवीन्द्रनाथ आचार्यः
श्री. विप्रचरण दाशः
ड. प्रदीप कुमार नायकः

विषयविशेषज्ञः

ड. कालीप्रसन्न शतपथी

समीक्षक :

ड. नारायण प्रसाद दाशः
ड. गौतम महारणा

संयोजिका:

श्रीमती भारती टुडु:

मुख्यसंयोजिका

ड. सविता साहु:

प्रकाशकः

विद्यालय-गणशिक्षा-विभागः, ओडिशा-सर्वकारः

संस्करणम् - २०२६

प्रस्तुति:

शिक्षक-शिक्षा-निर्देशालयः तथा राज्य-शैक्षिक-अनुसंधान-प्रशिक्षण परिषद्;
ओडिशा, भुवनेश्वरम्
ओडिशा-राज्य-पाठ्यपुस्तक-प्रणयम् - प्रकाशनसंस्था, भुवनेश्वरम्

मुद्रण : पाठ्यपुस्तक-उत्पादन तथा विक्रय संस्था, भुवनेश्वरम्

ପ୍ରସ୍ତାବନା

ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ଆଦରଣୀୟ ତଥା ସର୍ବପୁରାତନ ଭାଷା । ସମସ୍ତ ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ମୂଳଦୁଆ ସଂସ୍କୃତ ଶାସ୍ତ୍ରଲବ୍ଧ ଜ୍ଞାନ-ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ । ଜିଜ୍ଞାସା ଓ ଅନୁସନ୍ଧିଷ୍ଣୁ ମନୋଭାବଦ୍ୱାରା ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ଧାରଣା କରିହେବ । ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅତ୍ୟଧୁନିକ ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଏହାର ଅବଦାନ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ।

ବେଦ, ପୁରାଣ, ଉପନିଷଦ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦିରେ ମନ୍ତ୍ର ବା ସୂକ୍ତ ରୂପରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ସାମିତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଖୁସିର କଥା ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ସମସ୍ତ ଉପକାରକ ତଥ୍ୟଗର୍ଭକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର, ଚିକିତ୍ସା, ରାଜନୀତି, ଅର୍ଥନୀତି, ଭୂଗୋଳ, ଖଗୋଳ, ଦର୍ଶନ, ଆଇନ, ଶିଳ୍ପଶାସ୍ତ୍ର ତଥା ବିଜ୍ଞାନର ସମସ୍ତ ଗୁଡ଼ତଥ୍ୟ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ମୂଳଶାସ୍ତ୍ର ବା ପୋଥିରେ ଭରପୂର ହୋଇ ରହିଛି । ‘ବସୁଧୈବ କୁରୁମ୍ୟକମ୍’ ନୀତିରେ ଅନ୍ୟକୁ ଆପଣେଇବା ସଂସ୍କୃତ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା । ଆମେରିକା, ଜର୍ମାନି ପରି ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ବହୁଳ ଗବେଷଣା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ରହିଛି ।

ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ବହୁଳ ଉପାଦେୟତାକୁ ପାଥେୟ କରି ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି-୨୦୨୦ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷାରେ ଜାତୀୟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ରୂପରେଖ-୨୦୨୧ରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗୀଣ ବିକାଶ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ ହାସଲ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ନୂତନ ଶୈଳୀରେ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂସ୍କୃତ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ନାମ ରଖାଯାଇଛି “ସଂସ୍କୃତ କଳିକା - ପ୍ରଥମୋ ଭାଗଃ” । ଭାଷା ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ମନରେ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ସୃଷ୍ଟି କରାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା ନୀତି, ଆଦର୍ଶ, ମାତୃଭୂମି ପ୍ରୀତି, ଆତ୍ମ ଜ୍ଞାନ ପରମ୍ପରା ଇତ୍ୟାଦି ବିଭୂତିରେ ଦୀକ୍ଷିତ କରାଇବା ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ତେଣୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ପୁସ୍ତକରେ ବିଭିନ୍ନ ଗଛଲତା, ପଶୁପକ୍ଷୀ, ପରିବେଶରେ ସହଜଲକ୍ଷ୍ୟ ବସ୍ତୁ, ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଆଧାରିତ ଉଦାହରଣ ସମୂହକୁ ସମ୍ମିଶ୍ରିତ କରାଯାଇଛି । ଦେବନାଗରୀ ଲିପିର ଲେଖନ ଶୈଳୀରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, ବର୍ଣ୍ଣମାଳା, ଶବ୍ଦଗଠନ, ମୌଖିକ ଭାଷାର ବିକାଶ, ସର୍ଜନାତ୍ମକ ଚିନ୍ତନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ବିଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ଅଭିଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀବୃନ୍ଦ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀଦ୍ୱାରା ଶିକ୍ଷଣ-ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କଲେ କୋମଳମତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ସରଳ, ସୁବୋଧ ଓ ଉପାଦେୟ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

“ସଂସ୍କୃତ କଳିକା - ପ୍ରଥମୋ ଭାଗଃ”ରେ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିଷୟବିନ୍ଦୁ -

- ଦେବନାଗରୀ ଲିପିରେ ଲେଖନ ଶୈଳୀର ବିକାଶ ।
- ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦ ଓ ବାକ୍ୟର ଶୁଦ୍ଧ ଉଚ୍ଚାରଣ ।
- ମୌଖିକ ଭାଷାର ବିକାଶ ।
- ସଂସ୍କୃତରେ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବର ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ଓ ଆନନ୍ଦ ଉପଲକ୍ଷ୍ମି ।
- ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସରଳ ସଂସ୍କୃତ ଶବ୍ଦର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଚୟ ।
- ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ କୌତୂହଳର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହିତ ଅବବୋଧ ଦକ୍ଷତାର ବିକାଶ ।
- ସର୍ଜନାତ୍ମକ ଦକ୍ଷତାର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ।
- ସ୍ଵଶିକ୍ଷଣ ଦକ୍ଷତାର ବିକାଶ ଓ ଆତ୍ମିକ ରୁଚି ତଥା ଶିକ୍ଷଣ ମୂଲ୍ୟାୟନ ନିମନ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ଅଭ୍ୟାସ କାର୍ଯ୍ୟ ।
- ଅବସର ସମୟର ସଦୁପଯୋଗ ଓ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ଵର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ।
- ଶ୍ରବଣ, କଥନ, ଉପଯୁକ୍ତ ଧ୍ଵନି ଉଚ୍ଚାରଣ ସହ ଅକ୍ଷର ଓ ଶବ୍ଦ ଚିହ୍ନଟ, ଅବବୋଧ ସହ ପଠନ ତଥା ଲିଖନ ପରିଭାଷାଗତ ଦକ୍ଷତାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ସୁଯୋଗ ।
- ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ନୈତିକତା ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଗୁଣର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ନୀତିକଥା ଓ ପଦ୍ୟାବୃତ୍ତିର ସୁଯୋଗ ।

ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଭୂମିକା :

ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଶିକ୍ଷଣ-ଶିକ୍ଷାଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଭୂମିକା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି-୨୦୨୦ର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଓ “ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷାରେ ଜାତୀୟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ରୂପରେଖ-୨୦୨୩”ରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ହାସଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ “ସଂସ୍କୃତ-କଳିକା-ପ୍ରଥମୋ ଭାଗଃ” ନୂତନ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷଣ-ଶିକ୍ଷାଦାନର ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର, ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଜିଜ୍ଞାସା ତଥା ପ୍ରାୟୋଗିକ ଦକ୍ଷତାର ଆବଶ୍ୟକତା ହେତୁ ପୁସ୍ତକଟିର କ୍ରିୟାନୁୟନ ଅଭିଜ୍ଞ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଅଛି । ଶିକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁଗଣ ଦୃଶ୍ୟ-ଶ୍ରାବ୍ୟ-ଯାତ୍ରିକ ସାମଗ୍ରୀ ବ୍ୟବହାର କରି ସ୍ଵ ସ୍ଵ କୌଶଳରେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ମନରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ପ୍ରତି ରୁଚି ସୃଷ୍ଟି କରାଇପାରିଲେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ସୁଗମ ହୋଇପାରିବ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୁସ୍ତକ ରଚନା ଅପେକ୍ଷା ଶିକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରୟାସ ସର୍ବାଦୌ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସର୍ଜନାତ୍ମକ ପରାମର୍ଶକୁ ଆମେ ସ୍ଵାଗତ କରିବୁ ।

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା

ଓ

ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ଵର

ପ୍ରାକ୍‌କଥନ

୧. ଉପକ୍ରମ :

ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅତ୍ୟଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ମୌଳିକତା ବିସ୍ତାର କରିପାରିଛି । ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ ମୂଳ ଶାସ୍ତ୍ର-ବେଦ-ଉପନିଷଦ୍-ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର-ପୁରାଣ ଇତ୍ୟାଦିରେ ଅନେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ଭରପୂର ହୋଇ ରହିଛି । ଆଦର୍ଶ ଓ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧସମ୍ପନ୍ନ ଜୀବନଧାରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ମାନବ ସମାଜକୁ ପ୍ରେରଣା ଦିଏ । ସମ୍ବିଧାନର ଅଷ୍ଟମ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାକୁ ଆଧୁନିକ ଭାରତୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି । ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷାନୀତି-୨୦୨୦ ଓ ଜାତୀୟ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ରୂପରେଖ-୨୦୨୩ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷାରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇ କେତେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଆଦର୍ଶ ଜୀବନ ଯାପନ, ଭୌତିକ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଯତ୍ନ ଓ ସୁରକ୍ଷା ଆଦିକୁ ଆଧାର କରି ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ତରରୁ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାର ପ୍ରଚଳନ ଏକ ଅନନ୍ୟ ପ୍ରୟାସ ।

୨. ସାମାନ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ :

- ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଦେବନାଗରୀ ଲିପି ସହ ପରିଚିତ କରାଇବା ।
- ନିଜ ଲିପି ସହ ଦେବନାଗରୀ ଲିପିର ଶୁଦ୍ଧ ଲେଖନ ଶୈଳୀ ସହ ପରିଚିତ କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ପ୍ରତି ରୁଚି ବଢ଼ାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି ପରସ୍ପର ଅଭିନୟ ଓ କଥାବାର୍ତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ଅଭିରୁଚି ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ।
- ବିଭିନ୍ନ ପଶୁପକ୍ଷୀ ଆଧାରିତ ସଂସ୍କୃତ କଥା ଶୁଣିବା ଓ କହିବାରେ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତରେ ବ୍ୟବହୃତ ପଦକୁ ନିଜ ଭାଷାରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ।
- ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ମନରେ ଜାତୀୟ ସଂହତି ଭାବ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଓ ମାନବୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ବିକାଶ କରାଇବା ସହ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦିଗ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରାଇବା ।
- ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଉପଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଉପାଦେୟ ସୂକ୍ତିକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ।
- ଶ୍ରବଣ-କଥନ-ଧ୍ୱନି ଓ ଶବ୍ଦ ଚିହ୍ନଟ, ଅବବୋଧନ ସହ ପଠନ ତଥା ଶୁଦ୍ଧ ଲିଖନ ପ୍ରତି ପ୍ରେରଣା ଦେବା ।

ବିଶେଷ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ :

- ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବ୍ୟବହୃତ ଜିନିଷର ସଂସ୍କୃତ ନାମକୁ ଶୁଣି ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଇବା ।
- ଚିତ୍ର ଦେଖି ନିର୍ଭୁଲ ଭାବରେ ଶବ୍ଦ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି କହିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଇବା ।
- ଦେବନାଗରୀ ଲିପିର ଲେଖନ ଶୈଳୀକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଶୁଦ୍ଧଭାବେ ଲେଖିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରେରଣା ଦେବା ।
- ଉପଯୁକ୍ତ ବିରାମ ଚିହ୍ନ ବ୍ୟବହାର କରି ଅକ୍ଷର ଓ ଶବ୍ଦକୁ ଚିହ୍ନି ସଂସ୍କୃତ ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଥିବା ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଭାବରେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ପଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରାଇବା ।
- ଅର୍ଥବୋଧ ସହିତ ସଂସ୍କୃତ ଗଦ୍ୟାଂଶକୁ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବେ ପଢ଼ିବାର ଯୋଗ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।
- ସଂସ୍କୃତରେ ବ୍ୟବହୃତ ବିଭିନ୍ନ ପଦ ସହ ପରିଚିତ କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଜିଜ୍ଞାସା ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ତଥା ସଂସ୍କୃତରେ ଲିଖିତ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ପାଠ କରିବାର ଦକ୍ଷତା ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତରେ ରଚିତ ବିଭିନ୍ନ କବିତା, ସୂକ୍ତିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ତାଳ, ଛନ୍ଦ, ଲୟରେ ଗାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ।
- ଦୃଶ୍ୟ-ଶ୍ରାବ୍ୟ ଉପକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ଲିଖିତ କଥାବସ୍ତୁକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କ ବୋଧଗମ୍ୟତା ଓ ଅଭିରୁଚିକୁ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କରାଇବା ।
- ଶ୍ରବଣ, କଥନ, ପଠନ, ଲେଖନ, ସମ୍ପାଷଣ ଇତ୍ୟାଦି ଭାଷାଗତ ମୌଳିକ ଦକ୍ଷତାର ବିକାଶ କରାଇବା ।
- ସଂସ୍କୃତରେ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପଢ଼ି, ବୁଝି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରି ଶିଖିବା ଓ ଉତ୍ତର କଥନ ତଥା ଲିଖନ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରାଇବା ।

ସିଲାବସ୍ ଓ ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା ପାଇଁ କୋର କମିଟି

୧.	କମିଶନର ତଥା ଶାସନ ସଚିବ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ	ଅଧ୍ୟକ୍ଷ
୨.	ରାଜ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାଧିକରଣ	ସଦସ୍ୟ
୩.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା	ସଦସ୍ୟ
୪.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା	ସଦସ୍ୟ
୫.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା	ସଦସ୍ୟ
୬.	ସଭାପତି, ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ	ସଦସ୍ୟ
୭.	ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ	ସଦସ୍ୟ
୮.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିକ୍ରୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ	ସଦସ୍ୟ
୯.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ	ସଦସ୍ୟ
୧୦.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଓଡ଼ିଶା ଭାଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ	ସଦସ୍ୟ
୧୧.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ସମାଜ କଲ୍ୟାଣ, ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ବିକାଶ ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା	ସଦସ୍ୟ
୧୨.	ଏନ ସି ଇ ଆର ଟି ପ୍ରତିନିଧି	ସଦସ୍ୟ
୧୩.	ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଆଞ୍ଚଳିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର	ସଦସ୍ୟ
୧୪.	ପ୍ରଫେସର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ପ୍ରଧାନ, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଆଞ୍ଚଳିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଭୋପାଳ ଏବଂ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଏସ୍ ସି ଏଫ୍, ଓଡ଼ିଶା	ସଦସ୍ୟ
୧୫.	ଡକ୍ଟର ଗୋପାଳ ପ୍ରସାଦ ମହାପାତ୍ର, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ, ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗ	ସଦସ୍ୟ
୧୬.	ଡକ୍ଟର କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ (ବିଜ୍ଞାନ)	ସଦସ୍ୟ
୧୭.	ଡକ୍ଟର ବିନୟ ପଟ୍ଟନାୟକ, ମୁଖ୍ୟ ପରାମର୍ଶଦାତା, ଏନ ଏସ୍ ଟି ସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଏନ୍ ସି ଇ ଆର ଟି	ସଦସ୍ୟ
୧୮.	ଡକ୍ଟର ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ଦାସ, ପୂର୍ବତନ ସଭାପତି, ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା	ସଦସ୍ୟ
୧୯.	ଡକ୍ଟର ଲଳିତ କୁମାର ଲେଙ୍କା, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରାଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ, ଏକାମ୍ର କଲେଜ, ଭୁବନେଶ୍ୱର	ସଦସ୍ୟ
୨୦.	ଡକ୍ଟର ସରୋଜଲକ୍ଷ୍ମୀ ସିଂ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ରମାଦେବୀ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର	ସଦସ୍ୟ
୨୧.	ଡକ୍ଟର ଖଗେଶ୍ୱର ଦାସ, ଇଂରାଜୀ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ପଦ୍ମପୁର କଲେଜ, ବରଗଡ଼	ସଦସ୍ୟ
୨୨.	ଡକ୍ଟର ବଳରାମ ସାହୁ, ପ୍ରଫେସର ମାଇକ୍ରୋବାଇଓଲୋଜି, ସୋଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଓଡ଼ିଶା କୃଷି ଓ ବୈଷୟିକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର	ସଦସ୍ୟ
୨୩.	ଡକ୍ଟର ଗୌରାଙ୍ଗ ମହାନ୍ତି, ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ବିଶେଷଜ୍ଞ, ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଖଲ୍ଲିକୋଟ ସ୍ୱୟଂଶାସିତ କଲେଜ, ବ୍ରହ୍ମପୁର, ଗଞ୍ଜାମ	ସଦସ୍ୟ
୨୪.	ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା	ସଦସ୍ୟ ସଚିବ

भारतगीतिका

कविवरः राधानाथ रायः

सर्वेषां नो जननी भारत-धरणी कल्पलतेयम् ।

जननीवत्सलतनयगणैस्तत् सम्यक् शर्म विधेयम् ॥ ध्रुवम् ॥

हिमगिरि-सीमन्तित-मस्तकमिदमम्बुधि-परिगतपार्श्वम् ।

अस्मज्जन्मदमन्नदमनिशं श्रौतपुरातनमार्षम् ॥१॥

विजनितहर्षं भारतवर्षं विश्वोत्कर्षनिदानम् ।

भारतशर्मणि कृतमस्माभिर्नवमिदमैक्यविधानम् ॥२॥

भारत-हितसम्पादनमेव हि कार्यमिष्टमविपाकम् ।

भारतवर्जं किमपि न कार्यं निश्चितमित्यस्माकम् ॥३॥

भारतमेका गतिरस्माकं नापरास्ति भुवि नाम ।

सर्वादौ परिषत्कर्मणि तत् भारतमेव नमामः ॥४॥

पाठानुक्रमणिका

क्रमाङ्कः	पाठः	विषयाः	पृष्ठाङ्कः
		घाक् कथन	
		छुद्दीका	
		बद्धन	
१.	प्रथमः पाठः	वर्णपरिचयः	१
२.	द्वितीयः पाठः	मात्रापरिचयः	१७
३.	तृतीयः पाठः	मात्रायोगः	२३
४.	चतुर्थः पाठः	संयुक्ताक्षराणि	३०
५.	पञ्चमः पाठः	लिङ्गपरिचयः	४३
६.	षष्ठः पाठः	वचनपरिचयः	५५
७.	सप्तमः पाठः	सर्वनामानि	५८
८.	अष्टमः पाठः	युष्मद्-अस्मद्शब्दप्रयोगः	७०
९.	नवमः पाठः	संख्यागणना	८२
१०.	दशमः पाठः	पूरणवाचकशब्दाः	९४
११.	एकादशः पाठः	वासरः	९७
१२.	द्वादशः पाठः	समयः	९९
१३.	त्रयोदशः पाठः	शूराः वयं धीराः वयम्	१०४
१४.	चतुर्दशः पाठः	अतिथिदेवो भव	११०
१५.	पञ्चदशः पाठः	बुद्धिः सर्वार्थसाधिका	११६
१६.	षोडशः पाठः	यो जानाति सः पण्डितः	१२०
१७.	सप्तदशः पाठः	सुभाषितानि	१२७
१८.	अष्टादशः पाठः	माधवस्य प्रियम् अङ्गम्	१३३
१९.	नवदशः पाठः	स एव महान् चित्रकारः	१३८
२०.	विंशः पाठः	परोपकारः	१४५

वन्दना

नमो गणेश ! विघ्नेश !
गिरिजानन्दन ! प्रभो !
मम विघ्नविनाशाय
गणाधिपतये नमः ॥

सरस्वति ! नमस्तुभ्यं
वरदे ! कामरूपिणि !
विद्यारम्भं करिष्यामि
सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

ଏହି ବିଷୟଟି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟନୁହେଁ ।
ପିଲାମାନେ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପଢ଼ି ମନେ ରଖିବେ ।

वर्णपरिचय : (ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ)

प्रथम : पाठ :

स्वरवर्णा :
(ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣା)

अ आ इ ई लृ
उ ऊ ऋ ॠ

अ	अ					

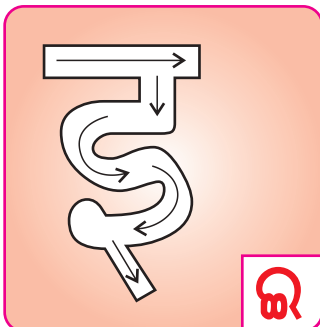
अधर : (ଅଧର)

आ	आ					

आपण : (ଆପଣ)

इ	इ					

इन : (ଇନ)

ई	ई					

ईष : (ईष)

ଉ	ଉ						

ଉଟଜ : (ଉଟଜଃ)

ଊ	ଊ						

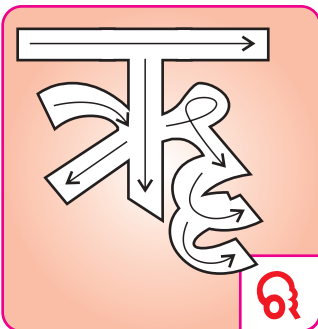
ଊଷଣମ୍ (ଊଷଣମ୍)

ଋ	ଋ						

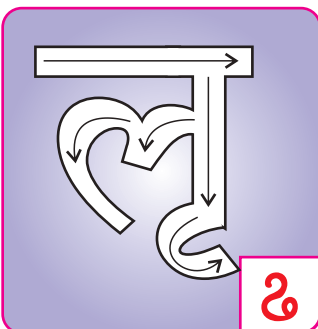

ଋଷଭ : (ଋଷଭଃ)

ୠ	ୠ						

ୠ

ୡ	ୡ						

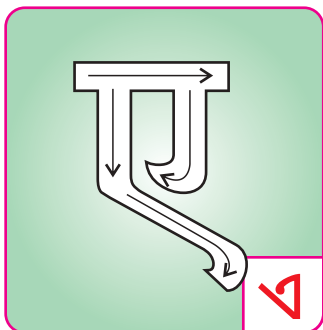
ୡ

ए

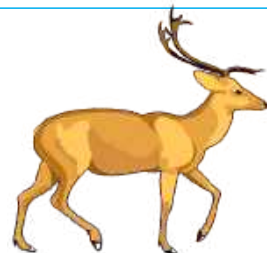
ऐ

ओ

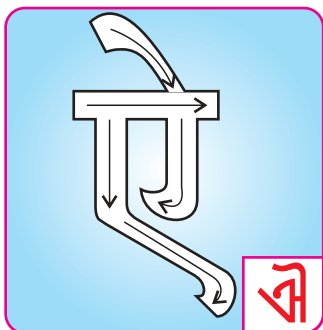
औ

ए	ए					

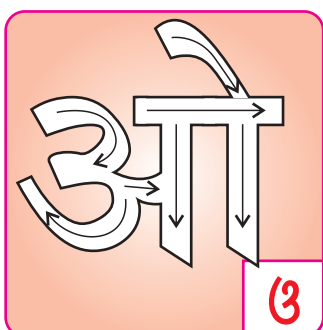
एणः (एणः)

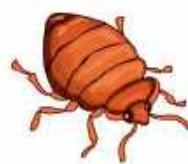
ऐ	ऐ					

ऐडकः (ऐडकः)

ओ	ओ					

ओकणः (ओकणः)

औ	औ					

औषधम् (औषधम्)

ଅଭ୍ୟାସ : (ଅଭ୍ୟାସ)

ବିଶେଷସୂଚନା (ବିଶେଷସୂଚନା)

ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣା: ହ୍ରସ୍ଵ-ଦୀର୍ଘ-ପ୍ଳୁତ-ଭେଦେନ ତ୍ରିବିଧା:

(ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକ ତିନିପ୍ରକାର ଯଥା- ହ୍ରସ୍ଵ, ଦୀର୍ଘ ଓ ପ୍ଳୁତ)

ହ୍ରସ୍ଵସ୍ଵରା: - ଅ ଇ ଓ ଋ ଌ

(ହ୍ରସ୍ଵସ୍ଵର - ଅ, ଇ, ଓ, ଋ, ଌ)

ଦୀର୍ଘସ୍ଵରା: - ଆ ଈ ଊ ଋ ଌ ଐ ଒

(ଦୀର୍ଘସ୍ଵର - ଆ ଈ ଊ ଋ ଌ ଐ ଒)

ଏତେଭ୍ୟ: ଦୀର୍ଘସ୍ଵରେଭ୍ୟ: ଏ ଐ ଒ ଐ ସନ୍ଧ୍ୟକ୍ଷରାଣି ଭବନ୍ତି ।

(ଏହି ଦୀର୍ଘସ୍ଵରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏ, ଐ, ଒ ସନ୍ଧ୍ୟକ୍ଷର ଅଟନ୍ତି)

ରିକ୍ତସ୍ଥାନ ପୂରଣ (ଖାଲିସ୍ଥାନ ପୂରଣକର)

୧. ଅ.....ଇ.....ଓ.....ଋ.....ଏ.....ଐ.....

୨.ଆ.....ଈ.....ଊ.....ଋ.....ଌ.....ଐ.....଒

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି

ଦେବନାଗରୀ ଅକ୍ଷର ସଂଗ୍ରହ କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନାଙ୍କର ଅଭ୍ୟାସ ଓ କ୍ରମଣ ସଜାଜ ରଖିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ / ଶିକ୍ଷିକାମାନେ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇବେ ।

ଶବ୍ଦାର୍ଥାଃ - ଜନଃ - ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଉଷଣମ୍ - ଅଦା, ଏଣଃ - ହରିଣ, ଐଡ଼କଃ - ମେଣ୍ଟା, ଓକଣଃ - ଓଡ଼ଣ (ଛାରପୋକ)

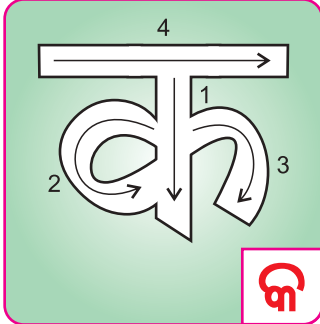
व्यञ्जनवर्णाः (व्यञ्जनवर्ण)

क

ख

ग

घ

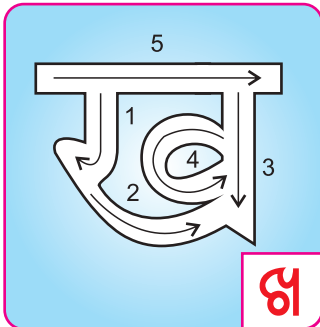

क

क क

कमठः (कमठ)

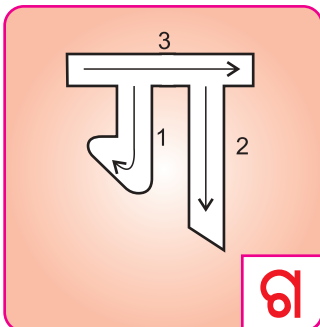

ख

ख ख

खगः (खग)

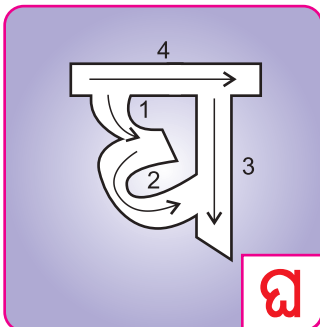

ग

ग ग

गलः (गल)

घ

घ घ

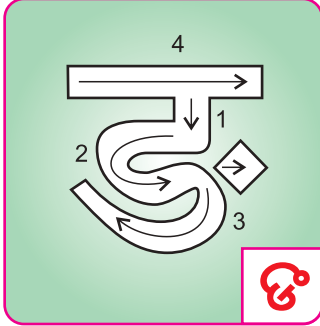
घटः (घट)

ङ

च

छ

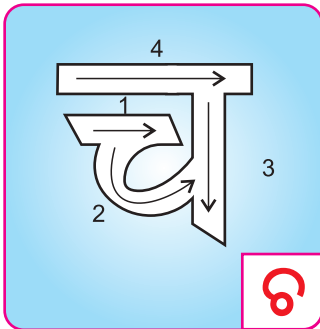
ज

ङ	ङ					

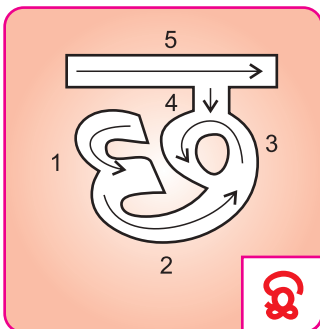
कङ्कणम् (कङ्कणम्)

च	च					

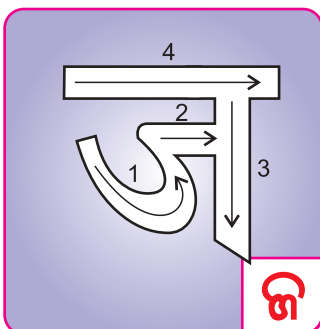
चषकः (चषकः)

छ	छ					

छगः (छगः)

ज	ज					

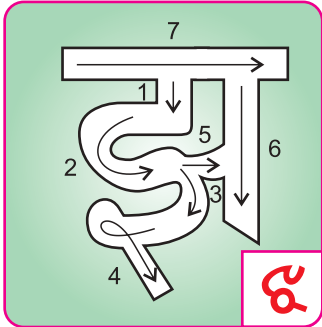
जलम् (जलम्)

झ

ञ

ट

ठ

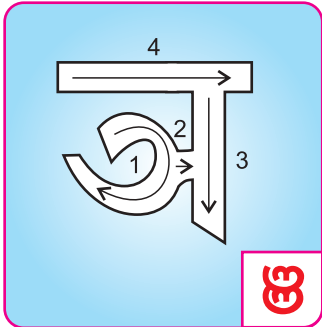

ॐ

झ	झ						

झषः (६४४)

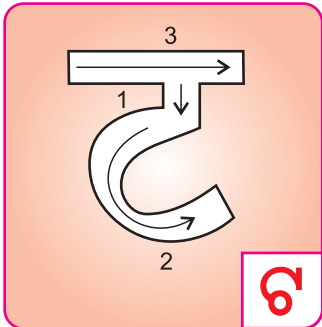

ॐ

ञ	ञ						

खञ्जनः (४५५५४)

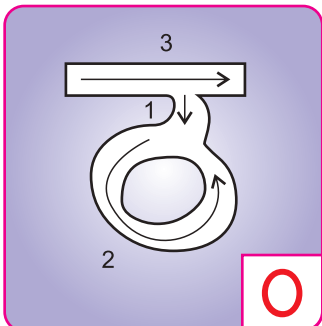

ॐ

ट	ट						

टङ्कम् (६५५५)

ॐ

ठ	ठ						

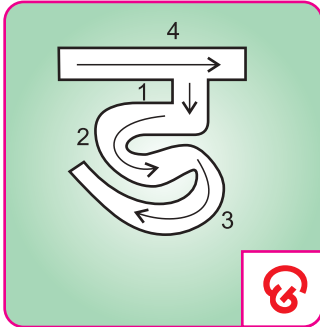
मठः (५०४)

ଝ

ଞ

ଣ

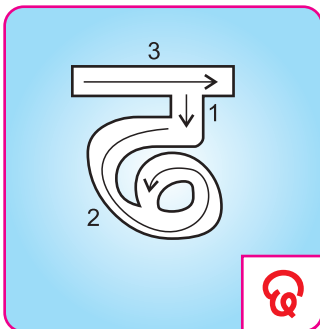
ତ

ଝ	ଝ						

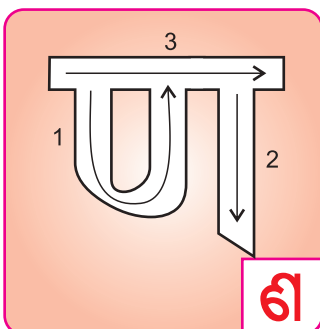
ଝମରୁ: (ଝମରୁଃ)

ଞ	ଞ						

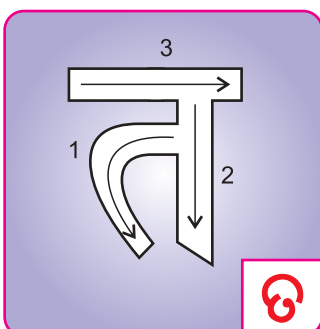
ଞଲ: (ଞଲଃ)

ଣ	ଣ						

ଣଚରଣ: (ଣଚରଣଃ)

ତ	ତ						

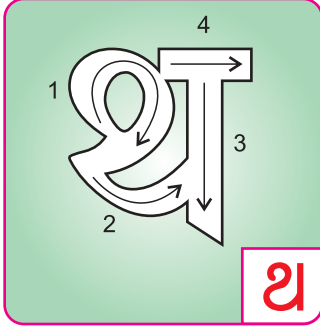
ତପନ: (ତପନଃ)

थ

द

ध

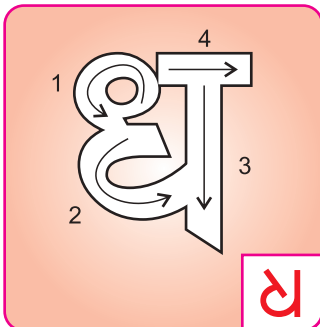
न

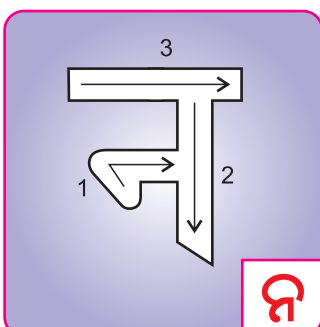
थ	थ						

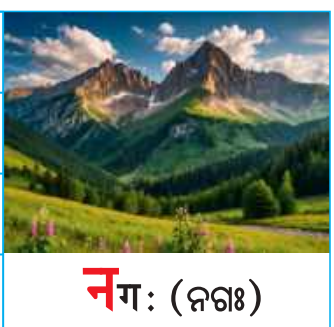
द	द						

ध	ध						

न	न						

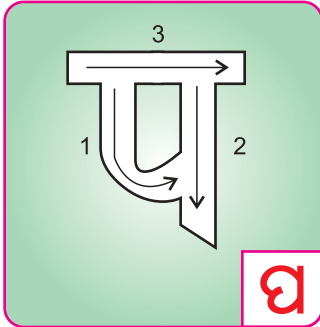

प

फ

ब

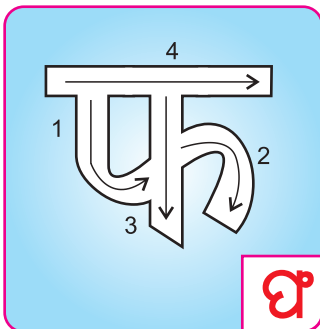
भ

प	प						

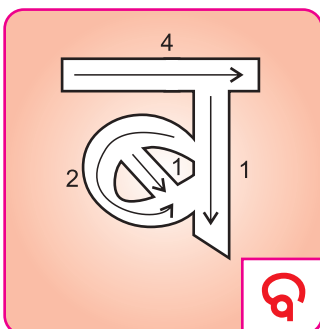
पदकम् (घटकम्)

फ	फ						

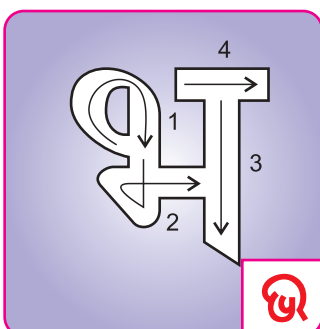
फलम् (घलम्)

ब	ब						

बकः (बकः)

भ	भ						

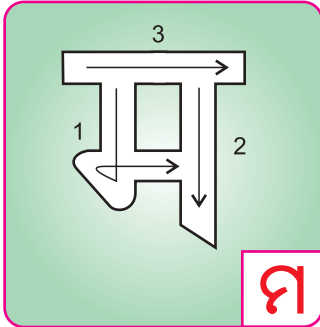
भटः (भटः)

म

य

र

ल

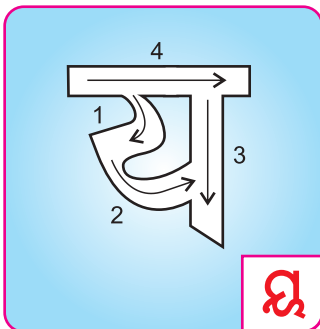
म

म

म

मकरः (मकरो)

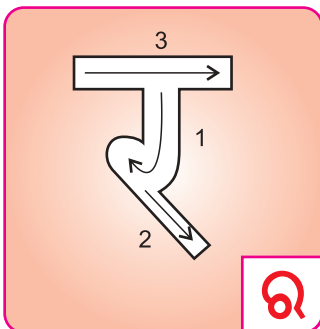
य

य

य

यवः (यो)

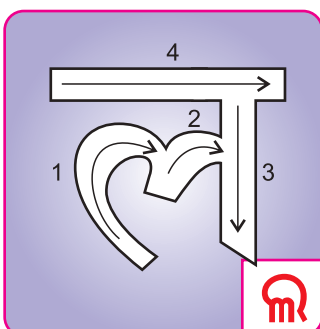
र

र

र

रथः (रो)

ल

ल

ल

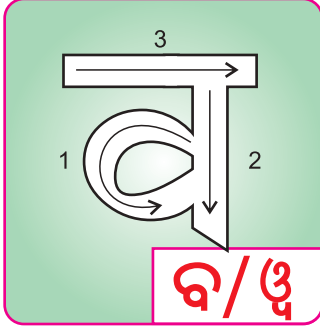
लता (लो)

व

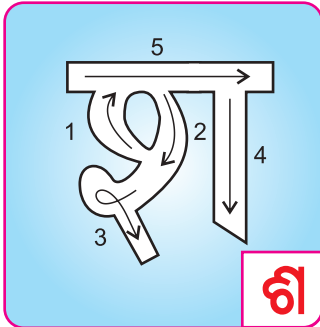
श

ष

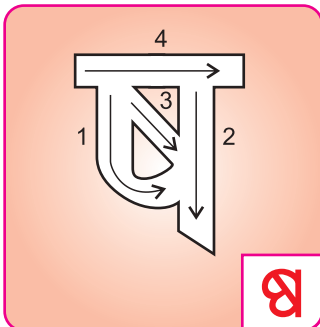
स

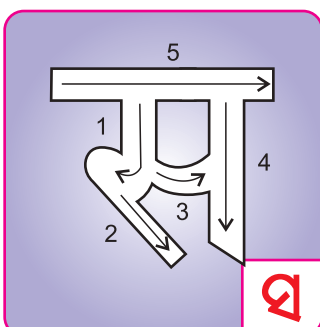
व	व					

श	श					

ष	ष					

स	स					

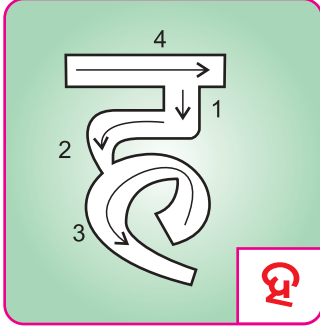

ह

अं

अः

क्ष

ह

ह

ह

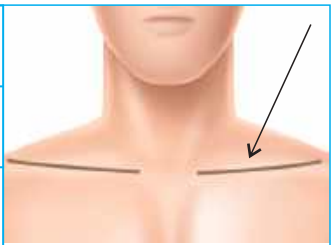
हयः (हयः)

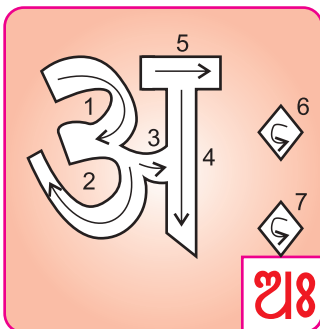
अं

अं

अं

अंसः (अंसः)

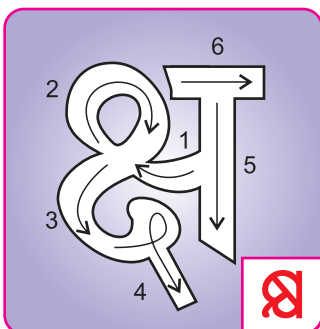
अः

अः

अः

माधवः (विष्णुः)

क्ष

क्ष

क्ष

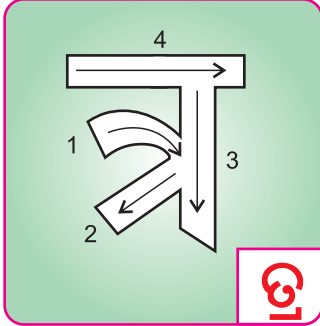

रक्षकः (रक्षकः)

त्र

ज्ञ

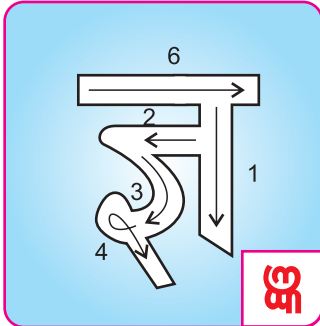
श्र

त्र त्र

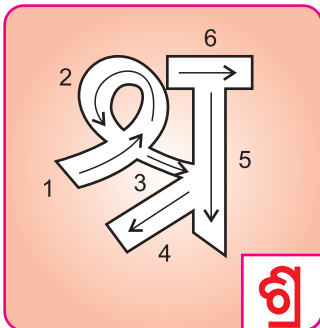
पत्रम् (पत्रम्)

ज्ञ ज्ञ

यज्ञः (यज्ञः)

श्र श्र

श्रवणम् (श्रवणम्)

वर्णमाला (ବର୍ଣ୍ଣମାଳା)

(१) स्वराः (ସ୍ଵର)

समानाक्षराणि

(ସମାନାକ୍ଷର)

सन्ध्यक्षराणि

(ସନ୍ଧ୍ୟକ୍ଷର)

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ लृ

ए ऐ ओ औ

(२) व्यञ्जनानि (ବ୍ୟଞ୍ଜନ)

वर्ग्याः (ବର୍ଗ୍ୟ)

स्पर्शाः (ସ୍ପର୍ଶ)

क ख ग घ ङ

च छ ज झ ञ

ट ठ ड ढ ण

त थ द ध न

प फ ब भ म

अन्तःस्थाः (ଅନ୍ତସ୍ଥ)

अर्ध-स्वराः (ଅର୍ଦ୍ଧସ୍ଵର)

ऊष्माणः (ଊଷ୍ମାଣ)

य र ल व

श ष स ह

अयोगवाहौ (ଅଯୋଗବାହୌ)

अनुस्वारः (ଅନୁସ୍ଵାର)

विसर्ग (ବିସର୍ଗ)

अं

अः

अभ्यास : (ଅଭ୍ୟାସ)

१. योजयतु (ଯୋଗ କର)

दशनः

इनः

टङ्कम्

शशकः

हयः

कमठः

पदकम्

रथः

अधरः

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି :

ଶିକ୍ଷକ ବନ୍ଧୁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଇବେ ।
କାଗଜଖଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ଚିତ୍ରର ନାମ
ଲେଖିଥିବେ । ଚିତ୍ର ତଳେ ଉପଯୁକ୍ତ
ନାମ ଲେଖାଯିବା କାଗଜଖଣ୍ଡକୁ
ଲଗାଇବାକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିବେ ।

ନିଜକାମ :

ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ପାଠ ଅନୁଯାୟୀ ବିଭିନ୍ନ
ଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ଆଣିବେ ଏବଂ ତା'
ତଳେ ସଂସ୍କୃତରେ ତା'ର ନାମ
ଲେଖିବେ ।

२. पश्यतु वदतु (ଦେଖ ଓ କୁହ)

द्वितीयः पाठः

(द्वितीयः पाठः)

मात्रापरिचयः (मात्रापरिचयः)

स्वराः → अ आ इ ई उ ऊ

व्यञ्जनानि

मात्राः → ऌ ड ळ ऴ व श

↓

क् → क का कि की कु कू

ख् →

ग् →

घ् →

ङ् →

च् → च चा चि ची चु चू

छ् →

ज् →

झ् →

ञ् →

ऋ ऌ ड ण ऐ ओ औ

८ ९ १० ११ १२ १३

कृ कृ कृ के कै को कौ

चृ चृ चृ चे चै चो चौ

 १० - ଏହାର ବ୍ୟବହାର ପ୍ରାୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁନାହିଁ ।

ट्

→

ट

टा

टि

टी

टु

टू

ठ्

→

ड्

→

ढ्

→

ण्

→

त्

→

त

ता

ति

ती

तु

तू

थ्

→

द्व्

→

ध्व्

→

न्

→

प्

→

प

पा

पि

पी

पु

पू

फ्

→

ब्

→

भ्

→

म्

→

ट

ट्ट

ट्ट्ट

टे

टै

टो

टौ

तृ

तृृ

तृृृ

ते

तै

तो

तौ

पृ

पृृ

पृृृ

पे

पै

पो

पौ

य्	→	य	या	यि	यी	यु	यू
र्	→						
ल्	→						
व्	→						
श्	→	श	शा	शि	शी	शु	शू
ष्	→						
स्	→						
ह्	→						
ं	→	अं	आं	इं	ईं	उं	ऊं
:	→	अः	आः	इः	ईः	उः	ऊः

यृ	यृ	यृ	ये	यै	यो	यौ
* रृ	रृ	रृ				
लृ	लृ	लृ				
वृ	वृ	वृ				

शृ	शृ	शृ	शे	शै	शो	शौ
ऋ	ऋ	ॠ	एं	ऐं	ओं	औं
ऋः	ऋः	ॠः	एः	ऐः	ओः	औः

अयोगवाहानाम् अभ्यासं कुर्मः थाणे थयोणवाह वरुणुठिकर थडपाव करिवा

क्	+	स्वरः	+	•	→	कं	कां				
ख्	+	स्वरः	+	:	→	खः	खाः				

* ऋ ऋ ॠ - एतानि त्रीणि मात्रायुक्ताक्षराणि क्रमेण इत्येवमपि प्रकारान्तरेण लिख्यन्ते

ମାତ୍ରାଯୋଗ : (ମାତ୍ରାଯୋଗ)

ଆକାରଯୋଗ : (ଆ କାର ଯୋଗ)

କ୍ + ଆ (I) = କା
(ଖା ଗା ଘା ଚା ଛା ଜା)

କାକ :

ପାଦ :

ପତାକା

ମାଳା

ଙକାରଯୋଗ : (ଙ କାର ଯୋଗ)

କ୍ + ଙ (i) = କି
(ଖି ଗି ଘି ଚି ଛି ଜି)

ରବି :

ଗିରି :

ବିଡାଳ :

ବାଳିକା

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ରବିଃ = ସୂର୍ଯ୍ୟ, ବିଡାଳଃ = ବିରାଡ଼ି, ଗିରିଃ = ପର୍ବତ

ईकारयोग: (ई कार योऒ)

क् + ई (ी) = की
(खी गी घी ची छी जी)

नदी

शशी

कदली

वीणा

उकारयोग: (उ कार योऒ)

क् + उ (ु) = कु
(तु थु दु धु नु पु)

शिशु:

तरु:

मुखम्

शुनक:

शरुथ - शरुथ = कधु, शूनकः = कुकुर, दुषण = दुहुँ

ऊकारेयागः (ऊ कारे श्लोका)

क् + ऊ (ू) = कू
(पू फू बू भू मू यू)

मूषिकः

वधूः

कूपः

मयूरः

ऋकारयोगः (ऋ कारे श्लोका)

क् + ऋ (ृ) = कृ
(कृ गृ चृ छृ जृ पृ मृ सृ)

मृगः

वृकः

वृषभः

कृषकः

शब्दार्थ - कृकः = कृकवाक (कृकवा), कृकृ = कृकृ

एकारयोगः (२ कार श्लोघ)

क + ए (२) = के
(रे ले वे शे षे से हे)

भेकः

मेषः

केशः

पेचकः

ऐकारयोगः (३ कार श्लोघ)

क + ऐ (३) = कै
(गै पै बै मै सै है)

कैरवम्

सैनिकः

शैलः

श्लोघार्थ - कैरवम् = कल्लुल, गेषः=गेष, घेरकः = घेर, शैलः = घर्वत

ओकारयोगः (ॐ कार द्वाग)

क् + ओ (ऌ) = को
(गो घो पो बो भो मो सो शो)

कोकिलः

पोतः

गोलकम्

गोधा

औकारयोगः (ॐ कार द्वाग)

क् + औ (ऌ) = कौ
(गौ पौ मौ सौ शौ हौ)

नौका

सौरजगत्

सौधः

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - କୋକିଳଃ = କୋଇଲି, ପୋତଃ = ଜାହାଜ, ଗୋଧା = ଗୋଧୂ, ସୌଧଃ = କୋଠାଘର

अनुस्वारः (° थनुस्वार)

क् + अं (ं) = कं
(खं गं घं चं जं पं बं सं हं)

हंसः

वंशी

सिंहः

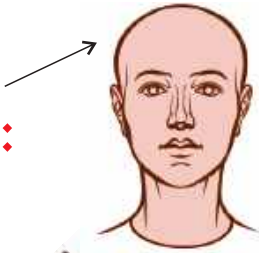
शंखः

विसर्गः (४ विसर्ग)

क् + अः (:) = कः

शिरः

सरः

धनुः

नखः

शिरार्थ - वंश = वंश, शिरः = शिरः, सरः = सरः

अभ्यास : (अडुडडड)

१. शडुडनुसलरं ऑडरं डुऑडतु (शडु अडुडडडड डडडु डडुडुडु डडु)

शुनकः

धेनुः

वलनरः

कदली

आलुकडु

सेवडु

वलडललः

डेऑकः

गुलडीडः

रेलयलनडु

वृषडु

संयुक्ताक्षरस्वरूपम् (संयुक्ताक्षरान्तरं पूर्वार्थं रूपा)

क	ख	ग	घ	ङ					
↓	↓	↓	↓	↓					
क्	ख्	ग्	घ्	ङ्					
च	छ	ज	झ	ञ					
↓	↓	↓	↓	↓					
च्	छ्	ज्	झ्	ञ्					
ट	ठ	ड	ढ	ण					
↓	↓	↓	↓	↓					
ट्	ठ्	ड्	ढ्	ण्					
त	थ	द	ध	न					
↓	↓	↓	↓	↓					
त्	थ्	द्	ध्	न्					
प	फ	ब	भ	म					
↓	↓	↓	↓	↓					
प्	फ्	ब्	भ्	म्					
य	र	ल	व	श	ष	स	ह		
↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓		
य्	र्	ल्	व्	श्	ष्	स्	ह्		
क्ष	त्र	ज्ञ							
↓	↓	↓							
क्ष्	त्र्	ज्ञ्							

पश्यतु लिखतु (देख ७ लेख)

क् + क = क्क

क + क = क्क

कुक्कुटः

क् + य = क्य

क + य = क्य

चाणक्यः

क् + त = क्त

क + त = क्त

भक्तः

ङ् + क = ङ्क

ङ् + क = ङ्क

अङ्कुरः

ङ् + ख = ङ्ख

ङ् + ख = ङ्ख

शङ्खः

ङ् + ग = ङ्ग

ङ् + ग = ङ्ग

गङ्गा

शब्दार्थ - अङ्कुर = गज

ट् + ट = ट्ट

त् + त = त्त

उट्टङ्कनयन्त्रम्

ङ् + ग = ङ्ग

ङ् + ङ = ङ्ग

खड्गः

त् + य = त्य

त् + य = त्त

नृत्यम्

द् + ध = द्ध

द् + ध = द्ध

बुद्धः

द् + म = द्म

द् + म = द्म

पद्मम्

द् + य = द्य

द् + य = द्य

विद्यालयः

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ଉଚ୍ଚକଳନଯନ୍ତ୍ରମ୍ - ଚାଲପ୍ପମେସିନ୍

ह् + म = ह्य

ह् + म् = ह्यम्

ब्रह्मचारी

ह् + ल = ह्ल

ह् + लम् = ह्यलम्

कह्लारम्

ह् + व = ह्व

ह् + वम् = ह्यवम्

आह्वानपत्रम्

ह् + ण =

ह् + णम् = ह्यणम्

गृह्णाति

ह् + न = ह्न

ह् + नम् = ह्यनम्

वह्निः

क् + र = क्र

क् + रम् = क्रम्

चक्रम्

शब्दार्थ - कर्त्तारम् = धर्मावद्ध, आह्वानपत्रम् = निमन्त्रणपत्र

त् + र = त्र

त् + र = त्र

नक्षत्रचिह्नम्

म् + र = म्र

म् + र = म्र

आम्रम्

द् + र = द्र

द् + र = द्र

द्रोणी

स् + र = स्त्र

स् + र = स्त्र

प्रस्त्रवणम्

ज् + र = ज्र

ज् + र = ज्र

वज्रम्

श् + र = श्र/श्र

श् + र = श्र/श्र

श्रवणः

शब्दार्थ - प्रस्रवणम् = झरणा, वज्रम् = हारा, द्रोणी = बाल्टी

र + य = र्य
र + ञ = र्ण

सूर्यः

र + त = र्त
र + ठ = र्ठ

कर्तरी

र + ग = र्ग
र + ङ = र्ङ

मार्गः

र + द = र्द
र + ध = र्ध

गर्दभः

र + प = र्प
र + घ = र्घ

सर्पः

र + ण = र्ण
र + ङ = र्ङ

पर्णम्

क्षार्थ - र्क्षार्थ = र्क्ष, घर्षम् = र्घ

ग् + न = ग्न

र् + न = र्न

ज् + ज = ज्ञ

ञ् + ञ = ञ्ञ

ज् + छ = ज्ञ

ञ् + छ = ञ्ञ

अग्निः

पिञ्जः

प्रोज्ञः

ज् + च = ज्ञ

ञ् + च = ञ्ञ

ण् + ड = ण्ड

र् + ड = र्ण्ड

द् + व = द्व

ब् + व = ब्व

कुञ्जिका

मण्डूकः

द्वारम्

शब्दार्थ - घ्राञ्जः = गान्धुञ्जः वा उदञ्जिता

घ्राञ्जः = घ्राञ्जः

ध् + व = ध्व

ध् + व = ध्व

न् + य = न्य

न् + य = न्य

न् + न = न्न

न् + न = न्न

ध्वजः

सैन्यः

जगन्नाथः

न् + द् + र = न्द्र

न् + द् + र = न्द्र

न् + थ = न्थ

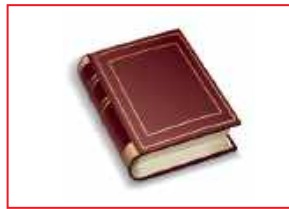
न् + थ = न्थ

म् + ब = म्ब

म् + ब = म्ब

चन्द्रः

ग्रन्थः

जम्बुकः

शब्दार्थ - वृद्धः = बृद्ध, जम्बुकः = शृगाल

ल् + ल = ल्ल

ल्ल + ल्ल = ल्ल्ल

वेल्लनी

म् + भ = म्भ

म्भ + भ = म्भभ

कुम्भः

य् + य = य्य

य्य + य = य्यय

शय्या

ल् + व = ल्व

ल्व + व = ल्व्व

खल्वटः

व् + य = व्य

व्य + य = व्यय

व्यजनम्

श् + च = श्च

श्च + च = श्चच

वृश्चिकः

शब्दार्थ - कुम्भः = पाणिना, शय्या - शयन, शय्या = शयनस्थान

श् + व = श्व
र् + व = र्व

अश्वः

ष् + प = ष्प
ष् + प = ष्प

पुष्पम्

ष् + ण = ष्ण
ष् + ण = ष्ण

उष्णीषम्

स् + त = स्त
ष् + त = स्त

स्तम्भः

स् + थ = स्थ
ष् + थ = स्थ

स्थालिका

स् + फ = स्फ
ष् + फ = स्फ

स्फोटकम्

तुम्हाळी काण - धातावे ४८ मुळाखर धिवा प्रभुत शिळ लेख ।
शिवार्थ - श्लोककण = धरका वा वाहा, उष्णीषण - धरति

अभ्यास : (ଅଭ୍ୟାସ)

୧. ଅକ୍ଷରାଣି ସନ୍ତି । ପଦନିର୍ମାଣଂ କରୋତୁ ।

(ଅକ୍ଷରଗୁଡ଼ିକ ନେଇ ପଦ ରଚନା କର)

स्था	ज	ली
व्य	द्वा	म्
क	लि	र्षः
स	द	का
प	म्	न

(क) _____

(ख) _____

(ग) _____

(घ) _____

(ङ) _____

୨. ସଂସ୍କୃତରୂପଂ ଲିଖତୁ । (ସଂସ୍କୃତ ରୂପ ଲେଖ)

ଘୁଲ, ବାଣ, ଥାଳି, ବିଲୁଆ, କଇଁଚି

मिश्रः अभ्यासः (निम्न शब्दाव)

वर्ण-वियोगः (वर्ण विच्छेदन)

अजः = अ + ज् + अ + :	मातृणम् = म् + आ + तृ + ऋ + ण् + अ + म्
रामः = + + + +	क्लृप्तम् = क् + लृ + प् + त् + अ + म्
हरिः = + + + + <input type="text"/>	लृकारः = + + + + +
सीताः = + + + +	देवाः = + + + +
वधूः = + + + +	एकैकः = + + + + +
ऋषिः = + + + + <input type="text"/>	ओम् = + <input type="text"/>
	औषधम् = + + + + +

क्य - वाक्यम् = व् + आ + क् + य् + अ + म्

न्य - मूर्धन्यः = + + + + + + + +

व्य - तालव्यः = + + + + + + +

ह्य - बाह्यम् = ब् + आ + ह् + य् + अ + म्

क्र - क्रीडा = क् + र् + ई + ड् + आ

द - द्रष्टा = द्र + र् + अ + ष् + ट् + आ

ब्र - ब्रह्म = ब् + र् + अ + ह् + म् + अ

ह्य - ब्रह्मचारी = + + + + + + + +

ह्य - जाह्नवी = + + + + + + + +

ध्व - ध्वनिः = ध् + व् + अ + न् + इः

स्व - सरस्वती = + + + + + + + +

र्ण - वर्णः = व् + अ + र् + ण् + अ + :

र्ष - सप्तर्षिः = + + + + + + + +

क्क - ढक्का	=	ढ्+अ+क्+क्+आ
त्त - वित्तम्	=+.....+.....+.....+.....+.....
द्म - पद्मम्	=	प्+अ+द्+म् + अ+ म्
ब्द - शब्दः	=+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....
ञ्ज - व्यञ्जनम्	=+.....+.....+.....+.....+.....
ण्ठ - कण्ठः	=+.....+.....+.....+.....+.....
न्ध - सन्धिः	=+.....+.....+.....+.....+.....
य - संयमः	=	स्+अ+य् + अ+ म्+ अ+ :
व - संवादः	=+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....
दुःख - दुःखम्	=	द्+उ+ः+ख् + अ+ म्
न्द्र - इन्द्रः	=	इ+न्+द्+र् + अ+ :
ण्ठ्य - कण्ठ्यः	=	क्+अ+ण् +ठ्+य् +अ+ :
त्स्य - मत्स्यः	=+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....
न्ध्य - सन्ध्यक्षरम्	=	स्+अ+न्+ध् + य्+ अ+क्+ष्+अ + र्+अ+म्
स्क - संस्कृतम्	=+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....+.....

वर्ण-संयोगः (वर्षु घण्टाजन)

द्+आ+श्+अ +र्+ अ+थ्+इ+ :	=	दाशरथिः
ह्+इ+म्+आ +ल्+ अ+य्+अ+ :	=	_____
क्+ऋ+ष्+ण् + अ+ :	=	_____
क्+उ+क्+क् +उ+ ट्+अ+ :	=	_____
स्+व्+अ+स् +त्+ इ+क्+अ + :	=	_____
श्+इ+क्+ष् +अ+ क्+अ+ :	=	_____

ଲିଙ୍ଗପରିଚୟ: (ଲିଙ୍ଗ ପରିଚୟ)

ଅ) କାରାନ୍ତପୁଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦା: ଅକାରାନ୍ତପୁଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦ

ଅଜ:

ବୃଷଭ:

ଗଜ:

ସିଂହ:

ବିଡାଲ:

କାକ:

ମୂଷକ:

କଳସ:

ମଶକ:

ମୟୂର:

ମିନ:

କୃଷକ:

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ଅକାରାନ୍ତ - ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ଶେଷରେ 'ଅ' ଉଚ୍ଚାରିତ ହୁଏ

ମଶକ - ମଶା, ଅଜ - ଅଣ୍ଟିରାଛେଳି

मकरः

कूपः

दीपः

पादपः

सूर्यः

पर्वतः

शिक्षकः

शकटः

छात्रः

तालः

चालकः

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ତାଳଃ - ତାଳଗଛ, ଚାଳକଃ - ଚାଳନାକାରୀ

ଶକଟଃ - ଶଗଡ଼, ମକରଃ - କୁମ୍ଭୀର

ଆ କାରାନ୍ତସ୍ତ୍ରୀଲିଂଙ୍ଗ ଶବ୍ଦା: ଆକାରାଢ଼ସ୍ତ୍ରୀଲିଂଗଣ

ଅଜା

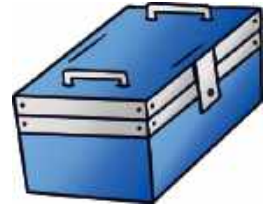
ଶିକ୍ଷିକା

ମକ୍ଷିକା

ପେଟିକା

ବୀଣା

ପାଠଶାଳା

ନୌକା

ମୁଦ୍ରା

ମାଳା

ପତାକା

ମାପିକା

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ପେଟିକା - ପେଡ଼ି ବା ବାଜୁ, ପାଠଶାଳା - ବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଅଜା - ମାଇଛେଳି

लता

यवनिका

तुला

चटका

उत्पीठिका

बालिका

पाकशाला

कुञ्चिका

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ଯବନିକା - ପରଦା, ଚଟକା - ମାଈ ବାଈ ଚଢ଼େଇ
ଉତ୍ପୀଠିକା - ଟେବୁଲ୍, ପାକଶାଳା - ରୋଷେଇଘର ।

अ कारान्तनपुंसकलिङ्गशब्दाः थकाराद् नपुंसकलिङ्गशब्द

पत्रम्

नीडम्

नयनम्

विमानम्

वाद्यम्

भवनम्

पात्रम्

उद्यानम्

वातायनम्

कङ्कतम्

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ନୀଡ଼ମ୍ - ଚଢ଼େଇବସା, ବାତାୟନମ୍ - ଝରକା

कुटीरम्

कमलम्

छत्रम्

उपनेत्रम्

लोकयानम्

सोपानम्

फलम्

दूरदर्शनम्

संगणकम्

सूत्रम्

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ସୋପାନମ୍ - ପାହାଚ, ସଂଗଣକମ୍ - କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ସୂତ୍ରମ୍ - ସୂତା

ଝ କାରାନ୍ତପୁଂଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦା : ଇକାରାନ୍ତପୁଂଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦ

ମୁନି :

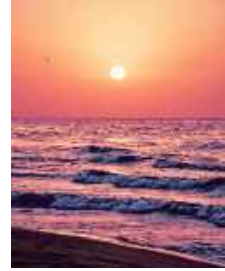
କପି :

କବି :

ମହୋଦଧି :

ଗିରି :

ଅଗ୍ନି :

ଞ କାରାନ୍ତପୁଂଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦା : ଉକାରାନ୍ତପୁଂଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦ

ସାଧୁ :

ତରୁ :

ଶିଶୁ :

ବିଧୁ :

ବେଣୁ :

ଭାନୁ :

ଶବ୍ଦାର୍ଥ - ମହୋଦଧି - ସମୁଦ୍ର, ଅଗ୍ନି - ନିଆଁ, ବିଧୁ - ଚନ୍ଦ୍ର

ଅଭ୍ୟାସ: (ଅଭିପାତ୍ର)

୧. ଚିତ୍ରସମୀପେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ ଲିଖତୁ (ଚିତ୍ର ନିକଟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ ଲେଖ)

କପି:, ମୁନି:, ଗିରି:, ମହୋଦଧି:, ଅଗ୍ନି:, କବି:

୨. ଚିତ୍ର ପଞ୍ଚୟତୁ ସଂସ୍କୃତନାମ ଉଦତୁ (ଚିତ୍ର ଦେଖ, ସଂସ୍କୃତ ନାମ ଲେଖ)

३. कस्य चित्रम् ? वदतु लिखतु च । (काह्यार ठिठु, कुह्य ँव° लैषा)

गणेशः

मृगः, अग्निः, गणेशः, चमसः, पादः, ढक्का

୪. ଚିତ୍ରଂ ପଞ୍ଚୟତୁ । କୋଷ୍ଠକାତ୍ ସମୁଚିତାନ୍ ବର୍ଣ୍ଣସମୂହାନ୍ ଚିନୋତୁ, ରିକ୍ତସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତୁ
(ଚିତ୍ରଦେଖ । କୋଠରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣସମୂହକୁ ବାଛ, ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

ପଞ୍କଜମ୍

ଚ.....

ଦ.....

वृ.....

ढ.....

श.....

क्का

क्षः

का

ङ्खः

न्ताः

न्द्रः

୫. ପ୍ରଥମ-वर्णेन पदं वदतु लिखन्तु च । (ଦିଆଯାଇଥିବା ଅକ୍ଷରକୁ ପ୍ରଥମେ ରଖ ପଦ କୁହ ଓ ଲେଖ)

अ	अग्निः	अस्त्रम्	न	नदी	नौका
क	म
च	ह
प	त
र	व
इ	श

୬. स्व-परिवारस्य सदस्यानां पूर्ण-नामानि लिखतु । (ନିଜ ପରିବାରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣନାମ ଲେଖ)

	उपाधि:	प्रथम-नाम	मध्य-नाम*	अन्त्य-नाम / कुल-नाम**
माता	श्रीमती			
पिता	श्रीमान्			
भगिनी	सुश्रीः			
भ्राता	श्रीमान्			
पितामही	श्रीमती			
पितामहः	श्रीमान्			
मातामही	श्रीमती			
मातामहः	श्रीमान्			

୭. कक्षायाः शिक्षिकाणां शिक्षकाणां च पूर्ण-नामानि लिखतु । (ଶ୍ରେଣୀର ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷିକାମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣନାମ ଲେଖ)

प्रथम-नाम	मध्य - नाम	अन्त्य-नाम

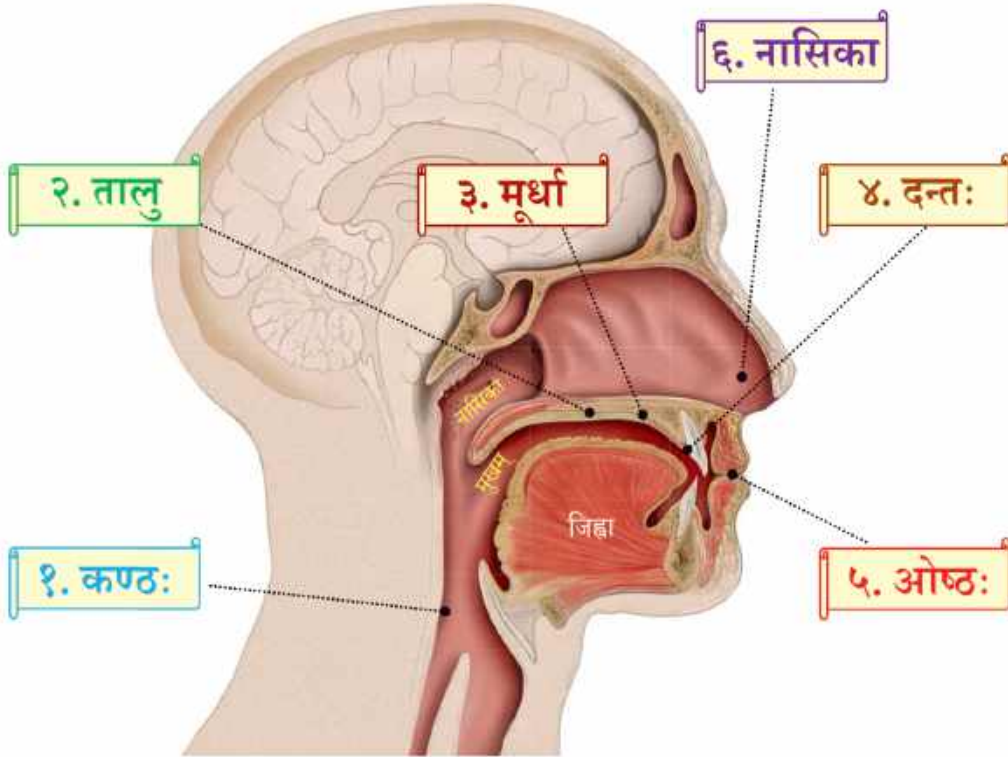
୮. ମିତ୍ରାଣାଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ-ନାମାନି ଲିଖନ୍ତୁ । (ମିତ୍ରମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣନାମ ଲେଖ)

ପ୍ରଥମ-ନାମ	ମଧ୍ୟମ-ନାମ	ଅନ୍ତ୍ୟ-ନାମ

* ମଧ୍ୟନାମ ଅସ୍ତିତ୍ୱେତ୍, ପୂର୍ଣ୍ଣଂ ନାମ ଲିଖତୁ । ନାସ୍ତି ତ୍ୱେତ୍ ରିଚ୍ଚଂ ତ୍ୟଜତୁ ।

वयं जानीमः (ଆମେ ଜାଣିବା)

वर्णानां षट् उच्चारण-स्थानानि (ବର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକର ଛଅଟି ଉଚ୍ଚାରଣ ସ୍ଥାନ)

वचनपरिचयः (ब०न घ०रि०र०)

उच्चैः पठतु (उच्चस्वरैरघट्ट) -

पुंलिङ्गम्

एकवचनम्

बालकः

वृक्षः

गजः

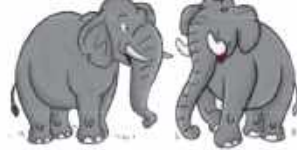
द्विवचनम्

बालकौ

वृक्षौ

गजौ

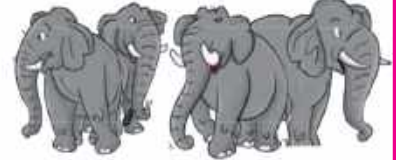
बहुवचनम्

बालकाः

वृक्षाः

गजाः

स्त्रीलिङ्गम्

एकवचनम्

बालिका

द्विवचनम्

बालिके

बहुवचनम्

बालिकाः

वैद्या

अजा

वैद्ये

अजे

वैद्याः

अजाः

नपुंसकलिङ्गम्

एकवचनम्

पत्रम्

द्विवचनम्

पत्रे

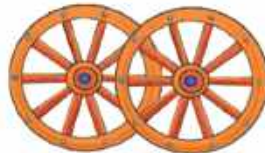
बहुवचनम्

पत्राणि

चक्रम्

चक्रे

चक्राणि

पुस्तकम्

पुस्तके

पुस्तकानि

प्रथमपुरुष क्रियापदानि (पुथन घुलूष कुडुडवद)

एकवचनम्

पठति

पिबति

खादति

गच्छति

क्रीडति

द्विवचनम्

पठतः

पिबतः

खादतः

गच्छतः

क्रीडतः

बहुवचनम्

पठन्ति

पिबन्ति

खादन्ति

गच्छन्ति

क्रीडन्ति

सर्वनामानि (ध्वर्नाम)

सप्तमः पाठः
(ध्वुन घा०)

सः शुकः

तौ शुकौ

ते शुकाः

एषः बालकः

एतौ बालकौ

एते बालकाः

सा शिक्षिका

ते शिक्षिके

ताः शिक्षिकाः

एषा बालिका

एते बालिके

एताः बालिकाः

तत् फलम्

ते फले

तानि फलानि

एतत् फलम्।

एते फले

एतानि फलानि

पुंलिङ्गम् (एकवचनम्) (एकवचनम्)

सः कः ?
सः शिक्षकः ।
सः किं करोति ?
सः पाठयति ।
किं सः भ्रमति ?
न, सः न भ्रमति ।
सः तु पाठयति ।

पुंलिङ्गम् (द्विवचनम्) (द्विवचनम् - द्विवचनम्)

तौ कौ ?
तौ मयूरौ ।
तौ किं कुरुतः ?
तौ नृत्यतः ।
किं तौ खादतः ?
न, तौ न खादतः ।
तौ तु नृत्यतः ।

पुंलिङ्गम् (बहुवचनम्) (द्विवचनम् - बहुवचनम्)

ते के ?
ते बालकाः ।
ते किं कुर्वन्ति ?
ते क्रीडन्ति ।
किं ते गायन्ति ?
न, ते न गायन्ति ।
ते तु क्रीडन्ति ।

पुंलिङ्गम् (एकवचनम्) (घुलिङ्ग - ँकवचन)

एषः कः ?

एषः शिक्षकः ।

शिक्षकः किं करोति ?

शिक्षकः लिखति ।

किम् एषः पठति ?

न, एषः न पठति । एषः लिखति ।

पुंलिङ्गम् (द्विवचनम्) (घुलिङ्ग - द्विवचन)

एतौ कौ ?

एतौ बालकौ ।

बालकौ किं कुरुतः ?

बालकौ पठतः ।

किम् एतौ लिखतः ?

न, एतौ न लिखतः । एतौ तु पठतः ।

पुंलिङ्गम् (बहुवचनम्) (घुलिङ्ग - बहुवचन)

एते के ?

एते बालकाः ।

बालकाः किं कुर्वन्ति ?

बालकाः पिबन्ति ।

किम् एते पिबन्ति ?

आम्, एते फलरसं पिबन्ति ।

स्त्रीलिङ्गम् (एकवचनम्) (श्रीलिङ्ग- एकावचन)

सा का ?
सा वृद्धा ।
सा किं करोति ?
सा विहरति ।
किं सा क्रीडति ?
न, सा न क्रीडति ।
सा तु विहरति ।

स्त्रीलिङ्गम् (द्विवचनम्) (श्रीलिङ्ग - द्वैवचन)

ते के ?
ते अजे ।
ते किं कुरुतः ?
ते चरतः ।
किं ते पिबतः ?
न, ते न पिबतः ।
ते तु चरतः ।

स्त्रीलिङ्गम् (बहुवचनम्) (श्रीलिङ्ग - बहुवचन)

ताः काः ?
ताः महिलाः ।
ताः किं कुर्वन्ति ?
ताः धावन्ति ।
किं ताः गायन्ति ?
न, ताः न गायन्ति ।
ताः तु धावन्ति ।

स्त्रीलिङ्गम् (एकवचनम्) (श्रीलिङ्ग- एकरुद्र)

एषा का ?

एषा लता ।

एषा किं करोति ?

एषा खादति ।

किम् एषा पठति ?

न, एषा न पठति । एषा तु खादति ।

स्त्रीलिङ्गम् (द्विवचनम्) (श्रीलिङ्ग - द्वैरुद्र)

एते के ?

एते बालिके ।

एते किं कुरुतः ?

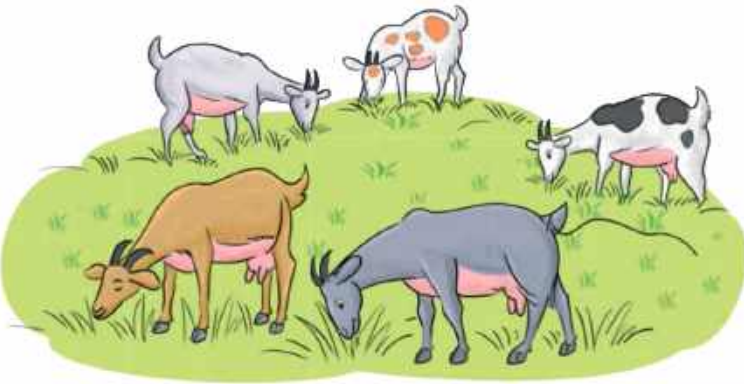
एते भ्रमतः ।

किम् एते धावतः ?

न, एते न धावतः । एते तु भ्रमतः ।

स्त्रीलिङ्गम् (बहुवचनम्) (श्रीलिङ्ग - बहुरुद्र)

एताः काः ?

एताः अजाः ।

एताः किं कुर्वन्ति ?

एताः चरन्ति ।

किम् एताः धावन्ति ?

न, एताः न धावन्ति । एताः तु चरन्ति ।

नपुंसकलिङ्गम् (एकवचनम्) (नपुंसक लिंग- एकवचन)

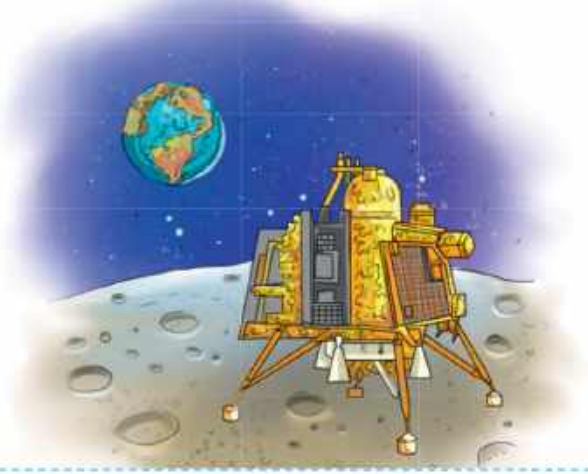
तत् किम् ?

तत् चन्द्रयानम् ।

किं तत् विमानम् ?

न, तत् विमानं न ।

तत् तु चन्द्रयानम् अस्ति ।

नपुंसकलिङ्गम् (द्विवचनम्) (नपुंसक लिंग - द्विवचन)

ते के ?

ते पुस्तके ।

किं ते पत्रे ?

न, ते पत्रे न ।

ते तु पुस्तके स्तः ।

नपुंसकलिङ्गम् (बहुवचनम्) (नपुंसक लिंग - बहुवचन)

तानि कानि ?

तानि रेलयानानि ।

किं तानि बसयानानि ?

न, तानि बसयानानि न ।

तानि तु रेलयानानि सन्ति ।

नपुंसकलिङ्गम् (एकवचनम्) (नपुंसक लिंग- एकवचन)

एतत् किम्?

एतत् दूरदर्शनम्।

किम् एतत् सङ्गणकम्?

न, एतत् सङ्गणकं न।

एतत् तु दूरदर्शनम् अस्ति।

नपुंसकलिङ्गम् (द्विवचनम्) (नपुंसक लिंग - द्विवचन)

एते के?

एते फले।

किम् एते कन्दुके?

न, एते कन्दुके न।

एते तु फले स्तः।

नपुंसकलिङ्गम् (बहुवचनम्) (नपुंसक लिंग - बहुवचन)

एतानि कानि?

एतानि पुस्तकानि।

किम् एतानि सोपानानि सन्ति?

न, एतानि सोपानानि न।

एतानि तु पुस्तकानि सन्ति।

उच्चैः पठतु स्मरतु अवगच्छतु च (ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ପଢ଼, ମନେରଖ ଓ ବୁଝ)

पुंलिङ्गम्			स्त्रीलिङ्गम्			नपुंसकलिङ्गम्		
एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
सः	तौ	ते	सा	ते	ताः	तत्	ते	तानि
एषः	एतौ	एते	एषा	एते	एताः	एतत्	एते	एतानि
कः	कौ	के	का	के	काः	किम्	के	कानि

१. उदाहरणं पश्यतु रिक्तस्थानानि पूरयतु । (ଉଦାହରଣ ଦେଖ ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

यथा – बालकः बालकौ बालकाः
 (क) चषकः
 (ख) देवाः
 (ग) सैनिकः
 (घ) रजकौ
 (ङ) शशकः

२. उदाहरणानुसारं कोष्ठकात् पदानि चित्त्वतु रिक्तस्थानेषु संयोजयतु

(ଉଦାହରଣ ଅନୁସାରେ କୋଷ୍ଠର ଭିତରୁ ପଦ ବାଛି ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

यथा – सः शुकः
 सः
 सा
 तत्

शुकः स्यूतः अजा फलम्
 पुष्पम् महिला वृक्षः कुक्कुरः
 शारदा पुस्तकम्

୫. କୋଷ୍ଠକେ କାନିଚନ ପଦାନି ସନ୍ତି, ତାନି ପଦାନି ଉଚିତେ ଘଟେ ପୁରୟତୁ ।

(କୋଠରୀରେ କେତେକ ପଦ ଅଛି, ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇ ଉପଯୁକ୍ତ କଳସରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର)

ସୈନିକ: ଚକ୍ର: ଗାୟିକା ମୁଦ୍ରା ଜଳମ୍ କୁକ୍କୁର: ଦ୍ଵାରମ୍
ଫଳମ୍ ବୃଦ୍ଧା ବୃକ୍ଷ: ଅଜା ବାତାୟନମ୍ ମହିଳା ପୁସ୍ତକମ୍ ଶୁକ:

୬. ଉଦାହରଣାନୁସାରं କୋଷ୍ଠକାତ୍ ଉପଯୁକ୍ତପଦं ଚିନୋତୁ ରିକ୍ତସ୍ଥାନାନି ପୁରୟତୁ ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ କୋଠରୀରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ ବାଛି ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କର)

ମାଳା ଯୁବକୌ ପାଠଶାଳା ମୁଖମ୍ କମଳେ
ଭବନାନି ବିଡାଲ: ବାଳକା: ବାଲିକେ ମାଳା:

ଯଥା – ସା କା ? ସା ପାଠଶାଳା ।

ସ: କ: ?	ତୌ କୌ ?	ତେ କେ ?
.....
ସା କା ?	ତେ କେ ?	ତା: କା: ?
.....
ତତ୍ କିମ୍ ?	ତେ କେ ?	ତାନି କାନି ?
.....

୭. ନିମ୍ନଲିଖିତାନି ବାକ୍ୟାନି ଅଧିକୃତ୍ୟ ଉଦାହରଣାନୁସାରं ପ୍ରଶ୍ନନିର୍ମାଣं କରୋତୁ ।

(ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଆଧାର କରି ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର)

ଯଥା – ସ: ଗଜ: । – ସ: କ: ?

(କ) ସ: ବାଳକ: । –

(ଖ) ସା ଲତା । –

(ଗ) ସା ପାଠଶାଳା । –

(ଘ) ତତ୍ ଫଳମ୍ । –

(ଙ) ସ: ବୃକ୍ଷ: । –

୮. परस्परसम्बद्धानि पदानि संयोजयतु, रिक्तस्थानेषु पूरयतु च ।

(ପରସ୍ପର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବା ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଡ଼ ଓ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

(କ) ନର୍ତ୍ତକୀ	गायति	नर्तकी नृत्यति।
(ख) लेखकः	चालयति	
(ग) फलम्	नृत्यति	
(घ) कमलम्	लिखति	
(ङ) चालकः	पतति	
(च) गायिका	विकसति	

୯. बन्धनीभ्यः उचितानि पदानि चित्वा वाक्यानि रचयतु ।

(ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚିତ ପଦ ବାଛି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଗଠନ କର)

यथा – कः / का लिखति ? (लेखकः, छात्रः, सा)
लेखकः लिखति। छात्रः लिखति। सा लिखति।

(क) कः / का धावति ? (बालिका, शुनकः)

.....

(ख) कः / का पठति ? (सुरेशः, कमला)

.....

(ग) किं पतति ? (फलम्, कुसुमम्)

.....

(घ) का / कः गच्छति ? (शिक्षिका, सेवकः)

.....

(ङ) का / किम् अस्ति ? (माता, वाहनम्)

.....

गृहकार्यम् (गृहकार्यम्)

१. १० गृहवस्तुनामानि लिङ्गविभागेन लिखन्तु ।

(ଦଶଗୋଟି ଘରୋଇ ଜିନିଷର ଲିଙ୍ଗ ବିଭାଗକରି ନାମ ଲେଖ)

२. अधः केचन व्यावहारिकाः शब्दाः सन्ति । तेषाम् अर्थं शिक्षकस्य साहाय्येन लिखतु । (ନିମ୍ନଲିଖିତ କେତେକ ବ୍ୟାବହାରିକ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟରେ ମାତୃଭାଷାରେ ଲେଖ)

अकारान्त- पुंलिङ्गम्	आकारान्त स्त्रीलिङ्गम्	इकारान्त पुंलिङ्गम्	अकारान्त नपुंसकलिङ्गम्
आसन्दः	बालिका	मुनिः	फलम्
सुधाखण्डः	महिला	कविः	उपनेत्रम्
स्यूतः	शाटिका	रविः	युतकम्
विद्यालयः	पेटिका	पतिः	मन्दिरम्
वृक्षः	पादुका	विधिः	भवनम्
कटः	उत्पीठिका	निधिः	वातायनम्
तालः	रोटिका	अग्निः	व्यजनम्
दर्पणः	स्थालिका	गिरिः	भोजनम्
दीपः	कुञ्चिका	हरिः	कदलीफलम्
घटः	सूचिका	अरिः	द्वारम्
दण्डदीपः	तूलिका	नरपतिः	उद्यानम्
गजः	छुरिका	तरणिः	सूच्यौषधम्
युवकः	गृहमोधिका	कपिः	दिनम्
प्रश्नः	दिनदर्शिका	महोदधिः	उत्तरम्
शुनकः	खट्वा	मणिः	उष्णीषम्
आचार्यः	शाखा	उदधिः	वस्त्रम्
खगः	शिक्षिका	यतिः	नगरम्

युष्मद्-अस्मद्-शब्दप्रयोगः
(युष्मद् & अस्मद् शब्दप्रयोग)

अष्टमः पाठः
(अष्टम घा०)

मम नाम भरतः । अहं छात्रः ।

मम नाम गणेशः । अहं शिक्षकः ।

मम नाम गौतमः । अहं चिकित्सकः ।

मम नाम राघवः । अहं कृषकः ।

(युष्मद् & अस्मद् शब्द दूज्जि घुंलिजां & श्रालिजांरे रूघ वफान रहे)

← मम नाम मेनका। अहं छात्रा।

मम नाम प्रियंवदा। अहं शिक्षिका। →

← मम नाम सुमित्रा। अहं चिकित्सिका।

मम नाम राधिका। अहं सैनिकी। →

पुंलिङ्गम् (धुंलिङ्ग)

त्वं कः ?
अहं सैनिकः ।

युवां कौ ?
आवां सैनिकौ ।

यूयं के ?
वयं सैनिकाः ।

त्वं कः ?
अहं गायकः ।

युवां कौ ?
आवां गायकौ ।

यूयं के ?
वयं गायकाः ।

त्वं कः ?
अहं पत्रकारः ।

युवां कौ ?
आवां पत्रकारौ ।

यूयं के ?
वयं पत्रकाराः ।

त्वं कः ?
अहं पाचकः ।

युवां कौ ?
आवां पाचकौ ।

यूयं के ?
वयं पाचकाः ।

स्त्रीलिङ्गम् (श्रालिङ्ग)

त्वं का ?
अहं गायिका ।

युवां के ?
आवां गायिके ।

यूयं का: ?
वयं गायिका: ।

त्वं का ?
अहं शिक्षिका

युवां के ?
आवां शिक्षिके

यूयं का: ?
वयं शिक्षिका:

त्वं का ?
अहं बाला

युवां के ?
आवां बाले

यूयं का: ?
वयं बाला:

त्वं का ?
अहं पाचिका ।

युवां के ?
आवां पाचिके ।

यूयं का: ?
वयं पाचिका: ।

त्वं चित्रकारः असि।

युवां चित्रकारौ स्थः।

यूयं चित्रकाराः स्थः।

अहम् आरक्षकः अस्मि।

आवाम् आरक्षकौ स्वः।

वयम् आरक्षकाः स्मः।

त्वं गायिका असि।

युवां गायिके स्थः।

यूयं गायिकाः स्थः।

अहं चिकित्सिका अस्मि।

आवां चिकित्सिके स्वः।

वयं चिकित्सिकाः स्मः।

ଶବ୍ଦାର୍ଥଃ - ପାଠକଃ - ରୋଷେୟା, ବାଳା - ବାଳିକା

‘म्’ इत्यस्य अनुस्वारस्य च लेखननियमः

व्यञ्जनवर्णात् पूर्वं पदान्तस्य ‘म्’ इत्यस्य स्थाने ‘अनुस्वारः’ लेखनीयः ।

यथा – पुस्तकं नास्ति । पुस्तकम् अस्ति ।

वयम् अभ्यासं कुर्मः (ଆମେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା)

୧. उच्चैः पठतु अवगच्छतु च । (ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ପଢ଼ ଓ ବୁଝ)

त्वमेव माता च पिता त्वमेव, त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव ।

त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव, त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥

त्वम् एव माता, त्वम् एव पिता, त्वम् एव बन्धुः, त्वम् एव सखा,
त्वम् एव विद्या, त्वम् एव द्रविणम्, देवदेव! त्वम् एव मम सर्वम् ।

ଶବ୍ଦାର୍ଥଃ - ଏବ - ନିଶ୍ଚୟ, ହିଁ । ଦ୍ରବିଣମ୍-ଧନ । ଦେବଦେବ - ଦେବତାଙ୍କ ଦେବତା

୨. उदाहरणानुगुणम् अधोलिखितेषु वाक्येषु कोष्ठकात् उचितैः पदैः रिक्तस्थानानि पूरयन्तु ।
(ଉଦାହରଣ ଅନୁସାରେ କୋଠରୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦବାଚ୍ଛେଦ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

त्वं युवां यूयं अहम् आवां वयं

यथा – त्वं छात्रः असि ।

(क) शिक्षकौ स्वः ।

(ख) मञ्चे स्थ ।

(ग) अत्र अस्मि ।

(घ) सभायां स्थः ।

(ङ) विद्यालये स्मः ।

(च) वैद्यालये चिकित्सिका असि ।

३. चित्रं दृष्ट्वा उदाहरणस्य अनुगुणं वाक्यानि लिखतु —
ଚିତ୍ର ଦେଖ ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ବାକ୍ୟ ଲେଖ ।

अहं शिक्षकः अस्मि ।

आवां शिक्षकौ स्वः ।

वयं शिक्षकाः स्मः ।

यथा –

(क)

अहं क्रीडकः अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

(ख)

अहं नर्तकः अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

(ग)

अहं चालकः अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

यथा –

अहम् आरक्षिका अस्मि ।

आवाम् आरक्षिके स्वः ।

वयम् आरक्षिकाः स्मः ।

(घ)

अहं छात्रा अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

(ङ)

अहं गायिका अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

अहं सेविका अस्मि ।

..... स्वः ।

..... स्मः ।

यथा –

त्वं चिकित्सकः असि ।

युवां चिकित्सकौ स्थः ।

यूयं चिकित्सकाः स्थ ।

(छ)

त्वं लेखकः असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

(ज)

त्वं सैनिकः असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

(झ)

त्वं क्रीडकः असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

यथा –

त्वं क्रीडिका असि ।

युवां क्रीडिके स्थः ।

यूयं क्रीडिकाः स्थ ।

(ज)

त्वं वीराङ्गना असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

(ट)

त्वं छात्रा असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

(ठ)

त्वं धाविका असि ।

..... स्थः ।

..... स्थ ।

୪. उदाहरणानुगुणं वाक्यानि परस्परं योजयन्तु ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରସ୍ପର ଯୋଡ଼)

यथा – त्वं बालिका असि ।	युवां बालिके स्थः ।	यूयं बालिकाः स्थ ।
(क) त्वं बालिका असि ।	आवां शिक्षकौ स्वः ।	यूयं बालिकाः स्थ ।
(ख) अहं गायकः अस्मि ।	युवां बालिके स्थः ।	यूयं छात्राः स्थ ।
(ग) त्वं छात्रः असि ।	आवां गायकौ स्वः ।	वयं शिक्षकाः स्मः ।
(घ) अहं शिक्षकः अस्मि ।	युवां छात्रौ स्थः ।	वयं गायकाः स्मः ।

୫. उदाहरणानुगुणम् प्रश्ननिर्माणं करोतु ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର)

यथा - त्वं चिकित्सकः।	कः चिकित्सक ?	त्वं कः?
(क) त्वं क्रीडकः।
(ख) युवां बालकौ	कौ बालकौ?	युवां कौ?
(ग) युवां छात्रौ।
(घ) अहं न्यायाधीशः।	अहं कः?	कः न्यायाधीशः?
(ङ) अहं कृषकः।
(च) वयं शिक्षिकाः।	काः शिक्षिकाः?	वयं काः?
(छ) वयं सेविकाः

वयं जानीमः (थाऽन जाहीवा)

- भवान्/भवती, भवन्तौ/भवत्यौ, भवन्तः/भवत्यः - एतेषां प्रयोगः प्रथमपुरुषस्य क्रियापदेन सह भवति ।
- त्वं, युवां, यूयम् - एतेषां प्रयोगः मध्यमपुरुषस्य क्रियापदेन सह भवति ।
- अहम्, आवां, वयम् - एतेषां प्रयोगः उत्तमपुरुषस्य क्रियापदेन सह भवति ।

पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	भवान्/भवती अस्ति	भवन्तौ/भवत्यौ स्तः	भवन्तः/भवत्यः सन्ति
मध्यमपुरुषः	त्वम् असि	युवां स्थः	यूयं स्थ
उत्तमपुरुषः	अहम् अस्मि	आवां स्वः	वयं स्मः

गीतम् - अहं पठामि

अहं पठामि संस्कृतम् ।
अहं वदामि संस्कृतम् ।
अहं लिखामि संस्कृतम् ।
सदैव सुन्दराक्षरम् ।

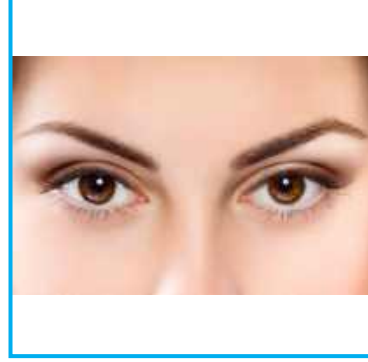
अहं स्मरामि मातरम् ।
अहं भजामि मातरम् ।
अहं नमामि मातरम् ।
सदैव भक्तिपूर्वकम् ।

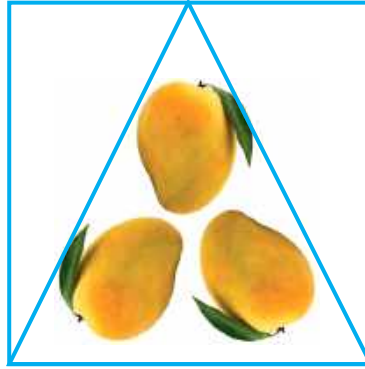
संख्या (घंक्षपा)

एकम्
(१)

द्वे
(२)

त्रीणि
(३)

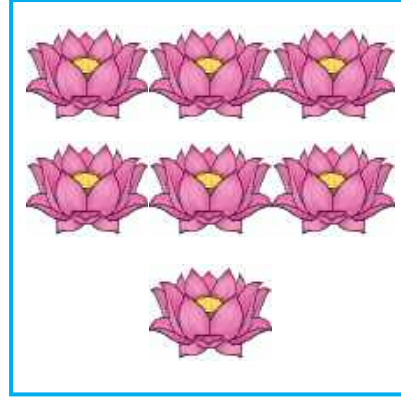
चत्वारि
(४)

पञ्च
(५)

षट्
(६)

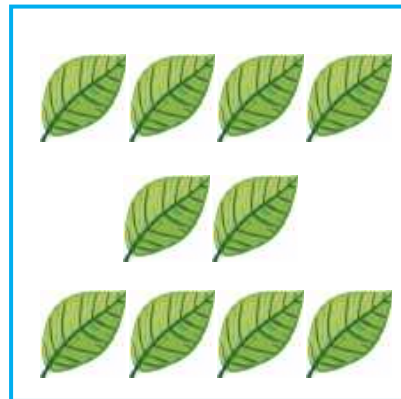
सप्त
(७)

अष्ट
(८)

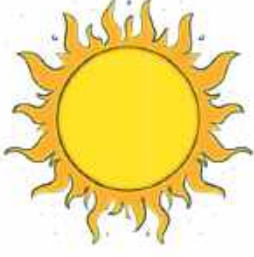
नव
(९)

दश
(१०)

संख्यागणना

एकः सूर्यः चन्द्रोऽप्येकः
मानवकुलमप्येकम्।
द्वे नयने ननु जीविनि सकले
प्रभवति सर्वो द्रष्टुम् ॥

लोकशङ्करस्त्रिनयनमूर्तिः
नमाम्यहं तं प्रतिदिवसम्।
चतुर्मुखोऽयं जगतः स्रष्टा
तेन हि सृष्टं जीवकुलम् ॥

पञ्चाङ्गुलयो मम करकमले
लोके विदधति गणनाम्।
सुरसेनानीः षण्मुखदेवः
सततं पात्ययममरागणम् ॥

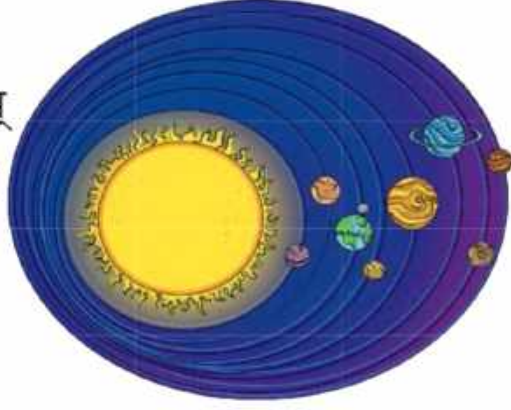
जनवरी 2024

रवि		7	14	21	28
सोम	1	8	15	22	29
मंगल	2	9	16	23	30
बुध	3	10	17	24	31
गुरु	4	11	18	25	
शुक्र	5	12	19	26	
शनि	6	13	20	27	

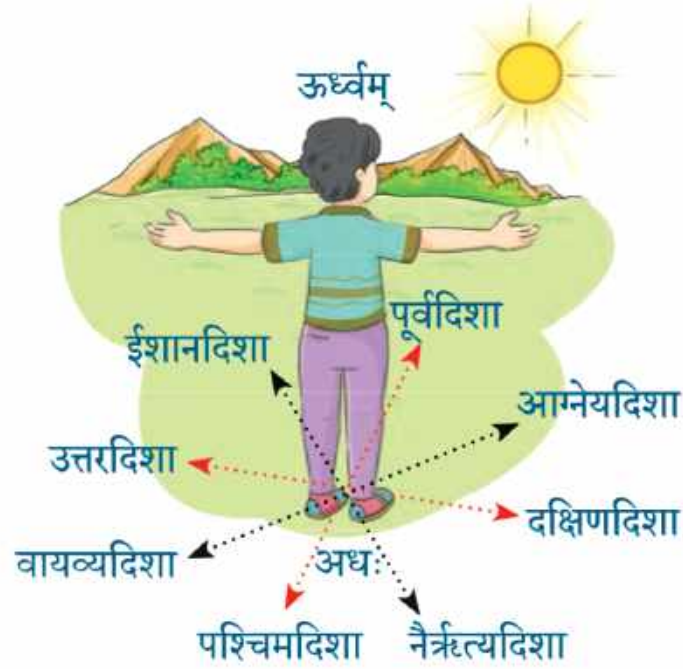
सप्त वासराः सप्ताहे ननु
स्वराः सुमधुराः सप्त।
ऊर्ध्वमधस्तात् लोकाः सप्त
ख्याता ऋषयः सप्त ॥

अष्ट दिग्गजा धरन्ति धरणीम्
उपकृतिशीला अतुलबलाः ।
नव ग्रहा ननु विपुले गगने
चरन्ति सततं नियततया ॥

पूर्वाद्या दश दिशः प्रसिद्धाः
सङ्ख्यागणना ननु सरला ।

वयं संख्यां गणयामः (१ – ५०)

१ – एकम्	११ – एकादश	२१ – एकविंशतिः	३१ – एकत्रिंशत्	४१ – एकचत्वारिंशत्
२ – द्वे	१२ – द्वादश	२२ – द्वाविंशतिः	३२ – द्वात्रिंशत्	४२ – द्विचत्वारिंशत्
३ – त्रीणि	१३ – त्रयोदश	२३ – त्रयोविंशतिः	३३ – त्रयस्त्रिंशत्	४३ – त्रिचत्वारिंशत्
४ – चत्वारि	१४ – चतुर्दश	२४ – चतुर्विंशतिः	३४ – चतुस्त्रिंशत्	४४ – चतुश्चत्वारिंशत्
५ – पञ्च	१५ – पञ्चदश	२५ – पञ्चविंशतिः	३५ – पञ्चत्रिंशत्	४५ – पञ्चचत्वारिंशत्
६ – षट्	१६ – षोडश	२६ – षड्विंशतिः	३६ – षट्त्रिंशत्	४६ – षट्चत्वारिंशत्
७ – सप्त	१७ – सप्तदश	२७ – सप्तविंशतिः	३७ – सप्तत्रिंशत्	४७ – सप्तचत्वारिंशत्
८ – अष्ट	१८ – अष्टादश	२८ – अष्टाविंशतिः	३८ – अष्टत्रिंशत्	४८ – अष्टचत्वारिंशत्
९ – नव	१९ – नवदश	२९ – नवविंशतिः	३९ – नवत्रिंशत्	४९ – नवचत्वारिंशत्
१० – दश	२० – विंशतिः	३० – त्रिंशत्	४० – चत्वारिंशत्	५० – पञ्चाशत्

वयम् अभ्यासं कुर्मः (आत्म शिष्याय करिष्यामि)

१. उदाहरणानुगुणं शब्दानां पुरतः उचितां संख्यां लिखतु ।

(उदाहरणं अनुशासने उचितं शंखपाठं कुरु)

- यथा – आकाशे १ सूर्यः विभाति । (१, २, ३, ४)
 (क) मम हस्ते अङ्गुलयः सन्ति । (१, ५, ८, ७)
 (ख) सप्ताहे वासराः भवन्ति । (६, १०, ७, ५)
 (ग) कार्तिकेयस्य मुखानि सन्ति । (१, ६, १०, ३)
 (घ) संस्कृत व्याकरणे वचनानि सन्ति । (१०, ९, ३, ५)
 (ङ) गगने ग्रहाः सन्ति । (८, ७, ९, १०)

२. उदाहरणानुगुणं सङ्ख्यां सङ्ख्यापदं च लिखन्तु ।

(उदाहरणं अनुशासने शंखपाठं अङ्कं ७ अक्षरान् लेख्यम्)

- यथा – भवतः परिवारे कति जनाः सन्ति ? ५ (..... पञ्च)
 (क) कति दिशः सन्ति ? , (.....)

- (ख) सप्ताहे कति वासराः भवन्ति ? , (.....)
- (ग) वर्षे कति मासाः भवन्ति ? , (.....)
- (घ) भवतः कति दन्ताः सन्ति ? , (.....)
- (ङ) स्वराः कति भवन्ति ? , (.....)

३. अधः प्रदत्तेन पदेन सह सङ्ख्यां योजयतु । (निम्नलिखित पद वृद्धि वंशपाङ्क्येन योजयतु)

अ	ब
(क) पञ्च	२०
(ख) एकम्	१३
(ग) अष्ट	५
(घ) विंशतिः	१
(ङ) त्रयोदश	८

४. उपस्थितिपत्रं पश्यतु । संख्यां वदतु लिखतु च ।
(छपस्थानपत्रं देख । वंशपाङ्क्येन कूट्ठं उ लेख)

उपस्थान-क्रमसंख्या	नाम
१ – एकम्	गणेशः
२ – द्वे	गीताञ्जलिः
३ – त्रीणि	जगन्नाथः
४ – चत्वारि	दिनेशः
५ – पञ्च	प्रज्ञा
६ – षट्	बलरामः
७ – सप्त	मोहनः
८ – अष्ट	राधिका
९ – नव	सुभद्रा
१० – दश	स्वयंप्रभा

- (क) गणेशस्य उपस्थानसंख्या का ?
- (ख) सुभद्रायाः उपस्थानसंख्या का ?
- (ग) स्ययंप्रभायाः उपस्थानसंख्या का ?
- (घ) जगन्नाथस्य उपस्थानसंख्या का ?
- (ङ) दिनेशस्य उपस्थानसंख्या का ?

वयं जानीमः (था६न जाहीना)

संख्यागीतम्

एकं ब्रह्म जगत्सारं
सत्यं ज्ञानमनन्तकम् ।
सर्वस्थानेषु यद्भाति
पूर्णरूपेण सर्वदा ।१।

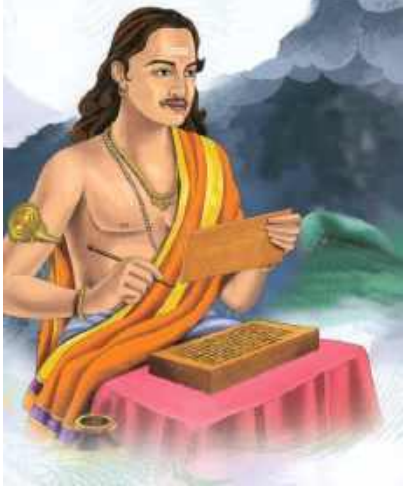
गुरोर्द्वौ चरणौ वन्द्यौ
ध्यात्वा विद्यां समर्जयेत् ।
मिलित्वा बन्धुभिः साकं
गुरून् नित्यं च पूजयेत् ।२।

शिवस्य त्रीणि नेत्राणि
शोभन्ते मुखमण्डले ।
नारिकेलजलेन त्वं
पूजय शिवशङ्करम् ।३।

चत्वारः सन्ति ते वेदाः
सर्वज्ञानप्रवर्तकाः ।
पञ्चयज्ञान् गृहस्था हि
सर्वे कुर्वन्तु यत्नतः ।४।

श्रीशिखिवाहनं ध्यायेत्
कार्तिकेयं षडाननम् ।
षडेव रिपवो घ्नन्ति
संसारे नरगौरवम् ।५।

ऋषयः वासराश्चैव
सागराः सप्तसंख्यकाः ।
अङ्गान्यष्टौ तु योगस्य
वसवोऽष्ट तथा स्मृताः ।६।

नवरत्नेषु विख्यातः
कालिदासो महाकविः ।
यस्य शाकुन्तलं विश्वे
मणितुल्यं महीयते ।७।

दिक्पाला दशसम्पूज्याः
इन्द्राद्याः सुखदायकाः ।
अवतारा दश प्रोक्ताः
भक्तानुग्रहकारकाः ।८।

वयं जानीमः

१. पञ्चयज्ञाः - ब्रह्मयज्ञः, देवयज्ञः, पितृयज्ञः, भूतयज्ञः, नृत्यज्ञः ।
२. षड्रिपवः - कामः, क्रोधः, लोभः, मोहः, मदः, मात्सर्यः ।
३. सप्तलोकाः - भूः, भुवः, स्वः, महः, जनः, तपः, सत्यम् ।
४. सप्तवासराः - रविः, सोमः, मङ्गलः, बुधः, गुरुः, शुक्रः, शनिः ।
५. योगाङ्गानि - यमः, नियमः, प्राणायामः, प्रत्याहारः, ध्यानम्, धारणा, समाधिः ।
६. अष्टौ वसवः- धरः, ध्रुवः, सोमः, सावित्रः, अनिलः, अनलः, प्रत्यूषः, प्रभासः ।
७. सप्तर्षयः- मरीचिः, अत्रिः, अङ्गिराः, पुलहः, पुलस्त्यः, क्रतुः, वसिष्ठः ।
८. नवरत्नानि - कालिदासः, वराहमिहिरः, धन्वन्तरिः, घटकर्परः, क्षपणकः, शङ्कुः, अमरसिंहः, वररुचिः, वेतालभट्टः ।
९. दशदिक्पालाः - इन्द्रः, ब्रह्मा, विष्णुः, शङ्करः, अग्निः, यमः, निर्ऋतः, वरुणः, वायुः, कुबेरः ।
१०. दशावताराः - मीनः, कच्छपः, वराहः, नृसिंहः, वामनः, परशुरामः, रामः, वलरामः, बुद्धः, कल्की ।

गृहकार्यम्

चित्रे रिक्तस्थलेषु अङ्कैः संख्यां लिखन्तु ।

ଚିତ୍ରରେ ଥିବା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖ ।

							୧୪				
				୫							
୧୨	୧								୨୨		
୧୫											
											୨୭
							୩୫				
				୪୦							

पूरणवाचकशब्दा : (घूरणवाचक शब्द)

					ଷଷ୍ଠ :
--	--	--	--	--	--------

						ସପ୍ତମ :
--	--	--	--	--	--	---------

							ଅଷ୍ଟମ :
--	--	--	--	--	--	--	---------

								ନବମ :
--	--	--	--	--	--	--	--	-------

									ଦଶମ :
--	--	--	--	--	--	--	--	--	-------

ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି - ପୁଅ ପିଲାଙ୍କୁ ଦଶଜଣ ଧାଡ଼ି କରି ଆଗରେ ଠିଆ କରନ୍ତୁ । ଅଭିନୟ ସହିତ ପ୍ରଥମରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ... କ୍ରମରେ ଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣନ୍ତୁ । ପରେ ଜଣେ ଜଣେ ପିଲାଙ୍କୁ ସେହିପରି କହିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ - ଯେକୌଣସି ପାଞ୍ଚପ୍ରକାରର ଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି କ୍ରମରେ ଖାତାରେ ଲଗାଇ ପୂରଣ ବାଚକ ସଂଖ୍ୟା ଲେଖ ।

ବୟମ୍ ଅଭ୍ୟାସଂ କୁର୍ମଃ : (ଆମେ ଅଭ୍ୟାସ କରାବା)

୧. ପଠତୁଂ ସ୍ମରତୁ (ପଢ଼ ମନେରଖ)

କ) ପ୍ରଥମ:	ବାଳକ: ।
ଖ) ଦ୍ଵିତୀୟ:	ପୁତ୍ର: ।
ଗ) ତୃତୀୟ:	ଛାତ୍ର: ।
ଘ) ଚତୁର୍ଥ:	ଚାଳକ: ।
ଙ) ପଞ୍ଚମ:	ଶୁକ: ।
ଚ) ଷଷ୍ଠ:	ମୃଗ: ।
ଛ) ସପ୍ତମ:	ସିଂହ: ।
ଜ) ଅଷ୍ଟମ:	ବିଡାଳ: ।
ଝ) ନବମ:	ସର୍ପ: ।
ଞ) ଦଶମ:	ଅଜ: ।

୨. ପଞ୍ଚୟତୁ ବଦତୁ (ଦେଖ କୁହ)

ପ୍ରଥମ:
 ଦ୍ଵିତୀୟ:
 ତୃତୀୟ:
 ଚତୁର୍ଥ:
 ପଞ୍ଚମ:

ଷଷ୍ଠ:
 ସପ୍ତମ:
 ଅଷ୍ଟମ:
 ନବମ:
 ଦଶମ:

(୧) ଗୋପବନ୍ଧୁ

(୨) ମଧୁସୂଦନ ଦାସ

(୩) ପଠାଣୀ ସାମନ୍ତ

(୪) ବକ୍ସିଜଗବନ୍ଧୁ

(୫) ଗଜାଧର ମେହେର

(୬) ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ

(୭) ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହରିହର

(୮) ବାଳିରାଜତ

(୯) ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ

(୧୦) ବିର୍ସା ମୁଣ୍ଡା

वासरः (वार)

रविवासरः
सोमवासरः
मङ्गलवासरः
बुधवासरः
गुरुवासरः
शुक्रवासरः
शनिवासरः

अद्य सोमवासरः
श्वः मङ्गलवासरः
परश्वः बुधवासरः
प्रपरश्वः गुरुवासरः

अद्य बुधवासरः
ह्य मङ्गलवासरः
परह्यः सोमवासरः
प्रपरह्यः रविवासरः
श्वः गुरुवासरः
परश्वः शुक्रवासरः
प्रपरश्वः शनिवासरः

अद्य शुक्रवासरः
ह्यः गुरुवासरः
परह्यः बुधवासरः
प्रपरह्यः बुधवासरः
प्रपरह्यः मङ्गलवासरः

अद्य रविवासरः → श्वः → परश्वः → प्रपरश्वः
प्रपरह्यः ← परह्यः ← ह्यः ← अद्य

शिक्षकान् प्रति :- “वासरः” इति स्थाने ‘वारः’ इति प्रयोगः अपि करणीयः
यथा - रविवारः सोमवारः इत्यादयः ।

शब्दार्थ - अद्य = आज, श्व = आज्ञाकारि, परश्व = ता परदिन, प्रपरश्व = अपरदिन,
ह्य = गतकारि, परह्य = ता पूर्वदिन, प्रपरह्य = तद् पूर्वदिन

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थाप्ते थळपाव करिवा)

१. अद्य गुरुवासरः ।

क) श्वः वासरः ।

ख) परश्वः वासरः ।

ग) प्रपरश्वः वासरः ।

२. ह्यः रविवासरः ।

क) सोमवासरः ।

ख) मङ्गलवासरः ।

ग) बुधवासरः ।

घ) शनिवासरः ।

३. अद्य शुक्रवासरः ।

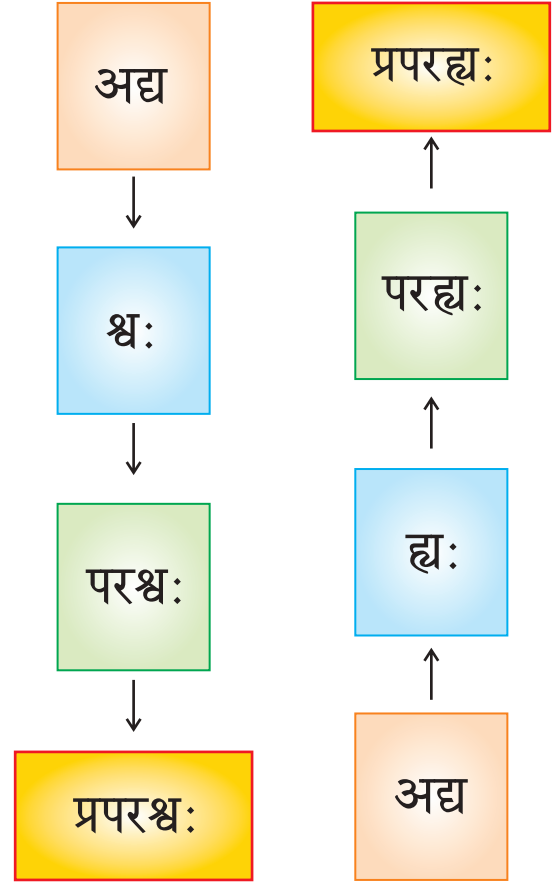
क) गुरुवासरः ।

ख) परह्यः..... ।

ग) मङ्गलवासरः..... ।

घ) श्वः..... ।

ङ) परश्वः..... ।

समयः (घण्टा)

नमो नमः । मम नाम सन्दीपः । अहं मम दिनचर्या वदामि ।
नमो नमः । मम नाम पूजा । अहम् अपि मम दिनचर्या वदामि ।

अहं प्रतिदिनं प्रातः पञ्चवादने (५.००) उत्तिष्ठामि ।

प्रथमं भूमेः वन्दनं करोमि, मातापितरौ च नमामि ।

ततः कवोष्णं जलं पिबामि ।

अहं सपाद-पञ्चवादने (५.१५) शौचं करोमि,
तदनन्तरं मुखप्रक्षालनं दन्तधावनं च करोमि ।

अहं सार्ध-पञ्चवादने (५.३०) सूर्य-नमस्कारं
योगासनं च करोमि ।

अहं षड्वादने (६.००) स्वाध्यायं करोमि ।

अहं सार्ध-षड्वादने (६.३०) मम परिसरं स्वच्छं करोमि ।

ततः पादोन-सप्तवादने (६.४५) स्नानं करोमि ।

अहं सप्तवादने (७.००) प्रार्थनां करोमि, गीतापाठं च करोमि ।

तदनन्तरं मातुः पितुः च चरणवन्दनं करोमि ।

अहं सार्ध-सप्तवादने (७.३०) प्रातराशं करोमि ।

तत्पश्चात् अष्टवादने (८.००) विद्यालयं गच्छामि ।

इदानीं कः समयः ?

पञ्च-वादनम्

षड्-वादनम्

सप्त-वादनम्

अष्ट-वादनम्

सपाद-पञ्चवादनम्

सपाद-षड्वादनम्

सपाद-सप्तवादनम्

सपाद-अष्टवादनम्

सार्ध-पञ्चवादनम्

सार्ध-षड्वादनम्

सार्ध-सप्तवादनम्

सार्ध-अष्टवादनम्

पादोन-षड्वादनम्

पादोन-सप्तवादनम्

पादोन-अष्टवादनम्

पादोन-नववादनम्

୧. ଉଦାହରଣାନୁଗୁଣଂ ସମୟଂ ସଂଖ୍ୟାଭିଃ ଲିଖତୁ ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ସମୟକୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲେଖ)

ଯଥା – ପାଦୋନ-ସପ୍ତବାଦନମ୍	– ୬:୪୫
ସାର୍ଦ୍ଧ-ଦଶବାଦନମ୍	–
ଦଶବାଦନମ୍	–
ସପାଦ-ଷଡ୍‌ବାଦନମ୍	–
ସାର୍ଦ୍ଧ-ଚତୁର୍ଦ୍ଦାଦନମ୍	–
ପାଦୋନ-ଏକାଦଶବାଦନମ୍	–

୨. ଉଦାହରଣାନୁଗୁଣଂ ସମୟମ୍ ଅକ୍ଷରୈଃ ଲିଖନ୍ତୁ ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ସମୟକୁ ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖ)

ଯଥା – ୦୬:୦୦ – ଷଡ୍‌ବାଦନମ୍	୧୨:୦୦ –
୦୫:୩୦ –	୦୬:୪୫ –
୦୯:୪୫ –	୧୧:୩୦ –

୩. ଚିତ୍ରଂ ପଞ୍ଚୟତୁ । ସମୟଂ ଲିଖତୁ ।

(ଚିତ୍ର ଦେଖ । ସମୟ ଲେଖ ।)

वयं जानीमः (थाऽन जाहीका)

भारतीयज्ञान-परम्परायां समयः घटीयन्त्राणि च

प्राचीनभारते जनाः समयनिर्देशार्थं सूर्यस्य गतिं पश्यन्ति स्म । तस्य कृते ते बहुविधस्य विज्ञानस्य आविष्करणं कृतवन्तः । तादृशानि विज्ञानयन्त्राणि सामान्यतः वयं प्रसिद्धेषु देवालयेषु पश्यामः । यथा ओडिशाराज्ये कोणार्कक्षेत्रे विद्यमाने सूर्यमन्दिरे चक्राणि सन्ति ।

सूर्यमन्दिरं – कोणार्कः (ओडिशा)

नाडिवलययन्त्रम्

सूर्यघटीयन्त्रम्

प्रातः स्मरणम्

कराग्रे वसते लक्ष्मीः करमध्ये सरस्वती ।
करमूले तु गोविन्दः प्रभाते करदर्शनम् ॥

भूमिवन्दना

समुद्रवसने देवि पर्वतस्तनमण्डले ।
विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥

गृहकार्यम् (बृहज्जातीयं)

१. कर्गजे घटीनां चित्राणि रचयतु, तेषु विविधान् रङ्गान् पूरयतु, संस्कृतेन समयं च लिखतु ।
२. मात्रा / पित्रा सह चर्चा कृत्वा / स्वस्य दिनचर्यां संस्कृतेन लिखतु ।
३. शिष्टाचारस्य विषये पञ्चानां श्लोकानां संग्रहं करोतु स्मरतु च ।

शूरा वयं धीरा वयम्

शूरा वयं धीरा वयं वीरा वयं सुतराम्।
गुणशालिनो बलशालिनो जयगामिनो नितराम् ॥१॥
शूरा वयम् ॥

दृढमानसा गतलालसाः प्रियसाहसाः सततम्।
जनसेवका अतिभावुकाः शुभचिन्तका नियतम् ॥२॥
शूरा वयम् ॥

धनकामना सुखवासना न च वञ्चना हृदये।
ऊर्जस्वला वर्चस्वला अतिनिश्चला विजये ॥३॥
शूरा वयम् ॥

गतभीतयो धृतनीतयो दृढशक्तयो निखिलाः।
यामो वयं समराङ्गणं विजयार्थिनो बालाः ॥ ४ ॥
शूरा वयम् ॥

जगदीश हे! परमेश हे! सकलेश हे भगवन्।
जयमङ्गलं परमोज्ज्वलं नो देहि परमात्मन् ॥ ५ ॥
शूरा वयम् ॥

गीतस्य भावार्थः

वयं सर्वे भारतीयाः शूराः वीराः, धैर्यशालिनः च स्मः । सर्वे गुणशालिनः बलशालिनः विजेतारः च स्मः । वयं दृढसंकल्पयुक्ताः लोभरहिताः साहसयुक्ताः च स्मः । वयं सर्वे भारतवासिनः उत्तमभावेन जनानां सेवां कुर्मः । सर्वेषां शुभचिन्तनं कुर्मः । अस्माकं हृदये धनस्य अधिककामनाः, सुखस्य विषये वासना, कपटभावना च न सन्ति । तेजोयुक्ताः वयं भारतीयाः ऊर्जापूर्वकं दृढतया च कार्यं कुर्मः । वयं भारतीयाः निर्भयाः दृढशक्त्या च युक्ताः युद्धक्षेत्रे सर्वदा नीतिपूर्वकं विजयम् इच्छामः । अतः इयं प्रार्थना अस्ति यत् - हे भगवन् ! हे संसारस्य स्वामिन् ! हे परमेश ! हे सकलेश ! भवान् अस्माकं कृते सर्वेषु कार्येषु उज्ज्वलं शुभं च विजयं प्रयच्छतु इति ।

ଭାବାର୍ଥ :

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାରତୀୟ, ଶୂର, ବୀର ଏବଂ ଧୈର୍ଯ୍ୟଶାଳୀ । ସମସ୍ତେ ଗୁଣଶାଳୀ, ବଳବାନ୍ ଏବଂ ବିଜେତା । ଆମେମାନେ ଦୃଢ଼ମନା, ଲୋଭଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ପରମ ସାହସୀ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ଭାରତବାସୀ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉତ୍ତମ ସେବା ଓ ମଙ୍ଗଳ ଚିନ୍ତା କରୁ । ଆମ ହୃଦୟରେ ଆମର ଅଧିକ କାମନା, ସୁଖ ବାସନା ଓ କପଟତା ନାହିଁ । ଆମେ ତେଜସ୍ଵୀ ଭାରତୀୟମାନେ ଦୃଢ଼ତା ଏବଂ ନିର୍ଭୟତା ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ । ଆମେ ଉନ୍ନତତା ଓ ଦୃଢ଼ତାଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନୈତିକ ବିଜୟ ଲାଭ କରୁ । ଏଣୁ ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ ଯେ - ହେ ଜଗତର କର୍ତ୍ତା ! ହେ ପରମେଶ ! ହେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ! ହେ ଭଗବନ୍ ! ଆପଣ ଆମକୁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଏବଂ ଶୁଭଙ୍କର ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थाମେ थज्पाष କରିवा)

१. एतत् सम्पूर्णं गीतं सस्वरं गायतु, लिखतु, कण्ठस्थं च करोतु।

२. पाठस्य आधारेण प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखन्तु—
(घा० थाधाररे प्रश्नरूढिकर छरर ँक पदरे लेख।)

- (क) शूराः के? —
- (ख) वयं कीदृशमानसाः स्मः? —
- (ग) वयं कीदृशचिन्तकाः स्मः? —
- (घ) वयं कुत्र अतिनिश्चलाः स्मः? —
- (ङ) वयं कुत्र यामः? —

३. उदाहरणानुसारम् अधोलिखितानां पदानां वचनपरिवर्तनं करोतु—
(छदाहरण थनुद्याद्या न्निम्नलिखित पदमार्तकर वरन परिवर्तन कर)

एकवचनम्	बहुवचनम्
यथा — शूरः	शूराः
(क) धीरः
(ख)	वीराः
(ग) जनसेवकः
(घ)	धनकामनाः
(ङ) निखिलः
(च)	बालाः

४. उदाहरणानुसारम् अधोलिखितानां पदानां परस्परं संयोगेन वाक्यानि रचयतु।
(छदाहरण देख, न्निम्नलिखित पदरूढिकु पदश्वर संयोग कर ङ वाक्य ररना कर)

(अ)	(ब)	उत्तराणि
(क) छात्रः	पठामि	छात्रः पठति
(ख) छात्रौ	पठसि
(ग) छात्राः	पठति

(घ) अहम्	पठन्ति
(ङ) आवाम्	पठथः
(च) वयम्	पठथ
(छ) त्वम्	पठतः
(ज) युवाम्	पठामः
(झ) यूयम्	पठावः

५. उदाहरणमनुसृत्य उचितेन पदेन रिक्तस्थानं पूरयतु—

(ଉଦାହରଣ ଅନୁସରଣ କର ଯଥାର୍ଥ ପଦ ମାଧ୍ୟମରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

यथा – नायिका	नृत्यति ।	(नृत)
(क) बालकः	(लिख्)
(ख) छात्रौ	(क्रीड्)
(ग) अहम्	(गम्)
(घ) कविः	(रचय्)
(ङ) महिलाः	(वद्)
(च) देवाः	(आ-गम्)
(छ) फलानि	(पत्)
(ज) गृहिण्यः	(उपाविश)

६. अधोलिखितानि शब्दरूपाणि पठतु अवगच्छतु स्मरतु च ।

(ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରୂପଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼, ବୁଝ ଓ ମନେରଖ ।)

शब्दः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
भारतीय	भारतीयः	भारतीयौ	भारतीयाः
धीर	धीरः	धीरौ	धीराः
शूर	शूरः	शूरौ	शूराः

शब्दः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
जनसेवक	जनसेवकः	जनसेवकौ	जनसेवकाः
शुभचिन्तक	शुभचिन्तकः	शुभचिन्तकौ	शुभचिन्तकाः
बाल	बालः	बालौ	बालाः
निखिल	निखिलः	निखिलौ	निखिलाः
कामना	कामना	कामने	कामनाः
वासना	वासना	वासने	वासनाः
वञ्चना	वञ्चना	वञ्चने	वञ्चनाः
समराङ्गण	समराङ्गणम्	समराङ्गणे	समराङ्गणानि
शोभन	शोभनम्	शोभने	शोभनानि
नियत	नियतम्	नियते	नियतानि

७. महापुरुषाणां राष्ट्रनायकानां च चित्राणि अधः सन्ति । एते शूराः वीराः धीराः च आसन् । गीते लिखितान् सर्वान् भावान् एतेषां महापुरुषाणां जीवने वयं पश्यामः।

शङ्कराचार्यः

जयी राजगुः

मधुसूदन दासः

बाजिराउतः

राज्ञी लक्ष्मीबाई

स्वामी विवेकानन्दः

वीरसुरेन्द्रसाए

सुभाषचन्द्रः बोषः

ए.पी.जे.अब्दुलः कलामः

गोपबन्धुदासः

कृष्णचन्द्रगजपतिः

श्रीरामचन्द्रभञ्जदेवः

आचार्यहरिहरः

रमादेवी चौधुरी

सामन्तचन्द्रशेखरः

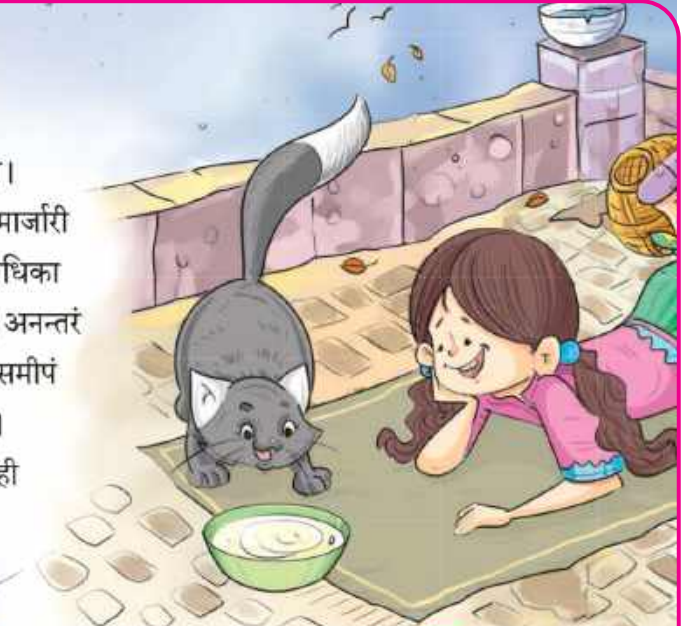

फकीरमोहनः

गृहकार्यम् (बृहन्नार्थम्)

- अधः प्रदत्तेषु महापुरुषेषु एकस्य लघुजीवनवृत्तं लिखन्तु ।
स्वामी विवेकानन्दः / शिवाजिः / राणाप्रतापः / वाजिराउतः / जयीराजगुरुः
- अन्यत् संस्कृतदेशभक्तिगीतम् अन्विष्य तस्य सामूहिकं वाचनं कुर्वन्तु ।

तन्वी आकृत्या सुन्दरी, मृद्वी स्पर्शेन अतीव कोमला ।
 शबलः चित्रवर्णः तथा च भीमः किञ्चित् स्थूलः । मार्जारी
 कदा गच्छति, कदा आगच्छति एतत् सर्वम् अपि राधिका
 जानाति । सा मार्जार्यै क्षीरं ददाति । मार्जारी पिबति । अनन्तरं
 सा सधन्यवादं राधिकां पश्यति । किन्तु शावकानां समीपं
 राधिका गच्छति चेत् मन्दं मन्दं पृष्ठतः आगच्छति ।
 राधिकां दृष्ट्वा शावकाः भीताः न भवन्ति । पितामही
 राधिकायाः कार्यकलापान् दृष्ट्वा हसति ।

सा राधिकां वदति – राधिके ! अतिथयः कदा
 आगच्छन्ति इति न जानीमः । किन्तु यदा ते अत्र
 आगच्छन्ति तदा तेषाम् एतादृशी सेवा करणीया ।
 राधिका पितामह्याः कण्ठं परितः मालाम् इव हस्तौ
 स्थापयन्ती पृच्छति – अस्तु, करोमि । किन्तु किमर्थम् ?
 पितामही वदति – ‘अतिथिदेवो भव’ । अर्थात् अतिथिः
 अस्माकं देवः अस्ति इति चिन्तयतु । तस्य आदरेण सेवां

करोतु । राधिका आदिनं मन्त्रम् इव वारं वारं वदति – ‘अतिथिदेवो
 भव’, ‘अतिथिदेवो भव’ । अनन्तरं सा तन्वीं मृद्वीं शबलं भीमं च
 वात्सल्येन वदति –
 जानन्ति किम् ‘अतिथिदेवो भव’ ? भवन्तः अपि
 वदन्तु – ‘अतिथिदेवो भव’ ।

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थापेन थळपाव करिवा)

१. अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु—

(निम्नलिखित प्रश्नगुच्छिकरे छठर ँक घवरे लेख)

- (क) राधिका कथं चलति स्म ? —
- (ख) गृहे कति अतिथयः सन्ति ? —
- (ग) कां दृष्ट्वा शावकाः भीताः न भवन्ति ? —
- (घ) मार्जार्याः कति शावकाः ? —
- (ङ) राधिका मार्जार्यै किं ददाति ? —
- (च) चित्रवर्णः कः अस्ति ? —

२. पाठस्य आधारेण अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि पूर्णवाक्येन लिखतु ।

(घा० थनूयाश्च१ निम्नलिखित प्रश्नगुच्छिकर छठर घूर्खवाक्यरे लेख)

- (क) मार्जारीशावकानां नामानि कानि ?
- (ख) राधिका मार्जारीशावकान् किं पाठयति ?
- (ग) विशिष्टाः अतिथयः के ?
- (घ) पितामही राधिकां किं वदति ?
- (ङ) मार्जारी कदा राधिकायाः पृष्ठतः आगच्छति ?
- (च) मार्जार्याः शावकाः कीदृशाः सन्ति ?

३. अधोलिखितानां वाक्यानां प्रश्न-सूचक-वाक्यानि लिखतु ।

(निम्नलिखित वाक्यगुच्छिकर प्रश्नवाक्य लेख)

- यथा – लेखनी अत्र अस्ति। लेखनी कुत्र अस्ति ?
- (क) वृक्षः तत्र अस्ति।
- (ख) देवालयः अन्यत्र अस्ति।
- (ग) वायुः सर्वत्र अस्ति।
- (घ) बालकाः एकत्र तिष्ठन्ति।
- (ङ) माता अत्र अस्ति।

४. उत्पीठिकायां किम् अस्ति ? किं नास्ति ? इति चित्रं दृष्ट्वा लिखतु ।
(ବେବୁଲ୍ ଉପରେ କ'ଣ ଅଛି, କ'ଣ ନାହିଁ ? ଚିତ୍ର ଦେଖି ଲେଖ)

पुस्तकम्, घटी, लेखनी, चषकः, कूपी, स्यूतः, सङ्गणकम्, वृक्षः, फलम्, कन्दुकः

यथा – उत्पीठिकायां पुस्तकम् अस्ति ।

उत्पीठिकायां घटी नास्ति ।

५. उदाहरणानुसारं कः कुत्र अस्ति ? कुत्र नास्ति ? इति लिखतु ।

(ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ କିଏ କେଉଁଠି ଅଛି ଓ କିଏ କେଉଁଠି ନାହିଁ ଲେଖ)

सिंहः	वने	कार्यालये	सिंहः वने अस्ति । कार्यालये नास्ति ।
छात्रः	आकाशे	विद्यालये	छात्रः आकाशे नास्ति । छात्रः विद्यालये अस्ति ।
मत्स्यः	समुद्रे	वृक्षे	
मधुरता	मोदके	कषाये	
उष्णता	सूर्ये	चन्द्रे	
वानरः	नद्यां	वृक्षे	
नौका	जले	पर्वते	
अज्ञानम्	पण्डिते	मूर्खे	
चन्द्रः	अमावास्यायाम्	पूर्णिमायाम्	
अवकाशः	सोमवासरे	रविवासरे	

वयं जानीमः (थाऽन जाहीवा)

१. एतत् गीतं सर्वेऽपि मिलित्वा पठतु ।
मार्जार ! रे मार्जार ! कुत्र गतोऽसि त्वम्
अत्रैवासि आगतोऽसि राजगृहादेवम्
मार्जार ! रे मार्जार ! किं दृष्टं तत्र ?
तावद्दीर्घः मूषकपुत्रः न हि दृष्टोऽन्यत्र ।

गृहकार्यम् (बृहकार्यम्)

- पाठे मार्जारशावकानां नामानि पश्यतु । तेषां नामकरणे राधिकायाः किं चिन्तनम् आसीत् ? तदनुसारं स्वनामधेये किम् उद्देश्यं स्यात् इति विमर्शं करोतु ।
- विद्यालयपरिसरे किम् अस्ति, किं नास्ति इति लिखतु कक्षायां च श्रावयतु ।

बिडालः कुत्र अस्ति ?

उपरि

अधः

कोणे

केन्द्रे

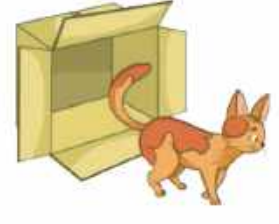
समीपे

दूरे

अन्तः

बहिः

पुरतः

पृष्ठतः

दक्षिणतः

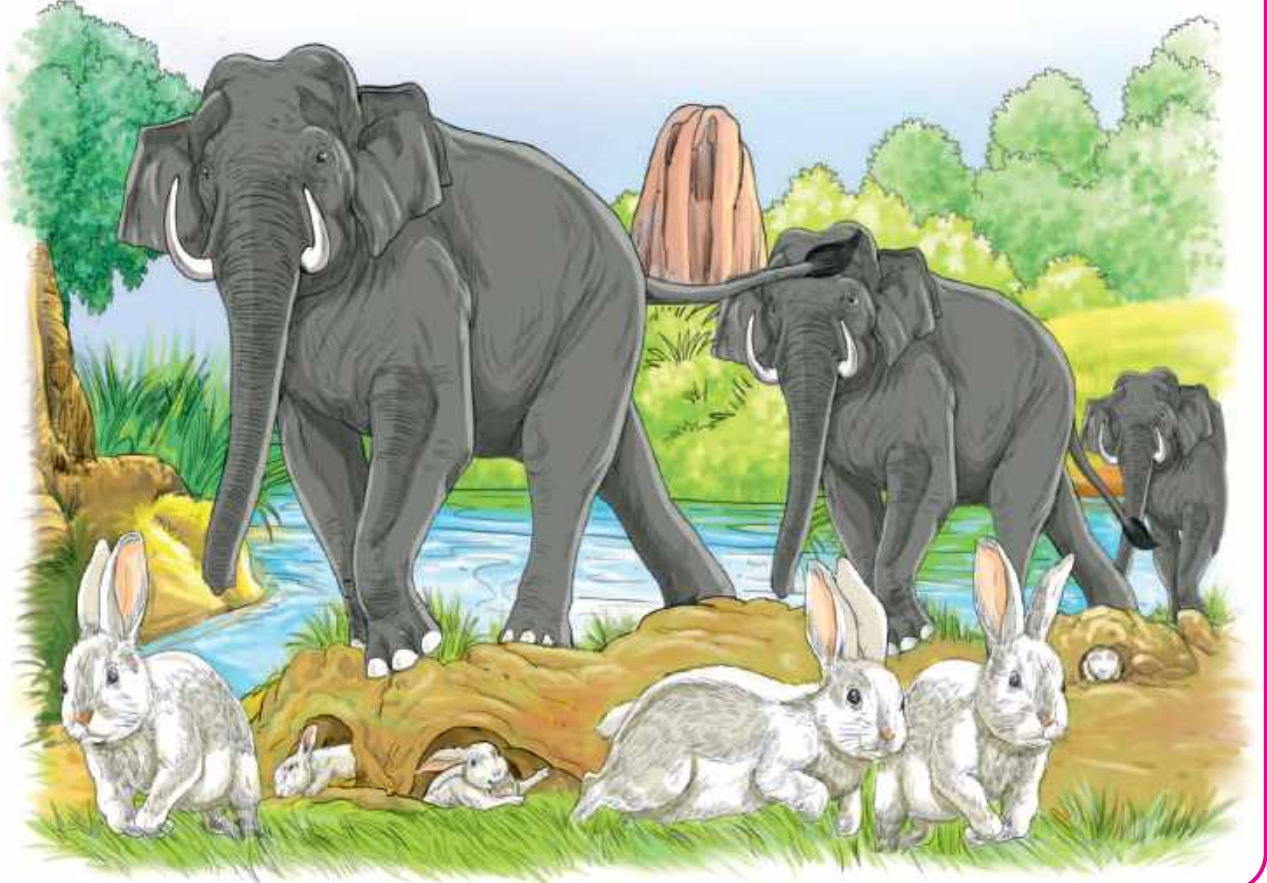

वामतः

बुद्धिः सर्वार्थसाधिका

संसारे उत्तमजीवनाय बुद्धिपूर्वकः व्यवहारः आवश्यकः भवति। बुद्धिपूर्वकेण व्यवहारेण कठिनम् अपि कार्यं सहजं भवति। विशेषतः स्पर्धायाः समये यदि प्रतिपक्षः अतीव प्रबलः, तर्हि बुद्धिबलेन वयं तं जेतुं शक्नुमः। शरीरबलात् बुद्धिबलस्य महत्त्वं कथम् अधिकम् इति एषा कथा प्रतिपादयति। एतां कथां वयं पठामः।

एकस्मिन् वने एकः नित्यजलपूर्णः महान् सरोवरः अस्ति। कदाचिद् एकं पिपासाकुलं गजयूथं वनान्तरात् तत्र आगच्छति। तस्मिन् सरोवरे ते गजाः स्वेच्छया जलं पीत्वा, स्नात्वा, क्रीडित्वा च सूर्यास्तसमये निर्गच्छन्ति। तस्य च सरोवरस्य तीरे समन्तात् सुकोमलभूमौ बहूनि शशक-बिलानि सन्ति, येषु बहवः शशकाः निवसन्ति। गजानां परिभ्रमणेन तेषु बिलेषु निवसन्तः बहवः शशकाः क्षतविक्षताः भवन्ति, केचन पुनः मृताः अपि भवन्ति। अतः शशकाः भीताः चिन्तामग्नाः च भवन्ति। ते दुःखम् अनुभवन्ति। स्वरक्षार्थं च ते उपायं चिन्तयन्ति।

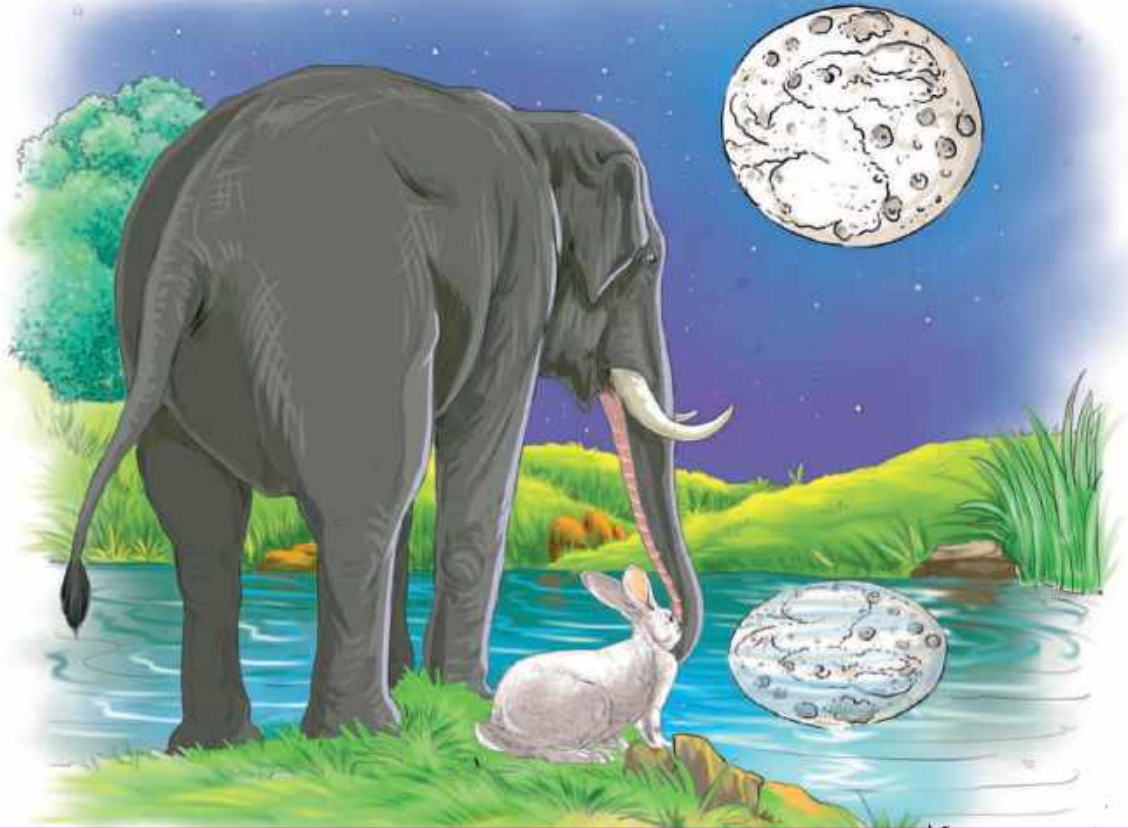

एकस्मिन् दिने सायङ्काले तेषां शशकानां सभा भवति । सर्वे शशकाः स्वमतं प्रकाशयन्ति । परं ते समाधानं न प्राप्नुवन्ति । अन्ते शशकराजः वदति— “अहमेव उपायं चिन्तयामि । अधुना वयं सर्वे स्वगृहं गच्छामः ।”

अन्यस्मिन् दिवसे रात्रौ सः शशकराजः यूथाधिपस्य गजराजस्य समीपं गच्छति । सः गजराजं कथयति— “हे गजराज ! एषः सरोवरः चन्द्रस्य वासस्थानम् अस्ति । वयं शशकाः तस्य प्रजाः स्मः, अत एव सः शशाङ्कः इति नाम्ना प्रसिद्धः । यदा शशकाः जीवन्ति तदा एव चन्द्रः प्रसन्नः भवति ।”

गजराजः पृच्छति— “कथम् अहं विश्वासं करोमि ? किं सत्यमेव चन्द्रः सरोवरे तिष्ठति ?” यदि सरोवरः चन्द्रदेवस्य वासस्थानं तर्हि तत् प्रदर्शयतु । शशकः कथयति— आम्, चन्द्रस्य दर्शनाय आवाम् अधुना एव सरोवरं प्रति चलावः ।”

गजराजः शशकराजेन सह सरोवरस्य समीपं गच्छति । सः जले चन्द्रस्य प्रतिबिम्बं पश्यति, चकितः च भवति । सः भयेन चन्द्रं नमति । ततः सः गजयूथेन सह अन्यत्र गच्छति । सः गजयूथः पुनः कदापि तस्य सरोवरस्य समीपं न आगच्छति । शशकाः तत्र सुखेन तिष्ठन्ति । सत्यम् एव उक्तम्— ‘बुद्धिः सर्वार्थसाधिका’ ।

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थाप्तेन थडपाष करिवा)

१. पाठस्य आधारेण अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु ।

(घा० थाथाररे न्निमूळिषिठ प्रश्नगुठिकर डडर ँकपदरे लेख)

- (क) सरोवरस्य तीरे सुकोमलभूमौ बिलेषु के निवसन्ति ?
(ख) केषां परिभ्रमणेन शशकाः क्षतविक्षताः मृताः च भवन्ति ?
(ग) शशकराजः कस्य समीपं गच्छति ?
(घ) के स्वमतं प्रकाशयन्ति ?
(ङ) कः चन्द्रं नमति ?
(च) के सुखेन तिष्ठन्ति ?

२. पूर्णवाक्येन उत्तराणि लिखतु । (घृष्ट्वाक्यरे डडर लेख)

- (क) चन्द्रः कदा प्रसन्नः भवति ?
(ख) सायङ्काले केषां सभा भवति ?
(ग) शशकाः किमर्थम् उपायं चिन्तयन्ति ?
(घ) चन्द्रः केन नाम्ना प्रसिद्धः अस्ति ?
(ङ) “आम्, चन्द्रस्य दर्शनाय आवाम् अधुना एव सरोवरं प्रति चलावः” इति कः कथयति ?
.....

३. पाठस्य आधारेण काष्ठकात् क्रियापदानि चित्वा वाक्यानि पूरयतु ।

(घा० थाथाररे क्का०रारू क्कृषा पदगुठिकू वाड्ढि वाक्यगुठिकू षष्टृष्ट कर)

निवसन्ति चिन्तयन्ति भवति कथयति तिष्ठति

- (क) किं चन्द्रः सरोवरे ?
(ख) सर्वे शशकाः उपायं ।
(ग) सायंकाले शशकानां सभा ।
(घ) शशकाः सरोवरस्य तीरे ।
(ङ) सः गजराजं ।

४. अधोलिखितानां पर्यायपदानां मेलनं कृत्वा रिक्तस्थानानि पूरयतु ।

(ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟାୟବାଚକ ପଦମାନଙ୍କୁ ଯୋଡ଼ି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

(କ) ଗଜ:	ଜଳାଶୟ:ଗଜ:.....ହସ୍ତୀ.....
(ଖ) ପଦମ୍	ଶଶାଙ୍କ:
(ଗ) ଚନ୍ଦ୍ର:	ଜନତା
(ଘ) ସରୋବର:	ଚରଣ:
(ଙ) ପ୍ରଜା	ହସ୍ତୀ

वयं जानीमः (ଆମେ ଜାଣିବା)

1. कार्यारम्भात् कार्यपरिसमाप्ते: काल: वर्तमानकाल: उच्यते ।
2. वर्तमान-कालस्य कृते लट्लकार: भवति ।
3. लकारेषु त्रय: पुरुषा: (प्रथम: मध्यम: उत्तम:) एवञ्च त्रीणि वचनानि (एकवचनम्, द्विवचनम्, बहुवचनम्) भवन्ति ।

लट्लकारस्य क्रियापदे अधोलिखितानि चिह्नानि भवन्ति ।

पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अति	अतः	अन्ति
मध्यमपुरुषः	असि	अथः	अथ
उत्तमपुरुषः	आमि	आवः	आमः

पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पठति	पठतः	पठन्ति
मध्यमपुरुषः	पठसि	पठथः	पठथ
उत्तमपुरुषः	पठामि	पठावः	पठामः

गृहकार्यम् (ଶୂନ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ)

पाठे पठितानां धातुरूपाणां संग्रहणं कुर्वन्तु । तेषां पुरुषं वचनं च लिखन्तु ।

यो जानाति सः पण्डितः

संस्कृत-साहित्ये प्रहेलिकानां विशिष्टं स्थानम् अस्ति। प्रहेलिकाः आबालवृद्धं मानसिकम् उल्लासं जनयन्ति। बुद्धेः तार्किकशक्तिं वर्धयन्ति। चिन्तनक्षमतां विकासयन्ति।

भोजनान्ते च किं पेयं जयन्तः कस्य वै सुतः।
कथं विष्णुपदं प्रोक्तं तक्रं शक्रस्य दुर्लभम् ॥ १ ॥

विवरणम् – भोजनस्य अन्ते किं पानीयम्? (.....)। जयन्तः कस्य पुत्रः? (.....)।
विष्णोः सान्निध्यं कथम् उक्तम्? (.....)।

न तस्यादिर्न तस्यान्तो मध्ये यस्तस्य तिष्ठति।
तवाप्यस्ति ममाप्यस्ति यदि जानासि तद्वद ॥ २ ॥

विवरणम् – तस्य आदिः 'न' अस्ति, तस्य अन्तः अपि 'न' अस्ति, तस्य मध्ये 'य' तिष्ठति। तत् तव अपि अस्ति। मम अपि अस्ति। यदि जानासि तद् वद – (.....)।

वृक्षस्याग्रे फलं दृष्टं फलाग्रे वृक्ष एव च।
अकारादिं सकारान्तं यो जानाति स पण्डितः ॥ ३ ॥

विवरणम् – वृक्षस्य अग्रे फलं दृष्टं, फलस्य अग्रे वृक्षः एव च। अकारः यस्य आदिः, तथैव सकारः यस्य अन्ते अस्ति, तत् पदं यः जानाति सः पण्डितः – (.....)।

किमिच्छति नरः काश्यां भूपानां को रणे हितः
को वन्द्यः सर्वदेवानां दीयतामेकमुत्तरम् ॥ ४ ॥

विवरणम् – मनुष्यः काश्यां किम् इच्छति ? (.....) । युद्धे महाराजानां कः हितः ? (.....) ।
कः सर्वदेवानां वन्दनीयः ? (.....) – एकपदेन उत्तरं ददातु ।

कुलालस्य गृहे ह्यर्धं तदर्धं हस्तिनापुरे ।
द्वयं मिलित्वा लङ्कायां यो जानाति स पण्डितः ॥ ५ ॥

विवरणम् – कुम्भकारस्य गृहे तस्य अर्धम् किम् अस्ति ? (.....) । हस्तिनापुरे तस्य अपरम् अर्धम्
किम् अस्ति ? (.....) । द्वयं मिलित्वा पूर्णरूपं लङ्कायाम् किम् अस्ति ? (.....) उत्तरं
यः जानाति सः पण्डितः ।

प्रहेलिकानाम् उत्तराणि

१. तक्रं/शक्रस्य/दुर्लभम्	२. नयनम्	३. अनानसः
४. मृत्युम्/जयः	५. कुम्भः/कर्णः	

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थादेन थडपाव करेवा)

१. पाठस्य आधारेण निम्नलिखितानां प्रश्नानाम् एकपदेन उत्तरं लिखतु ।

(घा० थाधाररे नरेनूलेखरेत वृषुनूठुकर डडर वकधदरे लेख)

- (क) भोजनान्ते पातुं योग्यं किम्? —
- (ख) सर्वदेवानां वन्दनीयः कः? —
- (ग) जयन्तः कस्य सुतः? —
- (घ) लङ्कायां मिलित्वा कस्य पूर्णरूपम् अस्ति? —

२. पाठस्य आधारेण निम्नलिखितानां प्रश्नानाम् पूर्णवाक्येन उत्तरं लिखतु ।

(घा० थाधाररे नरेनूलेखरेत वृषुनूठुकर डडर घृषुवाक्यरे लेख)

- (क) विष्णुपदं कथं प्रोक्तम्?
- (ख) कस्य आदिः अन्तः च 'न' अस्ति?
- (ग) नरः काश्यां किम् इच्छति?
- (घ) कुलालस्य गृहे अर्धं किम् अस्ति?

३. अधोलिखितानि शब्दरूपाणि पठतु अवगच्छतु स्मरतु च

(नरेनूलेखरेत शकडूधवृषुठुकर घडू, वूडू ँ नरेनूठु)

लिङ्गम्	शब्दः	षष्ठी-विभक्त्यन्तानि रूपाणि		
		एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
अकारान्त- पुंलिङ्गम्	छात्र	छात्रस्य	छात्रयोः	छात्राणाम्
	विद्यालय	विद्यालयस्य	विद्यालययोः	विद्यालयानाम्
	सुत	सुतस्य	सुतयोः	सुतानाम्
	राम	रामस्य	रामयोः	रामाणाम्
आकारान्त- स्त्रीलिङ्गम्	लता	लतायाः	लतयोः	लतानाम्
	कथा	कथायाः	कथयोः	कथानाम्
	प्रिया	प्रियायाः	प्रिययोः	प्रियाणाम्

ईकारान्त- स्त्रीलिङ्गम्	नदी	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
	देवी	देव्याः	देव्योः	देवीनाम्
अकारान्त- नपुंसकलिङ्गम्	पुस्तक	पुस्तकस्य	पुस्तकयोः	पुस्तकानाम्
	उद्यान	उद्यानस्य	उद्यानयोः	उद्यानानाम्
	फल	फलस्य	फलयोः	फलानाम्
	भोजन	भोजनस्य	भोजनयोः	भोजनानाम्
सर्वनामपदानि	अस्मद्	मम	आवयोः	अस्माकम्
	युष्मद्	तव	युवयोः	युष्माकम्
	तत् (पुंलिङ्गम्)	तस्य	तयोः	तेषाम्
	तत् (स्त्रीलिङ्गम्)	तस्याः	तयोः	तासाम्
	तत् (नपुंसकलिङ्गम्)	तस्य	तयोः	तेषाम्
	एतत् (पुंलिङ्गम्)	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्
	एतत् (स्त्रीलिङ्गम्)	एतस्याः	एतयोः	एतासाम्
	एतत् (नपुंसकलिङ्गम्)	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्

४. उदाहरणानुसारं वाक्यानि लिखतु (ଉଦାହରଣ ଅନୁସାରେ ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖ)

यथा – विद्यालयः	छात्रः	विद्यालयस्य	छात्रः	गच्छति ।
(क) द्विचक्रिका	चक्रम्			भ्रमति ।
(ख) वृक्षः	फलम्			खादति ।
(ग) छात्रा	नाम			पृच्छति ।
(घ) रामः	पुस्तकम्			आनयति ।
(ङ) मन्दिरम्	शिखरं			पश्यति ।

୫. तालिकायां प्रदत्तानां शब्दानां षष्ठीविभक्ते रूपाणि रिक्तस्थाने लिखतु
(ତାଲିକାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଷଷ୍ଠୀ ବିଭକ୍ତିର ରୂପ ଖାଲି ସ୍ଥାନରେ ଲେଖ)

पुंलिङ्गम्		स्त्रीलिङ्गम्		नपुंसकलिङ्गम्	
देवः	देवस्य	रमा	रमायाः	भवनम्	भवनस्य
वृक्षः	छात्रा	उद्यानम्
द्वारपालः	दोला	वनम्
स्यूतः	उपासना	सूत्रम्
अनुजः	पुस्तिका	पत्रम्
अग्रजः	भातृजाया	यन्त्रम्
पितामहः	अग्रजा	वातायनम्
मातुलः	स्नुषा	पुष्पम्
प्राचार्यः	लेखनी	लेखन्याः	सङ्गणकम्
विद्यालयः	पत्नी	गृहम्
पितृव्यः	पुत्री	वार्तापत्रम्

୬. रिक्तस्थानेषु कुटुम्बस्य परिचयं लिखतु (ଖାଲିସ୍ଥାନରେ ପରିବାରର ପରିଚୟ ଲେଖ)

यथा – मम नाम दिनेशः। मम पितुः नाम सुरेशः।

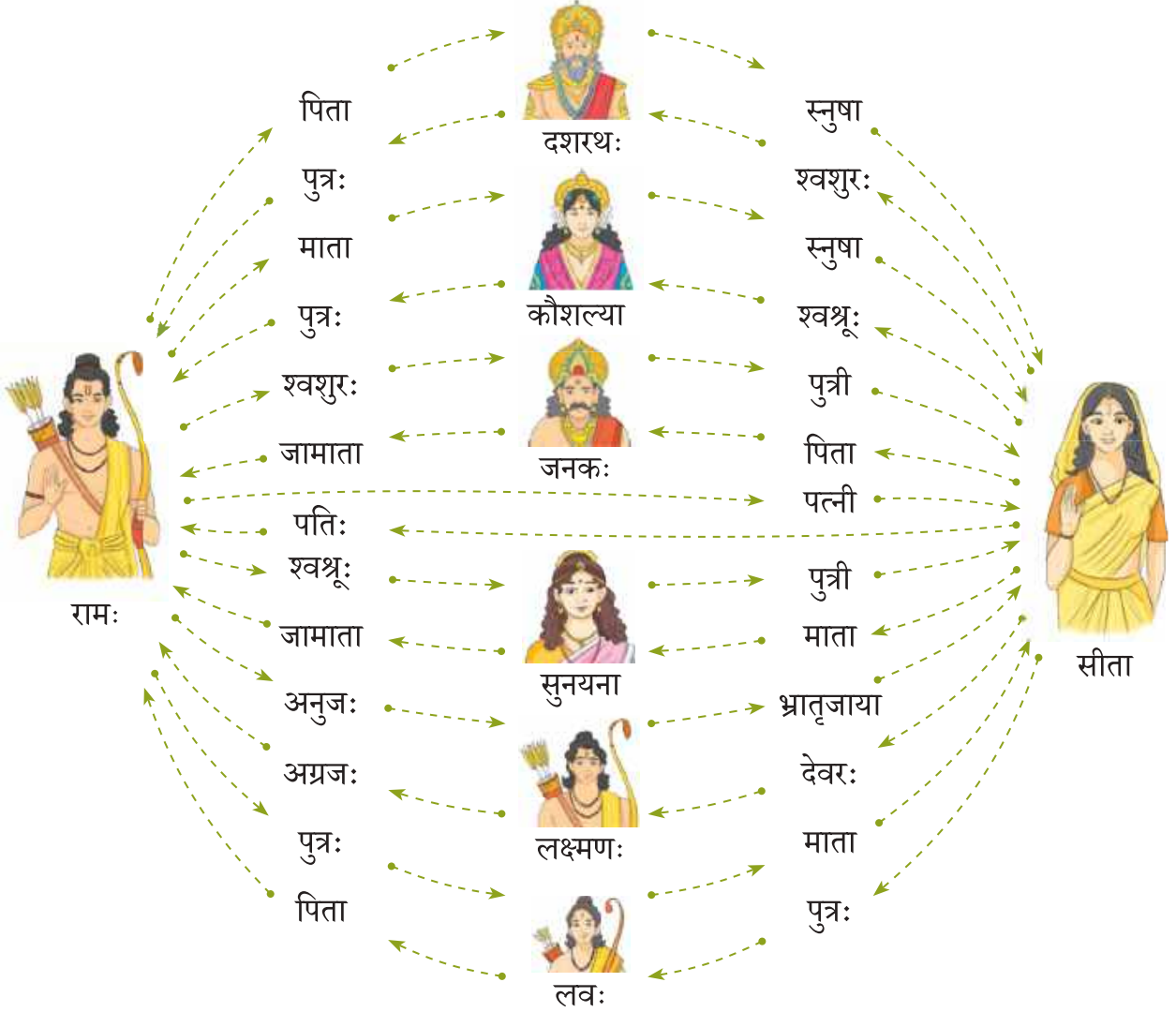
मम मातुः नाम । मम अग्रजस्य नाम

मम अनुजायाः नाम । मम पितामहस्य नाम

मम पितामह्याः नाम । मम पितृव्यस्य नाम

मम पितृव्यायाः नाम । एते मम कुटुम्बस्म जनाः

७. अद्य : श्रीरामस्य कुटुम्बस्य रेखाचित्रम् अस्ति । चित्रं दृष्ट्वा उदाहरणानुसारं वाक्यानि रचयतु ।
(ତଳେ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପରିବାରର ରେଖାଚିତ୍ର ଅଛି । ଚିତ୍ରଦେଖି ଉଦାହରଣ ଅନୁଯାୟୀ ବାକ୍ୟ ଲେଖ)

यथा – रामस्य पिता दशरथः

वयं जानीमः (थातः जाहीवा)

१. प्रकृष्टा हेलिका – प्रहेलिका । हेला इत्यस्य क्रीडा इत्यर्थः अस्ति । प्रहिलति अभिप्रायं सूचयति इति प्रहेलिका । विनोदकलासु प्रहेलिका अन्तर्गता भवति ।

२. षष्ठीविभक्तेः परिचयः । (षष्ठा बिभक्ति वद घरिठित हूथ)

यत्र सम्बन्धः भवति तत्र षष्ठी विभक्तिः भवति । यथा – ‘बालकस्य पुस्तकम्’
अत्र पुस्तकस्य सम्बन्धः बालकेन सह अस्ति । अतः ‘बालक’ इति शब्दे षष्ठी
विभक्तिः अस्ति ।

३. अधोलिखितं गीतं सस्वरं गायतु स्मरतु च । (निम्नलिखित गीतकू वधुव गान कर उ मनोरक्षा)

हस्तकुटुम्बकम्

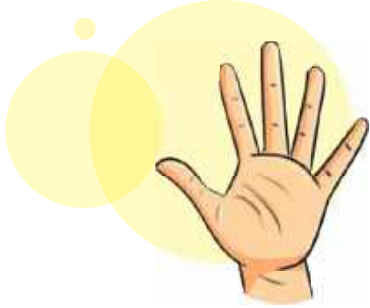
एषः स्नेहालुः तातः – अङ्गुष्ठः ॥

निकटे निवसति ननु माता – तर्जनी ॥

ज्येष्ठा पुत्री दीर्घतमा – मध्यमा ॥

तस्याः भगिनी मनोरमा – अनामिका ॥

कनिष्ठबाला अन्ते च – कनिष्ठिका ॥

हस्तकुटुम्बं मम पश्य ।

हस्तद्वयेन प्रणमामि ।

आशीर्वादं विन्दामि ॥

४. अधोलिखितान् श्लोकान् पठतु अवगच्छतु स्मरतु च ।

(निम्नलिखित श्लोककू पठ, वूद उ मनोरक्षा)

अलसस्य कुतो विद्या अविद्यस्य कुतो धनम् ।

अधनस्य कुतो मित्रम् अमित्रस्य कुतः सुखम् ॥

हस्तस्य भूषणं दानं सत्यं कण्ठस्य भूषणम् ।

श्रोत्रस्य भूषणं शास्त्रं भूषणैः किं प्रयोजनम् ॥

सुभाषितानि

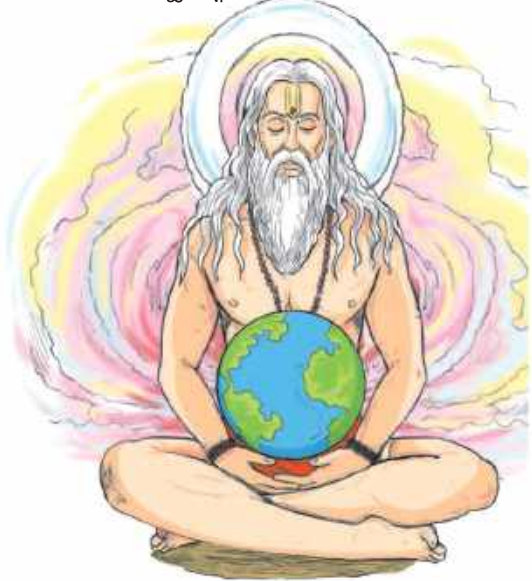
पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि जलमन्नं सुभाषितम् ।
मूढैः पाषाणखण्डेषु रत्नसंज्ञा विधीयते ॥

पदच्छेदः – पृथिव्याम् त्रीणि रत्नानि जलम्
अन्नम् सुभाषितम् । मूढैः पाषाण-खण्डेषु
रत्न-संज्ञा विधीयते ।

अन्वयः – पृथिव्यां जलम् अन्नं सुभाषितम् (इति)
त्रीणि रत्नानि (सन्ति) । मूढैः पाषाणखण्डेषु
रत्नसंज्ञा विधीयते ।

भावार्थः – पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि सन्ति । तानि
रत्नानि जलम् अन्नं सुभाषितं च ।
किन्तु मूर्खजनाः तु पाषाणखण्डान् रत्नानि
इति वदन्ति ।

अर्थ – पृथुवारेरु ठेनेगोठि रठु थळि, घेरुठुठि
हेरुठुठि जल, थनुं उ नठिपूरुषु कथा । मूर्खनाने
घथरुठुठुठु रठु वोलि कहिथळि ।

अयं निजः परो वेति गणना लघुचेतसाम् ।
उदारचरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकम् ॥

पदच्छेदः – अयम् निजः परः वा इति गणना लघुचेतसाम्
उदारचरितानाम् तु वसुधा एव कुटुम्बकम् ।

अन्वयः – अयं निजः परः वा इति गणना लघुचेतसां (जनानां
भवति) । उदारचरितानां (जनानां) तु वसुधा एव कुटुम्बकम्
(भवति) ।

भावार्थः – एषः स्वजनः अस्ति, एषः च परः जनः अस्ति इति
एतादृशं चिन्तनं तु सङ्कुचितभावयुक्तानां जनानां भवति ।
येषाम् उदारस्वभावः अस्ति तेषां कृते तु सम्पूर्णा पृथ्वी एव
परिवारः भवति । सर्वे जनाः मम परिवारस्य सदस्याः सन्ति
इति ते चिन्तयन्ति ।

अर्थ – उदाररुठुठुठु लोकेरु घणनुं पृथुवारेरु हँ नेजरु घरिवारु उठिथळि ।
नठिनठि लोकेरु किनुं मनुषुयठिठेरु घरुथठिठिठि उठुठुठुठुठु ।

उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः।
न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः॥

पदच्छेदः – उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः
न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः।
अन्वयः – कार्याणि उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति मनोरथैः न
(सिद्ध्यन्ति)। (यथा) मृगाः (स्वयं) सुप्तस्य सिंहस्य
मुखे न प्रविशन्ति।

भावार्थः – वयं यानि कार्याणि कुर्मः तानि केवलम् इच्छाम
न सिद्ध्यन्ति। कार्यस्य सिद्ध्यर्थं परिश्रमः तु
आवश्यकः एव। सिंहः यद्यपि शक्तिमान् भवति
तथापि आहारस्य कृते सः अपि परिश्रमं करोति।
सुप्तस्य सिंहस्य मुखे मृगाः स्वयम् एव न प्रविशन्ति।

ଅର୍ଥ - ଚେଷ୍ଟାବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସଫଳ ହୁଏ, କେବଳ ମନରେ ଭାବିଲେ ହୁଏନାହିଁ ।
ଶୋଇଥିବା ସିଂହର ମୁହଁରେ ଖାଦ୍ୟଭାବେ ପଶୁଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ ପଶିନଥା'ନ୍ତି ।

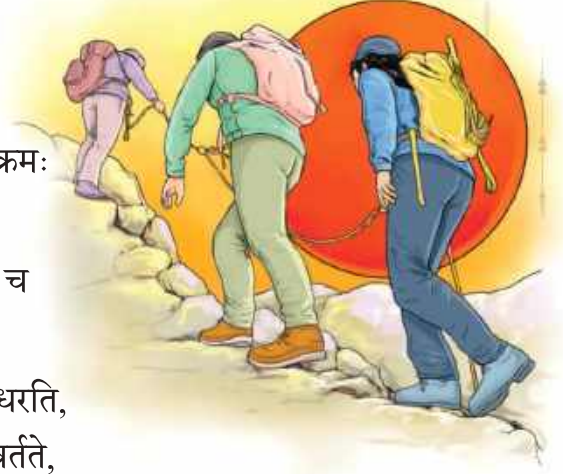
अभिवादनशीलस्य नित्यं वृद्धोपसेविनः।
चत्वारि तस्य वर्धन्ते आयुर्विद्या यशो बलम्॥

पदच्छेदः – अभिवादनशीलस्य नित्यम् वृद्धोपसेविनः चत्वारि
तस्य वर्धन्ते आयुः विद्या यशः बलम्।
अन्वयः—पुरुषस्य नित्यम् अभिवादनशीलस्य वृद्धोपसेविनः आयुः
विद्या यशः बलम् (च इति) चत्वारि वर्धन्ते।
भावार्थः – यः जनः सर्वदा वृद्धानां ज्येष्ठानां च सेवां सम्मानं च
करोति, तथा च यः तान् सविनयं प्रणमति, तस्य जनस्य
आयुः विद्या यशः बलं च वर्धन्ते।

ଅର୍ଥ - ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିଦିନ ଗୁରୁଜନମାନଙ୍କ ସେବାକରେ ଓ ସମ୍ମାନ କରେ, ତାହାର
ଆୟୁଷ, ବିଦ୍ୟା, ଯଶଃ ଏବଂ ବଳ ଏହି ଚାରୋଟି ବଢ଼ିଚାଲେ ।

उद्यमः साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः ।
षड् एते यत्र वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् ॥

पदच्छेदः – उद्यमः साहसम् धैर्यम् बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः
षड् एते यत्र वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् ।

अन्वयः – यत्र उद्यमः साहसं धैर्यं बुद्धिः शक्तिः पराक्रमः च
एते षड् वर्तन्ते तत्र देवः सहायकृत् (भवति) ।

भावार्थः – यः जनः परिश्रमं करोति, साहसं करोति, धैर्यं धरति,
बुद्धेः प्रयोगं करोति, बलशाली वर्तते, पराक्रमी च वर्तते,
तस्य कार्ये परमेश्वरः अपि सहायतां करोति ।

ଅର୍ଥ - ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କଠାରେ ଉଦ୍ୟମ,
ସାହସ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ, ବୁଦ୍ଧି, ଶକ୍ତି ଓ ପରାକ୍ରମ - ଏହି
ଛଅଟି ଗୁଣ ଥାଏ, ତାକୁ ଦେବତା ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତି ।

विद्या ददाति विनयं विनयाद्याति पात्रताम् ।
पात्रत्वाद्धनमाप्नोति धनाद्धर्मं ततः सुखम् ॥

पदच्छेदः – विद्या ददाति विनयम् विनयात् याति
पात्रताम् पात्रत्वात् धनम् आप्नोति धनात् धर्मम्
ततः सुखम् ।

अन्वयः – विद्या विनयं ददाति, (मनुष्यः) विनयात् पात्रतां
याति, पात्रत्वात् धनम् आप्नोति, धनात् धर्मं ततः
सुखम् (च आप्नोति) ।

भावार्थः – विद्या विनयं ददाति, विनयकारणेन जनः
योग्यतां प्राप्नोति, योग्यः जनः सरलतया धनम्
अर्जयति, धनेन धर्मम् आचरति, धर्मस्य आचरणेन
जनः सुखं प्राप्नोति, अतः विद्या अवश्यमेव सुखं
ददाति ।

ଅର୍ଥ - ବିଦ୍ୟା ବିନୟଗୁଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ, ବିନୟ ହେତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ, ଯୋଗ୍ୟ ହେବାରୁ ଧନ ଅର୍ଜନ କରେ,
ଧନଦ୍ୱାରା ଧର୍ମ ଆଚରଣ କରେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ସୁଖ ଲାଭ କରେ ।

अपि स्वर्णमयी लङ्का न मे लक्ष्मण रोचते ।
जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गादपि गरीयसी ॥

पदच्छेदः – अपि स्वर्णमयी लङ्का न मे लक्ष्मण रोचते
जननी जन्मभूमिः च स्वर्गात् अपि गरीयसी ।

अन्वयः – हे लक्ष्मण! स्वर्णमयी अपि लङ्का मे (मह्यं)
न रोचते। (यतो हि) जननी जन्मभूमिः च स्वर्गात्
अपि गरीयसी (भवति) ।

भावार्थः – श्रीरामः लक्ष्मणं कथयति यत् हे लक्ष्मण! यद्यपि
लङ्का स्वर्णमयी अस्ति तथापि लङ्कायां निवासः न
मह्यं रोचते, यतः जननी जन्मभूमिः च इति द्वयं स्वर्गात्
अपि श्रेष्ठम् अस्ति। अतः मातृभूमौ निवासः उचितः ।

ଅର୍ଥ - ଶ୍ରୀରାମ କହୁଛନ୍ତି, 'ହେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ! ଲଙ୍କା ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସତ୍ୟେଷ
ଦେଉନାହିଁ; କାରଣ ଜନନୀ ଓ ଜନ୍ମଭୂମି ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟନ୍ତି ।'

पुस्तकस्था तु या विद्या परहस्तगतं धनम् ।
कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्धनम् ॥

पदच्छेदः – पुस्तकस्था तु या विद्या परहस्तगतम् धनम् कार्यकाले समुत्पन्ने न सा विद्या न तद्
धनम् ।

अन्वयः – पुस्तकस्था तु या विद्या (अस्ति), परहस्तगतं (च यद्) धनम् (अस्ति), (तद् उभयम् अपि)
कार्यकाले समुत्पन्ने (सति) – न सा विद्या, न (च) तद् धनम् (स्वस्य उपयोगाय भवति) ।

भावार्थः – कस्यचित् समीपे अनेकानि पुस्तकानि सन्ति किन्तु
यदि तानि न कदापि पठितानि, तर्हि पुस्तके लिखितं ज्ञानं
समागते अवसरे सहायकं न भवति, अपितु अधिगता
विद्या एव कार्यं साधयति। एवम् एव अन्यसमीपे धनम्
अपि आवश्यक-समये सहायकं न भवति,
स्वहस्ते यत् धनं भवति तत् एव धनं कार्यं साधयति इति ।

ଅର୍ଥ - କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବହିରେ ଥିବା ପାଠକକୁ ଅଭ୍ୟାସ ନ କଲେ ତାହା ଆବଶ୍ୟକ ସମୟରେ ଉପଯୋଗୀ
ହୁଏନାହିଁ । ସେହିପରି ନିଜର ଧନ ଅନ୍ୟ ନିକଟରେ ଥିଲେ ଦରକାର ବେଳେ କାମରେ ଆସେ ନାହିଁ ।

१. एतानि सर्वाणि सुभाषितानि उच्चैः पठन्तु स्मरतु लिखतु च । (ଏହି ସମସ୍ତ ସୁଭାଷିତଗୁଡ଼ିକୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ ପଢ଼, ମନେରଖ ଓ ଲେଖ)

२. अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु । (ଏକପଦରେ ଉତ୍ତର ଲେଖ)

- (क) पृथिव्यां कति रत्नानि सन्ति ? —
- (ख) अयं निजः परो वा इति गणना केषां भवति ? —
- (ग) कार्याणि केन सिद्ध्यन्ति ? —
- (घ) विद्या किं ददाति ? —
- (ङ) जननी जन्मभूमिश्च कस्मात् गरीयसी ? —
- (च) लङ्का कीदृशी आसीत् ? —

३. अधोलिखितानां प्रश्नानाम् एकवाक्येन उत्तराणि लिखतु । (ଏକ ବାକ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଲେଖ)

- (क) पृथिव्यां त्रीणि रत्नानि कानि सन्ति ?
- (ख) उदारचरितानां भावः कः भवति ?
- (ग) मृगाः स्वयमेव कस्य मुखे न प्रविशन्ति ?
- (घ) अभिवादनशीलस्य नित्यं कानि वर्धन्ते ?
- (ङ) मनुष्यः धनात् किम् आप्नोति ?
- (च) कार्यकाले समुत्पन्ने कीदृशं धनम्
उपयोगाय न भवति ?

४. वलये पदानि विलिख्य सुभाषितं पूरयतु । (ବୃତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ପଦ ଲେଖି ସୁଭାଷିତକୁ ପୂରଣ କର)

विद्या ददाति विनयात्

धनात् धनम् पात्रताम्

..... ततः

ॡ. ढाठगतानि सुभाषितानि स्मृत्वा रिक्तस्थानानि पूरयतु ।

(घा० शंघर्कत श्रुताषितगुडुकि ढरुन घकाळ गृनपश्रान घूरुण कर)

- (क) ढृथिव्यां त्रीणि रत्नानि सुभाषितम् ।
(ख) उदारचरितानां तु कुटुम्बकं भवति ।
(ग) उद्यमेन हि सिद्ध्यन्ति ।
(घ) अभिवादनशीलस्य वृद्धोपसेविनः वर्धन्ते ।
(ङ) उद्यमः पराक्रमः ।
(च) विद्या ददाति ।
(छ) जननी जन्मभूमिश्च गरीयसी भवति ।

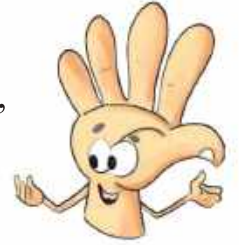
माधवस्य प्रियम् अङ्गम्

माधवनामकः एकः बालकः आसीत्।
सः स्वप्ने स्वशरीरस्य अङ्गानि दृष्टवान्।
तानि परस्परं चर्चा कुर्वन्ति स्म।

पादः वदति – अहं श्रेष्ठः।
मम कारणेन माधवः चलति।

हस्तः अनुक्षणं वदति – अरे अरे! मम कारणेन माधवः लिखति, गृहकार्यं करोति,
वस्तूनि आनयति च। अतः अहम् एव श्रेष्ठः।

मां विना माधवः किमपि द्रष्टुं शक्नोति किम्?
इति नयनं वदति।

कर्णः स्मितं कृत्वा कथयति – माधवः यदा मार्गं गच्छति तदा पृष्ठतः यानानां ध्वनिं
यदि न शृणोति सावधानः च न भवति, तर्हि दुर्घटना भवेत्। माधवः मम कारणेन एव
शिक्षकस्य उपदेशं श्रुत्वा ज्ञानं वर्धयति, सङ्गीतं श्रुत्वा आनन्दं च अनुभवति।

झटिति मुखं सूचयति – ‘भोः! सर्वे शृण्वन्तु,
माधवः मम कारणेन भोजनं करोति,
भाषणं करोति, शिक्षकस्य प्रश्नस्य उत्तरं वदति।
मम साहाय्येन उदरमपि भोजनं प्राप्नोति।
भवन्तः सर्वे सबलाः भवन्ति। अतः अहम् एव श्रेष्ठः’।

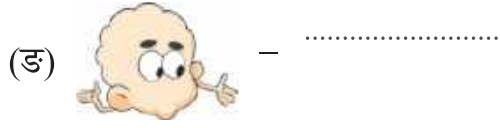
उदरं सूचयति ‘भवतु, भवतु, कोलाहलं न कुर्वन्तु। वयं सर्वे माधवम् एव
पृच्छाम, कः श्रेष्ठः’ इति।

माधवः विचारयति बोधयति च –

‘मम शरीरस्य सर्वाणि अङ्गानि मम कृते उपकारकाणि सन्ति। अहं नयनाभ्यां पश्यामि,
कर्णाभ्यां शृणोमि, मुखेन भाषणं करोमि भोजनं करोमि च, उदरेण पाचनात् शक्तिं प्राप्नोमि
पादाभ्यां च चलामि। अतः भवन्तः सर्वेऽपि श्रेष्ठाः।
भवन्तः सर्वेऽपि मम प्रियाः’।

१. चित्रं दृष्ट्वा अङ्गस्य नाम लिखतु । (चित्र ଦେଖି ଅଙ୍ଗର ନାମ ଲେଖ)

२. कोष्ठकात् समुचितं क्रियापदं चित्वा उदाहरणानुसाम् अङ्गस्य कार्यं लिखतु ।
(କୋଠରୀରୁ ଉଚିତ କ୍ରିୟାପଦ ବାଛି ଅଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲେଖ)

यथा – नयनं –पश्यति.....

(क) मुखम् –

(चलति, हसति, वदति)

(ख) पादः –

(लिखति, चलति, पश्यति)

(ग) कर्णः –

(हसति, वदति, शृणोति)

(घ) नासिका –

(आघ्राणं करोति, नृत्यति, धावति)

(ङ) जिह्वा –

(धावनं करोति, आस्वादनं करोति, पश्यति)

३. कोष्ठकात् समुचितं संख्यां चित्वा रिक्तस्थानं पूरयतु । (କୋଠରୀରୁ ଉଚିତ ସଂଖ୍ୟା ବାଛି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

(क) मम शिरः अस्ति ।

(एकम्, अनेकं, चत्वारि)

(ख) मम पादौ स्तः ।

(त्रयः, द्वौ, पञ्च)

(ग) मम केशाः सन्ति ।

(दश, अष्ट, बहवः)

(घ) मम दन्ताः सन्ति ।

(चत्वारः, अष्टाविंशतिः, द्वात्रिंशत्)

(ङ) मम हस्तयोः अङ्गुल्यः सन्ति ।

(अष्ट, दश, पञ्चदश)

୪. କୋଷ୍ଠକାତ୍ ସମୁଚିତं ପदं ଚିତ୍ବା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନं ପୂରୟତୁ । (କୋଠରୀରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦ ବାଛି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର)

ଯଥା – ପଞ୍ଚୟତି –**ନୟନମ୍**.....

(କ) ଶୃଣୋତି –

(ଗୁଲ୍ଫ:, ଚିବୁକମ୍, କର୍ଣ୍ଣ:)

(ଖ) ଧାବତି –

(ପାଦଦ୍ଵୟମ୍, ହସ୍ତଦ୍ଵୟମ୍, ନୟନଦ୍ଵୟମ୍)

(ଗ) ନମତି –

(ଶିର:, କୂର୍ପର:, ଜଙ୍ଘା)

(ଘ) ସୂଚୟତି –

(ଅଙ୍ଘୁଲୀ, ନଖ:, ଚରଣ:)

(ଙ) ଲିଖତି –

(ହସ୍ତ:, ମଣିବନ୍ଧ:, କଟି:)

୫. କୋଷ୍ଠକାତ୍ ଶବ୍ଦାନ୍ ଚିତ୍ବା ଯଥାଯୋଗ୍ୟं ଗଣେଷୁ ଲିଖତୁ । (କୋଠରୀ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଗଣରେ ବାଣ୍ଟିକରି ଲେଖ)

ନାସିକା ମଣିବନ୍ଧ: ଚିବୁକମ୍ କୂର୍ପର: ହସ୍ତ: ମଣିବନ୍ଧ: କପୋଳ:,
ଭୁଜ: ଲଲାଟମ୍ ଶ୍କନ୍ଧ: ଜଙ୍ଘା ନୟନମ୍ ଜାନୁ ଊରୁ:

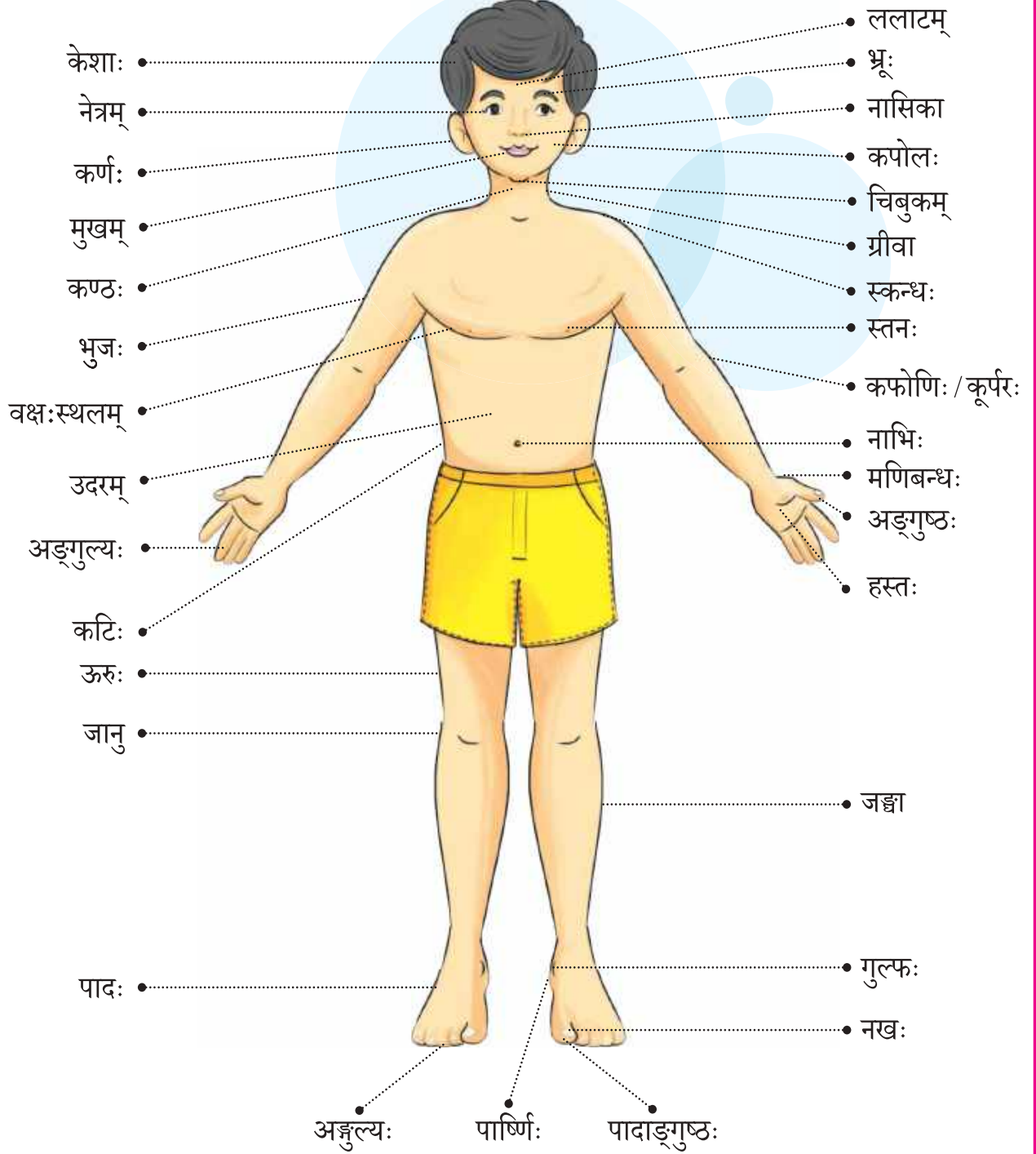
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

वयं (थाणे अळपाव करिवा)

शरीराङ्गानां नामानि

नवदशः पाठः
(नवदश घा०)

सः एव महान् चित्रकारः

उद्यानस्य चित्रम् उपरि अस्ति । एतत् राष्ट्रपतिभवनस्य परिसरे विद्यमानम् अमृत-
उद्यानम् अस्ति । अत्र शताधिक-प्रकारकाणि पाटलपुष्पाणि सन्ति । सामान्यतः
पञ्चसहस्राधिकानि ऋतुपुष्पाणि च सन्ति । रमणीयः निसर्गः विविधैः वर्णैः सर्वेषां चित्तम्
आकर्षति । तादृशानां वर्णानां परिचयम् अस्मिन् पाठे प्राप्नुमः ।

शिक्षकः – वयम् अत्र किं किं पश्यामः ?

श्रद्धा – सर्वत्र विविधानि पुष्पाणि, हरितानि पर्णानि, खगाः जन्तवः च सन्ति इति पश्यामः ।

शिक्षकः – सत्यम् । एवमेव तेषां वर्णाः अपि विविधाः । यथा श्रद्धा वदति 'हरितानि पर्णानि' इति, अत्र पर्णस्य कः वर्णः ?

छात्राः – (सर्वे) हरितः ।

श्रद्धा – अत्र वृक्षस्य उपरि शुकः अस्ति । सः अपि हरितवर्णेन शोभते ।

शिक्षकः – श्रद्धे ! भवत्याः इष्टवर्णः हरितः इति चिन्तयामि । अत एव हरितवर्णम् एव पश्यति खलु ।

मेधा – आचार्य ! अत्र काकः अपि अस्ति, यस्य वर्णः कृष्णः । एवं पिकस्य अपि वर्णः कृष्णः ।

शिक्षकः – आम् । उत्तमं निरीक्षणं भवत्याः । छात्राः ! पश्यन्तु, अत्र पुष्पाणि अपि सन्ति । मनीषे ! पश्यतु जपापुष्पम् । वदतु, अस्य वर्णः कः ?

मनीषा – रक्तवर्णः आचार्य ! शुकस्य चञ्चुः अपि रक्तवर्णा । पाटलपुष्पम् अपि रक्तवर्णेन युक्तम् ।

शिक्षकः – शोभनम् । चित्रवर्णाः शुकाः अपि अत्र सन्ति इति जानन्ति किम् ?

आदित्यः – आचार्य ! ते कीदृशाः भवन्ति ? वयं द्रष्टुम् इच्छामः ।

शिक्षकः – तादृशान् शुकान् वयं प्रायः जन्तुशालायां पश्यामः। तेषां पक्षाः नीलाः पीताः रक्ताः च भवन्ति।

मञ्जुलः – आचार्य ! पाटलपुष्पाणि अपि विविधवर्णयुक्तानि भवन्ति। मम उद्याने पीतवर्णानि, श्वेतवर्णानि, नीललोहितवर्णानि, केसरवर्णानि च पाटलपुष्पाणि सन्ति।

शिक्षकः – उत्तमम्। पश्यन्तु, हंसः श्वेतः। तथा अन्ये के श्वेतवर्णाः ?

मेधा – आचार्य ! बकः शशः च। तथा भवतः प्रावारकम् अपि श्वेतम्।

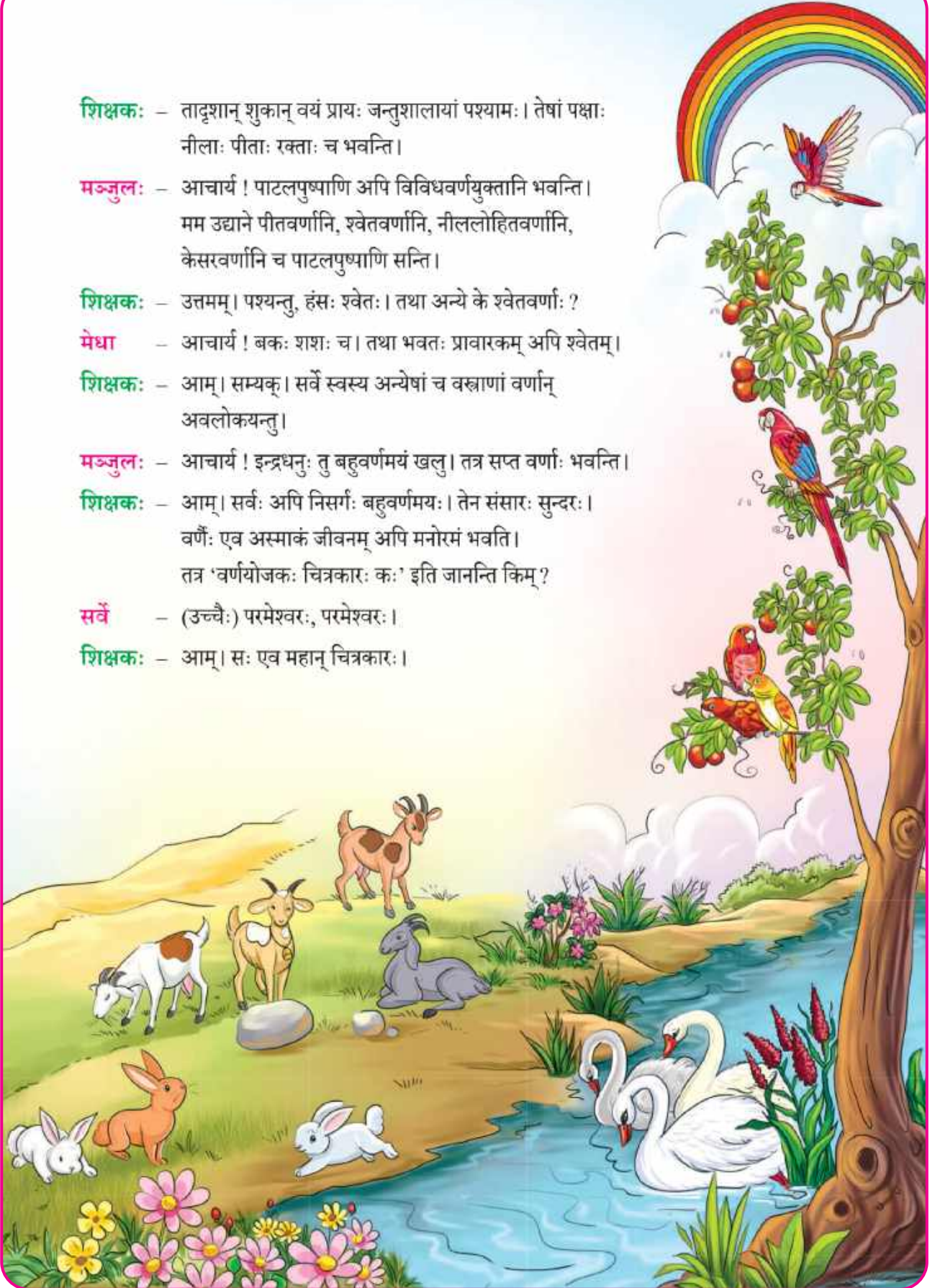
शिक्षकः – आम्। सम्यक्। सर्वे स्वस्य अन्येषां च वस्त्राणां वर्णान् अवलोकयन्तु।

मञ्जुलः – आचार्य ! इन्द्रधनुः तु बहुवर्णमयं खलु। तत्र सप्त वर्णाः भवन्ति।

शिक्षकः – आम्। सर्वः अपि निसर्गः बहुवर्णमयः। तेन संसारः सुन्दरः। वर्णैः एव अस्माकं जीवनम् अपि मनोरमं भवति। तत्र 'वर्णयोजकः चित्रकारः कः' इति जानन्ति किम् ?

सर्वे – (उच्चैः) परमेश्वरः, परमेश्वरः।

शिक्षकः – आम्। सः एव महान् चित्रकारः।

वयं शब्दार्थान् जानीमः

शब्दः	अर्थः	मातृभाषा
निसर्गः	प्रकृतिः	ପ୍ରକୃତି
हरितानि	हरितवर्णानि	ସବୁଜ
पर्णानि	पत्राणि	ପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ
जन्तवः	प्राणिनः	ପ୍ରାଣୀମାନେ
खगाः	पक्षिणः	ପକ୍ଷୀମାନେ
वर्णमयः	वर्णयुक्तः	ବର୍ଣ୍ଣଯୁକ୍ତ
शुकः	कीरः	ଶୁଆ
इष्टवर्णः	प्रियवर्णः	ପ୍ରିୟବର୍ଣ୍ଣ
काकः	वायसः	କାଢ
पिकः	कोकिलः	କୋକିଲି
जपापुष्पम्	जपापुष्पम्	ମନ୍ଦାରଫୁଲ
चञ्चुः	खगतुण्डः	ଥଣ୍ଡ
रक्तः	रक्तवर्णः	ନାଲି
नीलः	नीलवर्णः	ନୀଳ
पीतः	पीतवर्णः	ହଳଦିଆ
पक्षाः	पक्षसमूहः	ଡେଣା
जन्तुशाला	जन्तुशाला	ଚିଡ଼ିଆଖାନା
पाटलपुष्पम्	पाटलपुष्पम्	ଗୋଲାପ
श्वेतम्	शुक्लवर्णः / धवलवर्णः	ଧଳା
नीललोहितम्	नीललोहितम्	(ନୀଳଲୋହିତ) ବାଇଗଣୀ
केसरम्	केसरवर्णः	(କେଶର ବର୍ଣ୍ଣ) ଗେରୁଆ
पाटलम्	पाटलवर्णः	ଗୋଲାପି
हंसः	मरालः	ହଂସ
बकः	बकः	ବକ
शशः	शशकः	ଠେକୁଆ
प्रावारकम्	प्रावारः	ଚଢ଼ାକୋଟ

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थापेन थडपाव करिवा)

१. पाठस्य आधारेण प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु ।

(घा० थाधाररे घुगुगुडुकर डडर वकघदरे लेख)

- (क) जपापुष्पस्य वर्णः कः ? -
- (ख) शुकः केन वर्णेन शोभते ? -
- (ग) श्रद्धायाः इष्टवर्णः कः ? -
- (घ) कः महान् चित्रकारः ? -
- (ङ) आदित्यः कान् द्रष्टुम् इच्छति ? -

२. पाठस्य आधारेण प्रश्नानाम् उत्तराणि पूर्णवाक्येन लिखतु ।

(घा० थाधाररे घुगुगुडुकर डडर घृष्टं वाक्यरे लेख)

- (क) आचार्यस्य प्रावारकस्य वर्णः कः ?
- (ख) कुत्र विविधेषु वर्णेषु पाटलपुष्पाणि सन्ति ?
- (ग) किं बहुवर्णमयम् इति मञ्जुलस्य अभिप्रायः ?
- (घ) चित्रवर्णशुकाः कीदृशाः भवन्ति ?
- (ङ) कस्य कस्य वर्णः कृष्णः ?

३. उचितवर्णेन सह शब्दं योजयन्तु । (डघमूळ बर्षुद्वारा गडगुडुकु योडु)

रक्तवर्णः

नीलवर्णः

कृष्णवर्णः

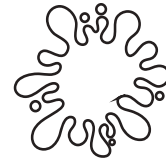
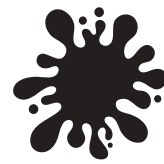
हरितवर्णः

पीतवर्णः

श्वेतवर्णः

पाटलवर्णः

नीललोहितः

୪. राष्ट्रध्वजस्य समुचितैः वर्णैः अधः प्रदत्तेषु वाक्येषु रिक्तस्थानानि पूरयतु ।
(जाताम्य घडाकार वधुठितांशर वरुड लैडि गृनपधुन घूरड कर)

- (क) उपरि वर्णः अस्ति ।
(ख) मध्ये वर्णः अस्ति ।
(ग) अधः वर्णः अस्ति ।
(घ) ध्वजस्य केन्द्रे वर्णः अस्ति ।

୫. प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु । (घुगुगुठिकर डडर वकघडर लैड)

- (क) केशानां वर्णः कः? (ख) आकाशस्य वर्णः कः?
(ग) बकस्य वर्णः कः? (घ) तृणस्य वर्णः कः?
(ङ) महिषस्य वर्णः कः? (च) मयूरस्य वर्णः कः?

६. रेखाचित्रेषु निर्दिष्टान् वर्णान् पूरयतु । (रेखाचित्रुठिकु निर्दिष्ट रंगर घूरड कर)

हरितः

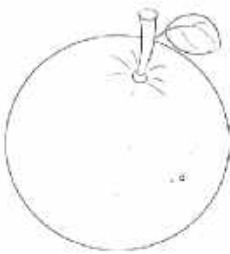
पाटलः

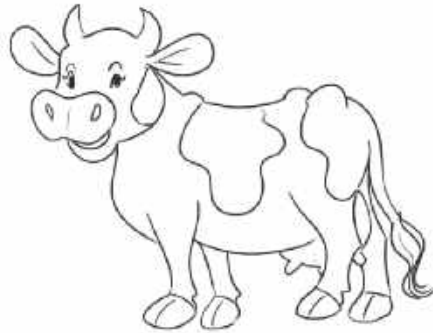
नीलः

रक्तः

केसरः

श्वेतः

पीतः

कृष्णः

गृहकार्यम् (बृहकार्णप)

पुष्पाणि

पाटलम्

गन्धपुष्पम्

सूर्यकान्तिः

कमलम्

चम्पकः

कर्णोरः

अपराजिता

जपाकुसुमम्

मल्लिका

- उपरितनानां चित्राणां नामानि वर्णाः च के इति अभिजानन्तु लिखन्तु च।
- कक्षायां विद्यमानानां १० वस्तूनां नामानि वर्णान् च अभिजानन्तु लिखन्तु च।

परोपकारः

छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे ।
फलान्यपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषा इव ॥

पदच्छेदः – छायाम् अन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयम्
आतपे फलानि अपि परार्थाय वृक्षाः सत्पुरुषाः इव ।
अन्वयः – (वृक्षाः) स्वयम् आतपे तिष्ठन्ति (किन्तु) अन्यस्य
छायां कुर्वन्ति, फलानि अपि परार्थाय (यच्छन्ति)
(अतः) वृक्षाः सत्पुरुषाः इव (सन्ति) ।
भावार्थः – वृक्षाः स्वयं सूर्यस्य आतपे तिष्ठन्ति किन्तु अन्येषां
प्राणिनां कृते छायां कुर्वन्ति, फलानि अपि स्वयं न
खादन्ति अपि तु अन्येभ्यः एव यच्छन्ति । अतः ते
सत्पुरुषाः इव सन्ति । यतः ये सज्जनाः भवन्ति, ते स्वयं
कष्टानि सहन्ते अन्येषां हितं कुर्वन्ति च ।

ଅର୍ଥ - ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ସତ୍ପୁରୁଷ ପରି ନିଜେ ଖରାରେ କଷ୍ଟ ସହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଛାଇ ଓ ଫଳସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ।

दशकूपसमा वापी दशवापीसमो हृदः ।
दशहृदसमः पुत्रो दशपुत्रसमो द्रुमः ॥

पदच्छेदः – दशकूपसमा वापी दशवापीसमः हृदः
दशहृदसमः पुत्रः दशपुत्रसमः द्रुमः ।
अन्वयः – दशकूपसमा वापी (अस्ति), दशवापीसमः हृदः
(अस्ति), दशहृदसमः पुत्रः (अस्ति), दशपुत्रसमः द्रुमः
(अस्ति) ।
भावार्थः – दशकूपैः समाना एका वापी भवति । एवम् एव
दशवापीसमानः एक हृदः भवति । दशहृदैः समानः एकः/
एका पुत्रः/पुत्री भवति । तथैव दशसन्तानैः समानः एकः
वृक्षः मूल्यवान् भवति । अर्थात् एकः वृक्षः सर्वाधिकः
उपकारकः भवति । अतः सर्वे वृक्षारोपणं कुर्वन्तु ।

ଅର୍ଥ - ଦଶଟି କୂଅ ସହିତ ଗୋଟିଏ ବାପୀ (ବାଙ୍କି) ସମାନ । ଦଶଟି ବାଙ୍କି ସହିତ ଗୋଟିଏ ହୃଦ ସମାନ । ଦଶଟି ହୃଦ ସହିତ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର (ବା କନ୍ୟା) ସମାନ । ଦଶଟି ପୁତ୍ର (କନ୍ୟା) ସହିତ ଗୋଟିଏ ଦଶ ସମାନ । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରନ୍ତୁ ।

अहो एषां वरं जन्म सर्वप्राण्युपजीवनम् ।
सुजनस्येव येषां वै विमुखा यान्ति नार्थिनः ॥

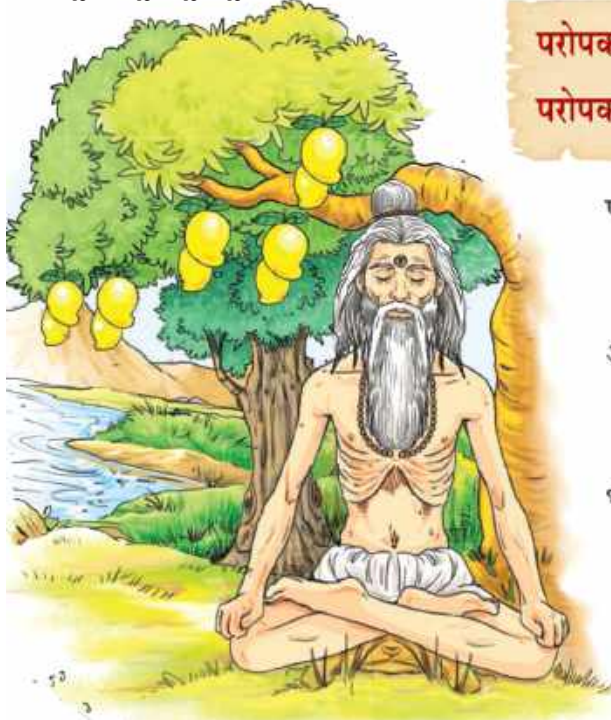

पदच्छेदः – अहो! एषाम् वरम् जन्म सर्वप्राणि-उपजीवनम्
सुजनस्य इव येषाम् वै विमुखाः यान्ति न अर्थिनः ।

अन्वयः – अहो! एषां सर्वप्राण्युपजीवनं जन्म वरम् (अस्ति) ।
सुजनस्य इव येषाम् अर्थिनः विमुखाः न यान्ति ।

भावार्थः – श्रीकृष्णः युधिष्ठिरं वदति - हे युधिष्ठिर! अहो!
एतेषां वृक्षाणां जन्म श्रेष्ठम् अस्ति, यतः एतेषां जन्म सर्वेषां
जीवानाम् उपकाराय भवति । यथा सज्जनेभ्यः जनानां
निराशा न भवति तथैव वृक्षाणां समीपे आगत्य अर्थिनां
जनानां निराशा न भवति । तेषाम् आशानुरूपं वृक्षाः तेभ्यः
फलानि पुष्पाणि छायां च यच्छन्ति ।

ଅର୍ଥ - ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି - ସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କର ଉପକାରୀ ଏହି ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକର ଜନ୍ମ ସାର୍ଥକ ଓ ଶ୍ରେୟସ୍କର । ଯେପରି ସାଧୁଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଅନ୍ୟମାନେ ନିରାଶ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ସେହିପରି ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଫଳ, ଫୁଲ ଓ ଛାଇ ଇତ୍ୟାଦି ମିଳୁଥିବାରୁ ବିମୁଖ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ।

परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय वहन्ति नद्यः ।
परोपकाराय दुहन्ति गावः परोपकारार्थमिदं शरीरम् ॥

पदच्छेदः – परोपकाराय फलन्ति वृक्षाः परोपकाराय
वहन्ति नद्यः परोपकाराय दुहन्ति गावः
परोपकारार्थम् इदम् शरीरम् ।

अन्वयः – वृक्षाः परोपकाराय फलन्ति, नद्यः परोपकाराय
वहन्ति, गावः परोपकाराय दुहन्ति, परोपकारार्थम्
(एव) इदं शरीरम् (अस्ति) ।

भावार्थः – वृक्षस्य फलानि अन्ये खादन्ति, न तु वृक्षः
स्वयं खादति । नदीनां जलस्य उपयोगम् अपि अन्ये
एव प्राणिनः कुर्वन्ति । गावः अपि अन्येषां कृते एव
दुग्धं यच्छन्ति । एवमेव अस्माकं जीवनम् अपि
अन्येषाम् उपकाराय भवतु ।

ଅର୍ଥ - ପରୋପକାର ପାଇଁ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଫଳିଥା'ନ୍ତି । ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଗାଈଗୁଡ଼ିକ ସ୍ତାନ ଦିଅନ୍ତି । ଏଣୁ ଏହି ଶରୀର ପରୋପକାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେଉ ।

पुष्प-पत्र-फल-छाया-मूल-वल्कल-दारुभिः।
धन्या महीरुहा येषां विमुखा यान्ति नार्थिनः ॥

पदच्छेदः – पुष्प-पत्र-फल-छाया-मूल-वल्कल-दारुभिः
धन्याः महीरुहाः येषाम् विमुखाः यान्ति न
अर्थिनः ।

अन्वयः – येषां पुष्प-पत्र-फल-छाया-मूल-वल्कल-दारुभिः
अर्थिनः विमुखाः न यान्ति (ते) महीरुहाः धन्याः
(सन्ति) ।

भावार्थः – प्राणिनः वृक्षात् पुष्पाणि, पत्राणि, फलानि, छायां,
मूलानि, वल्कलानि काष्ठानि च प्राप्नुवन्ति। अर्थात्
वृक्षेषु यत् किमपि अस्ति तत् सर्वम् अपि
प्राणिनां कृते एव अस्ति। वृक्षाः कदापि याचकान्
निराशान् न कुर्वन्ति। अतः वृक्षाः धन्याः सन्ति।

अर्थ – ଗଛଗୁଡ଼ିକ ଫୁଲ, ପତ୍ର, ଫଳ, ଛାୟା, ମୂଳ, ବଳ୍କଳ ଓ
କାଠ ପ୍ରଭୃତି ଦାନ କରି ଆଶାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ନିରାଶ କରୁନଥିବାରୁ ଧନ୍ୟ
ଅଟନ୍ତି ।

पिबन्ति नद्यः स्वयमेव नाम्भः
स्वयं न खादन्ति फलानि वृक्षाः।
नादन्ति सस्यं खलु वारिवाहाः
परोपकाराय सतां विभूतयः ॥

पदच्छेदः – पिबन्ति नद्यः स्वयम् एव न अम्भः, स्वयम्
न खादन्ति फलानि वृक्षाः। न अदन्ति सस्यम् खलु
वारिवाहाः, परोपकाराय सताम् विभूतयः।

अन्वयः – नद्यः अम्भः स्वयम् एव न पिबन्ति। वृक्षाः अपि फलानि
स्वयं न खादन्ति। वारिवाहाः (अपि) सस्यं न अदन्ति खलु।
(यतः) सतां विभूतयः परोपकाराय (भवन्ति)।

भावार्थः – नद्यः स्वीयं जलं स्वयं न पिबन्ति अपितु अन्येषाम्
उपयोगाय यच्छन्ति। एवम् एव वृक्षाः अपि फलानि स्वयं
न खादन्ति। मेघाः अपि जलं वर्षन्ति, किन्तु वृष्ट्या उत्पन्नं
सस्यं स्वयं न खादन्ति। अनेन प्रकारेण सज्जनानां सम्पदः
अपि परोपकाराय भवन्ति।

अर्थ – ନଦୀଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ପାଣିକୁ ପିଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଗଛଗୁଡ଼ିକ ନିଜର ଫଳକୁ ଖା'ନ୍ତି ନାହିଁ, ମେଘଗୁଡ଼ିକ ନିଜେ ଶସ୍ୟସବୁ
ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ। ଏଣୁ ସଜ୍ଜନମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧନସଂପଦ ପରୋପକାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।

वयं शब्दार्थान् जानीमः

शब्दः	अर्थः	मातृभाषा
आतपे	सूर्यतापे	ଖରାତେ
परार्थाय	अन्येषाम् उपकाराय	ପରପାଇଁ
सत्पुरुषाः	सज्जनाः	ସଜ୍ଜନମାନେ
वापी	दीर्घिका	ବାଞ୍ଜି
हृदः	सरोवरः	ହୃଦ
द्रुमः	वृक्षः	ଗଛ
वरम्	श्रेष्ठम्	ଶ୍ରେଷ୍ଠ/ଶ୍ରେୟସ୍କର
अर्थिनः	प्राप्तुम् इच्छुकाः	ଆଶାୟୀ
वहन्ति	प्रवहन्ति	ବହିଯା'ନ୍ତି
वल्कलम्	वृक्षस्य त्वक्	ବଲ୍‌ଲ
दारुभिः	काष्ठैः	କାଠଗୁଡ଼ିକଦ୍ୱାରା
महीरुहाः	वृक्षाः	ଗଛଗୁଡ଼ିକ
अम्भः	जलम्	ପାଣି
वारिवाहाः	मेघाः	ମେଘଗୁଡ଼ିକ
विभूतयः	समृद्धयः	ସମୃଦ୍ଧି

वयम् अभ्यासं कुर्मः (थापेन थत्प्राप्त करिवा)

- पाठे लिखितानि सुभाषितानि सस्वरं पठतु, अवगच्छतु, लिखतु स्मरतु च । (ପାଠରେ ଲିଖିତ ସୁଭାଷିତଗୁଡ଼ିକୁ ସସ୍ୱର ପଢ଼, ବୁଝ, ଲେଖ ଓ ମନେରଖ)
- पाठस्य आधारेण अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि एकपदेन लिखतु । (ପାଠ ଆଧାରରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର ଏକପଦରେ ଲେଖ)

- (क) वृक्षाः स्वयं कुत्र तिष्ठन्ति ? (घ) सत्पुरुषाः इव के सन्ति ?
 (ख) परोपकाराय काः वहन्ति ? (ङ) के विमुखाः न यान्ति ?
 (ग) दशवापीसमः कः भवति ? (च) वृक्षाः स्वयं कानि न खादन्ति ?

३. पाठस्य आधारेण अधोलिखितानां प्रश्नानाम् उत्तराणि पूर्णवाक्येन लिखन्तु । (घा०
थाधाररेर प्रश्नगुडुकर छडर घृषुवाक्यरेर लेख)

(क) नद्यः किं न पिबन्ति ?

.....

(ख) वृक्षाः अस्मभ्यं किं किं यच्छन्ति ?

.....

(ग) इदं शरीरं किमर्थम् अस्ति ?

.....

(घ) दशपुत्रसमः कः भवति ?

.....

(ङ) केषां विभूतयः परोपकाराय भवन्ति ?

.....

(च) अन्यस्य छायां के कुर्वन्ति ?

.....

तिष्ठन्ति सुजनस्येव विभूतयः वृक्षाः फलानि दशपुत्रसमः परोपकारार्थम्

४. कोष्ठकात् उचितानि पदानि चित्वा रिक्तस्थानानि
पूरयन्त । (कान्ठरेर मधरू छरिठ घड बरुडि गृनपखान
घृरड कर)

यथा – छायामन्यस्य कुर्वन्ति तिष्ठन्ति स्वयमातपे ।

(क) फलान्यपि परार्थाय सत्पुरुषा इव ।

(ख) दशहृदसमः पुत्रः द्रुमः ।

(ग) येषां वै विमुखा यान्ति नार्थिनः ।

(घ) इदं शरीरम् ।

(ङ) स्वयं न खादन्ति वृक्षाः ।

(च) परोपकाराय सतां ।

५. अधोलिखितानां पदानां परस्परं समुचितं मेलनं कृत्वा 'कः किं ददाति' इति लिखन्तु ।
(निम्नलिखित पदगुच्छिक पदसुवर उदसुवुतु आवरेरे रेरेलन करे करे क' ढ देउछे, लेख)

(क) वृक्षः	दुग्धं वृक्षः शुद्धं वायुं ददाति ।
(ख) गौः	प्रकाशं
(ग) सूर्यः	विद्यां
(घ) नदी	शुद्धं वायुं
(ङ) अग्निः	जलम्
(च) शिक्षकः	तापं

वयं जानीमः (थादेरु करेडर)

अधोलिखितां प्रहेलिकां पठित्वा उत्तरं वदन्तु —

वृक्षाग्रवासी न च पक्षिराजः
त्रिनेत्रधारी न च शूलपाणिः ।
त्वग्बन्धुधारी न च सिद्धयोगी
जलं च बिभ्रन्न घटो न मेघः ॥

गृहकार्यम् (गृहकार्यपत्र)

१. विद्यालयं गृहं वा परितः विद्यमानानां पञ्च-पादपानां (वृक्षाणां) संरक्षणं कुर्वतु ।
२. अन्तर्जालस्य साहय्येन परोपकार विषये दश-सुभाषितानां संग्रहणं कुर्वतु ।